BELGESEL YAYINLAR NO:4

HALK DÜŞMANLARININ GERÇEK YÜZÜNÜ İYİ TANIYALIM !

Halil Berktay'ın Doğu Perinçek'e Mektubu ve Polis İfadesi

LE-YA YAYINEVİ

Sorumlusu:
C. Kerim Hanoğlu
Klordfarer Cad. Kat 3/9 Çemberlitaş
Osmanlı Matbaası
Ocak 1979

İÇİNDEKİLER

SUNUŞ 5

HALİL BERKTAY'İN POLİS İFADESİ 7

GÖZÜNÜ KAN BÜRÜMÜŞ SOSYAL FAŞİSTLERE DÖNÜŞEN AZILI REVİZYONİST ŞAFAK YÖNETİCİ KLİĞİNİN SİNSİ PLANLARINI AÇIĞA VURAN MEKTUP 106

SUNUŞ

Yayınevimiz bundan önce Türkiye devrimine hizmet edeceğine inandığı belgeleri üç ayrı kitap içinde toparlayarak yayınlamıştı.

Elinizdeki bu kitap yayınevimizin dördüncü olarak çıkaracağını bildirdiği Halil Berktay'ın polis ifadesini ve Doğu Perinçek'e hitaben yazılmış İbrahim Kaypakkaya'yı öldürmeyi planladıklarını bildiren mektuptan oluşuyor.

Kimdir bu Halil Berktay? Bugün bütün halkımızın tüm devrimcilerin mücadelesinde yaşayan İbrahim Kaypakkaya'yı niçin öldürme planları hazırlamıştır?

Yayınladığımız bu belgeleri okuyan herkes bu sorulara kolayca cevap bulabilir. Bugün açıkça halk düşmanı bir karaktere sahip olan TİKP saflarından birisi olan bu devrim düşmanının niteliği hemen anlaşılabilir.

12 Mart faşist diktatörlüğü tarafından yakalanan Halil Berktay da tıpkı Doğu Perinçek gibi bildiği herşeyi A'dan Z'ye polise açıklamış; halkımızın direnme azminin bir parçasına bile sahip olmadığını ortaya koymuştur. Üstelik bu kişi, Türkiye halkının önderi; faşizmin işkencehanelerinde ser verip sır vermeyen komünist önder İbrahim Kaypakkaya'yı öldürme planları yapan birisidir. Onun kader arkadaşları olan Doğu Perinçek'ler, Hasan Yalçın'lar şimdi bu olayı yalanlamakta;

sayısız yalanlarına utanmaz bir pişkinlikle bir yenisini eklemektedirler. Onunla aynı kaderi paylaşmanın verdiği korkuyla H. Berktay'ı korumaya çalışmaktadırlar.

Halkın Sesi adlı dergide şöyle diyorlar:

«H. Birliği'nde yayınlanan ve TİİKP Davasında okunan belge, bir devrimcinin tasfiyeci şeflerin ihanetine duyduğu tepkiyi dile getirmektedir. Proletarya hareketi hiç bir zaman böyle bir şey düşünemez. H. Birliği'nin yazdığı gibi bir olay kesinlikle yoktur.» (H.S., sayı - 148, sf. 8)

Bu karşı-devrimci ihanet şebekesinin yalan ve sahtekârlıkta üstlerine yoktur. Uzmanlaştıkları bu dalda harkese parmak ısırtacak bir ikiyüzlülük örneğidirler.

Bunlar önceleri de polisteki tutumlarını «proleter devrimci tutum» olarak göstermeye çalışmışlar, halkımızı ve devrimcileri aldatmaya uğraşmışlardı. Yayınevimiz Doğu Perinçek'e ait polis ifadelerini yayınlayarak bu sahtekârlığı açığa çıkardı. Şimdi de Halil Berktay'a ait olan bu belgeleri yayınlayarak gerçekleri halkımızın gözü önüne seriyoruz.

Gerçekleri gizlemeye kimsenin gücü yetmemiştir. Halkımızın gerçekleri görmesini engellemeye Doğu Perinçek'lerin ve Halil Berktay'ların da gücü yetemez. Yayınevimiz halkımıza gerçekleri açıklamanın kararlılığı içerisinde bu karşı-devrimcilerin yüzlerindeki maskeyi teker teker indirecektir. Gerçekleri gün ışığına çıkaracak, halkımızın bu karşı-devrimci ihanet şebekesine gerekli cevabı verebilmesi için çalışacaktır.

LE-YA

İFADE ZABIT VARAKASI

HALİL BERKTAY: Aslen İzmir İli Merkez İlçe, Selahittinoğlu mahallesi üzerine nüfusa kayıtlı, ERDOĞAN oğlu YEGAN'dan, İzmir 1947 doğumlu, babası Ankara Maltepe Onur Sokak 36/9 da oturur, kendisinin belirli bir ikametgâhı bulunmayan SBF İktisadi Düşünceler Tarihi Kürsüsü eski asistanlarından Halil BERKTAY'ın sanık sıfatiyle alınan ifadesinde:

SORULDU: Babam Erdoğan BERKTAY, Ankara Maltepe Onur Sokak 36/9'da annem ve kızkardeşim 15 yaşındaki Neyyir BERKTAY ile oturur. Kendisi İstanbul Hukuk Fakültesi mezunu olup, avukattır. Fakat 1951-1952 senelerinde Türkiye Komünist Partisi tevkifatında iki sene ağır hapis, 1,5 sene sürgün cezasına mahkum edilmiş bulunduğundan halen avukatlık yapamamakta ve evde tercüme işleri ile uğraşmaktadır. Yukarıda sözünü ettiğim kardeşimden başka kardeşim yoktur. Annem Yegan BERKTAY Petrol Ofisi Genel Müdürlüğü Proje Dairesinde Yüksek Mimardır. 3 amcam vardır. Alpaslan BERKTAY, Buca Verem Savaş Derneği'nde (Sanatoryumda) Göğüs hastalıkları mütahassısıdır. Orhan BERKTAY, İngiltere'de Birmingham Üniversitesi'nde Elektronik Mühendisliği profesörüdür. İlhan BERKTAY, İstanbul'da İnşaat mühendisidir. Amcalarımın bu durumları benim bir sene önceki bilgilerime dayanmaktadır. Halen bu yerlerinde değişiklik olmuş olabilir. İlkokula İzmir'deki sonradan kapanmış bulunan Dev-

rim Özel İlkokulu'nda başladım. Mustabey semtindeki Gazi İlkokulu'ndan 1957 yılında mezun oldum. Orta Okula Bornova'daki Maarif Koleji'nde başladım. Ve 1961 yılında bitirdim. Aynı yıl giriş sınavını kazanarak, İstanbul Robert Kolej Lise kısmına kaydoldum. Buradan 1964 yılında mezun oldum. Yine aynı yıl imtihanla burs kazanarak Amerika'daki Yale Üniversitesi'ne girme hakkını kazandım. Ve Amerika'ya gittim. Bu Üniversitede Ekonomi Tahsili yaptım. Amerika'da böylece 4 sene lisans öğrenimi yaptım. Bundan sonra doktora bölümünün de giriş sınavını kazanarak bir yıl da doktora için kaldım. 1969'da doktoramı tamamlamadan Türkiye'ye döndüm. Döndükten sonra SBF İktisat Düşünceleri Tarihi Kürsüsü'nde asistanlık sınavı açıldığını öğrendim ve girdiğim bu sınavı kazandım. Ayrıca bu imtihanı kazanmakla aynı zamanda doktora giriş sınavını da kazanmış olduğumdan asistanlık görevimin yanı sıra doktoramı da yapmaya devam ettim. Bu arada SBF'de kürsüm ile ilgili olarak iktisat tarihi dersinin verilmesine de yardımcı oldum. Ayrıca, 1970-1971 yılında asistanlara verilen seminerlerden biri de bana verilmiş ve böylece bir seminer de ben yönetmiş oldum.

Sol fikirlere karşı aşinalığım lise sıralarında başlar. Babamın devrimci olduğunu ve bu yüzden hapse mahkum edildiğini biliyordum. Ve bu yüzden bu fikirlere karşı bende sempati uyanmıştı. Fakat babam bana sol fikirler konusunda kendi fikirlerini anlatırdı. Fakat bunları mutlaka bana telkin eder şekilde yapmazdı. Ben buna rağmen kendi görüşlerimin de yardımı ile bu fikirlerden etkilenirdim. Liseye girdiğim yıllarda Türkiye'de sol kitaplar yeni yeni serbestçe yayınlanmaya başlamıştı. Fırsat buldukça bunları okurdum. Fakat bunları asıl okuyabilme imkânı Amerika'daki öğrenim hayatım sırasında doğmuştur. Şimdiye kadar okumuş olduğum

muhtelif sol eserler arasında hatırlayabildiklerim şunlardır; ENGELS'in LUDVİK FOYERBAH ve KLASİK ALMAN FELSEFESİNİN SONU; JAN BABY, KAPİTALİST EKONOMİNİN TENKİDİ; LENİN'in İKİ TAKTİK, EMPERYALİZM, NE YAPMALI, BİR ADIM İLERİ İKİ ADIM GERİ, SOL KANAT KOMİNİZMİ BİR ÇOCUKLUK HASTALIĞI; MARKS'ın FRANSA'DA SINIF MÜCADELELERİ; LUI BONABART'ın HÜKÜMET DARBESİ; FRANSA'DA İÇ SAVAŞ; GOTHA PROGRAMININ TENKİDİ; KAPİTAL; MARKS'ın ve ENGELS'in KOMÜNİST MANİFESTOSU; ENGELS'in ANTİDÜHRİNG; BİLİMSEL VE HAYALİ SOSYALİZM; MARKS'ın VE ENGELS'in DİYALEKTİK VE TARİHİ MATERYALİZM üzerine çeşitli yazılar; SOVYETLER BİRLİĞİ'NDE SOSYALİZMİN KURULUŞUNUN EKONOMİK MESELELERİ, LENİNİZM'İN İLKELERİ, LENİNİZM'İN MESELELERİ, MAO'nun TEORİ VE PRATİK, EMPERYALİZM'LE MÜCADELE, SEÇME ESERLER muhtelif kitaplarını okudum. Ayrıca Türkiye'de ve Yurt dışında yayınlanan muhtelif sol dergi ve gazeteleri takip ederdim.

Benim Marksizme yakınlaşmam, daima Marks'ın, Engels'in, Lenin'in, Stalin'in ve Mao'nun eserlerini ve fikirlerini birinci kaynaklardan inceleyerek, benimsemekle olmuştur. Marksizmi ilk yıllar sadece teorik yönden kavradım ve Türkiye'deki ideolojik mücadelelerden uzun süre uzak kaldım. Özellikle Amerika'daki öğrenim hayatım süresince, oluşan bu teorik bilgim ve dünyanın muhtelif bölgelerindeki mücadelelere ait oluşan bilgilerim Türkiye'ye dönünce Türkiye'deki çeşitli sol akımlar arasında PROLETER DEVRİMCİ AYDINLIK dergisi ve İŞÇİ-KÖYLÜ gazetesi çevresinde oluşan görüşün tek doğrusu olduğunu bana gösterdi. Benim 1969 yılı Eylül ayında, AYDINLIK ile ilk temasımda henüz ayrılma meydana gelmemiş, sonradan kendilerinden ayrıldı-

ğımız Mihri BELLİ ve Vahap ERDOĞDU'nun hakimiyeti altında AYDINLIK SOSYALİST DERGİ mevcuttu. Görüş ayrılıkları kendini belli etmeye başlamışsa da, henüz açık bir ayrılma meydana gelmemişti. PDA'nın ayrılması 1969-1970 kışında olmuştur. O sıralarda Millî Demokratik Devrim espirisi etrafında toplanan saflar içinde başlıca üç ayrı görüş ve akım oluşmaktaydı. Birincisi, sözcülüğünü Mihri BELLİ'nin yaptığı görüş Millî Demokratik Devrimin Cuntacı, yani devrim için halk kitlelerinin yaratıcı eylemine değil, bir subay grubunun tepeden inme darbesine bel bağlayan eğilimi ifade ediyordu. Bu görüşte olanlar Mao'nun düşüncesini reddetmekte, modern revizyonizm ile ideolojik bakımdan uzlaşmakta idiler. Vahap ERDOĞDU da bu grubun içinde yer alıyordu. İkinci görüş: Sözcülüğünü muhtelif zamanlarda Yusuf KÜPELİ, Deniz GEZMİŞ, Mahir ÇAYAN, Münir Ramazan AKTOLGA gibi gençlerin yaptıkları devrim için yine halk kitlelerinin yaratıcı eylemine değil küçük bir öfkeli aydınlar veya seçkinler grubunun kitlelerden kopuk soyut anti-emperyalist eylemlerine bel bağlıyorlardı. Bu görüşte olanlar geniş halk kitlelerinden kopuk olarak DEV-GENÇ örgütü içerisinde kendi görüşlerini yayıyor ve gerçekleştirmeye, örneğin, sosyalizme ihanet etmiş olan Sovyet Revizyonizmiyle, revizyonistleriyle ideolojik bakımdan uzlaşmak, devrim için kitlelere güvenmemek, Mao'nun düşüncesini ideolojik bayrak olarak almayı reddetmek. Kemalizm ve Sosyalist ideolojileri arasında ilişkiler bazen Kemalizme alabildiğine saldırmak, bazen de Kemalizmi olduğu gibi kabul eder görünmek ve Kemalizmin tutarlı bir değerlendirmesine ulaşamamak, bu görüşler arasında sayılabilir. Üçüncü ana görüş ise; sözcülüğünü Doğu PERİNÇEK, ben ve Ömer ÖZERTURGUT, Atıl ANT, Gün ZİLELİ, Şahin ALPAY, Cengiz ÇANDAR, Erdoğan

GÜÇBİLMEZ, Nuri ÇOLAKOĞLU, İstanbul'da; Mehmet ALTUN, Sabetay VAROL, Bora GÖZEN, İBRAHİM KAYPAKKAYA, Muzaffer ORUÇOĞLU'nun yaptıkları esas niteliği, devrimin işçi ve köylü kitleleri tarafından gerçekleşebileceğine inanan görüştü. Bu görüş, mücadele içinde Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşüncesini kendisine ideolojik rehber olarak kabul etti. Üçüncü görüşte olanlar tarafından diğer görüşlerin savunucularına karşı yöneltilen eleştiriler ve gelişen karşılıklı mücadeleler sonucunda, birinci ve ikinci görüşte olanlar, belli bir süre için bize karşı birleştiler ve AYDINLIK SOSYALİST DERGİ ikiye bölündü. Böylece bizim görüşümüzde olanlar PROLETER DEVRİMCİ AYDINLIK ve İŞÇİ-KÖYLÜ çevresinde birleştik.

PDA HAREKETİ:

Bu bölünmeden sonra biz bir süre İstanbul'da bu görüşleri savunan arkadaşlar vasıtasıyla TÜRK SOLU dergisinde de görüşlerimizi savunduk. Fakat, TÜRK SOLU dergisi yazı kurulu içinde meydana gelen anlaşmazlık yüzünden bu dergi yayınını tatil etti ve böylece biri PDA, diğeri İŞÇİ-KÖYLÜ gazetesi olmak üzere elimizde iki yayın organı kalmış oldu. Bu hareket içinde yürütülen faaliyetlerin başlıcaları şunlardır:

1. İŞÇİ-KÖYLÜ gazetesinin çıkartılması ve yurt çapında dağıtımı;
2. İdeolojik görüşlerimizin her yerde ve özellikle DEV-GENÇ içinde savunulması;
3. PROLETER DEVRİMCİ AYDINLIK dergisinde ideolojik görüşlerimizin Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşüncesi doğrultusunda berraklaştırılması için adım adım mücadele edilmesi;
4. Marksizm-Leninizm temellerinin iyi öğrenilmesi

için dergi bürosunda eğitim toplantıları, kitap tanıtma konuşmaları ve çeşitli konularda siyasi tartışmalar düzenlenmesi;

5. Dergi ve gazete çevresinde toplanan insanların daha fazla fedakârlığı, kıt kanaat yaşamaya, burjuva hayatından kopmaya ve hayatlarını gitgide daha fazla emekçi halkla birleştirmeye ikna edilmeleri için kampanyalar açılması (PROLETERLEŞME HAREKETİ);

6. Bu insanların ideolojik düzeyinin yükseltilmesi ve aynı zamanda harekete daha aktif olarak katılmalarının sağlanması için İŞÇİ-KÖYLÜ ÇALIŞMA KOMİTELERİ denilen tartışma gruplarının kurulması;

7. PROLETER DEVRİMCİ AYDINLIK ve İŞÇİ-KÖYLÜ yayın organlarının işçi, köylü ve gençlik mücadeleleriyle daha iyi irtibatlı olarak çıkabilmesi için ve aynı zamanda işçiler, köylüler ve gençler içinde görüşlerimizin savunmasının daha iyi yapılması için İŞÇİ KOMİTESİ, KÖYLÜ KOMİTESİ, GENÇLİK KOMİTESİ gibi komitelerin kurulması;

8. İstanbul'da da TÜRK SOLU Dergisi çıkmıyor olmasına rağmen her halükârda, oradaki insanların enerjisini kanalize edebilme amacıyla ve belki ilerde TÜRK SOLU dergisi yerine İstanbul'da bir yayın organı çıkmasının hazırlığını yapmak amacıyla bir yazı kurulu kurulması;

9. Avrupa'da, Türkiye'deki mücadeleleri bağımsız olarak izliyerek bizim görüşün doğru olduğunu kabul etmiş olduklarını öğrendiğim devrimciler tarafından bu görüşlerin propagandasını oradaki Türkiyeli kişiler ve gençler arasında yaymak amacıyla İŞÇİ-KÖYLÜ büroları kurulması;

10. Proleter Devrimci Aydınlık dergisinde Türkiye'deki sol hareketleri dağınıklıktan kurtaracak ve legal

bir sosyalist parti kurulmasına zemin hazırlayabilecek bir sosyalist kurultay teklifinin ortaya atılması;

11. Hareketin ideolojik çizgisi ve özellikle sosyalist kurultay teklifinin, «toprak devrimi» meselesinin vb. İstanbul ve Ankara'daki yazı kurullarının toplantılarında büyük tartışmalara yol açması;

12. Sıkıyönetimden önce Almanya'da mahalli lisanla yayınlanmaya başlıyan bir yayın organımız vasıtasıyla görüşlerimizin Almanya'daki ve dünyanın diğer bölgelerindeki devrimcilere de yayın yolu ile duyurulması; bu yukarıda saydıklarım sıkıyönetimden önceki legal dönemdeki legal çalışmalarımızdır. Bu arada illegal çalışmalarımız da oluyordu. Bu hususu daha aşağıdaki açıklayacağım. PDA ve İŞÇİ-KÖYLÜ yazı kurullarında muhtelif zamanlarda görev almış şahıslardan hatırlayabildiklerim şunlardır; İstanbul'da bir, Ankara'da iki yazı kurulu, ayrıca bunlar arasındaki koordineyi sağlamak üzere bir koordinasyon komitesi kurulmuştu. İstanbul'daki Yazı Kurulu; Bora GÖZEN, Mehmet ALTUN, İbrahim KAYPAKKAYA, Muzaffer ORUÇOĞLU, Sabetay VAROL, Garbis ALTINOĞLU'ndan müteşekkildi.

Ankara'daki yazı kurulları; Doğu PERİNÇEK, Ömer ÖZERTURGUT, Şahin ALPAY, Gün ZİLELİ, Hasan YALÇIN, Ömer MADRA, Halil BERKTAY, Cüneyt AKALIN, Atıl ANT, Erdoğan GÜÇBİLMEZ'den teşekkül etmekteydi. Bunlar zaman zaman PDA ve İŞÇİ-KÖYLÜ yazı kurullarında görev almışlardır. Nuri ÇOLAKOĞLU da bunlar arasındadır. Koordinasyon komitesine gelince Doğu PERİNÇEK, Hasan YALÇIN, Gün ZİLELİ'den teşekkül etmiştir. PDA ve İŞÇİ-KÖYLÜ'ye muhtelif zamanlarda yazı göndermiş olan şahıslar ise şunlardır; Korkut BOROTAV, Ömer MADRA, Türkkaya ATAÖV, İlyas ÇAKIR, Hikmet KIVILCIMLI, Yıldırım DAĞYELİ, Deniz KAVUKÇUOĞLU (AYDINLIK'a gön-

derlyordu), İsveç'ten Erol ÇURMAK, Ercan ENÇ hatırlayabildiklerimdir. Bu arada Sezi ÇOLAKOĞLU, Leon MAFYAN, Gönül ERENDİL (ZİLELİ) İŞÇİ-KÖYLÜ'ye gelen haberleri tasnif edenler arasında idiler; yukarıda söylemeyi unuttuğum şu şahıslar da Ankara PDA ve İŞÇİ-KÖYLÜ yazı kurulunda muhtelif zamanlarda bulunmuşlardır. Taylan ERTEN, Aydoğan BÜYÜKÖZDEN ve Ömer KÖMÜRCÜOĞLU ile Ferit İLSEVER de bu şahıslar arasındadır.

SIKIYÖNETİM İLANINA KADARKİ DÖNEMDE YAPTIĞIMIZ VE KATILDIĞIMIZ EYLEMLER;

İstanbul'daki Pertriks greviyle, İstanbul'daki 15-16 Haziran yürüyüşleriyle («15-16 Haziran'ın Şanlı Yolunda İleri», başlıklı bir propaganda broşürünü İŞÇİ-KÖYLÜ yayınları arasında yayınladık), Ege'deki tütün mitingleriyle, yine Ankara'daki 15-16 Haziran olayları sırasında Sanayi Çarşısındaki yürüyüşle, Turanlar köyü işgali ile hareketimizin çok yakın ilişkisi vardır. Bu eylemleri biz başlatmadık. Fakat başladıktan sonra içinde yer alarak devamlı olarak arkadaşlarımızın ön safta mücadele ettiklerini söyliyebilirim. Pertriks grevi çerçevesinde yaratılan «İşçinin Çilesi» ismi altında, yaratılan işçi tiyatrosunun doğrudan doğruya Pertriks grevi işinde çalışan arkadaşlarımızla, ileri bilinçli işçilerin ortak eseri olduğunu bilirim. Yine AST Tiyatrosundaki bazı sanatçılar dergiye gelip gittikleri gibi kendileriyle ideolojik temaslarımız olmuştur. Bunlar arasında Rana CABBAR, Erkan YÜCEL, Adem TOLAY, Caner ÖZTAŞ, Levent ERSİN, Özkan MERT'i sayabilirim. Bunlar bizim düzenlediğimiz eğitim çalışmalarına da katılırlardı. Bunların dışında AST sanatçılarının hepsi, devrimci kişilerdir. Karadeniz Alaçam'da yapılan tütün mitingleri,

Diyarbakır'daki toprak işgali (bu iş için Aydoğan BÜYÜKÖZDEN ve Cüneyt AKALIN'ın oraya gittiklerini biliyorum). Bunların dışında İstanbul'da Gıslavet-Sungurlar gibi birçok grev ve eylemlerde arkadaşlarımız bulunmuşlardır. Doğrudan doğruya bizim organize ettiğimiz eylemler ise; İŞÇİ-KÖYLÜ satışları, bildiri dağıtımları, köy çalışmaları, köy gezileri, PDA yayını olarak muhtelif broşür ve kitapların çıkartılması, dağıtılması (mesela Lenin'in DEVLET, Lenin'in GREV, Enver HOCA'nın SOSYALİZM YOLUNDA MÜCADELE ve ZAFERLE GEÇEN 25 YILI, Mao'nun HALKIN DEMOKRATİK DİKTATÖRLÜĞÜ ÜZERİNE konulu broşürler, bunlardan bazılarıdır.), afiş yapıştırma, duvarlara ve yerlere bazen yazı yazıldığını duyardım. Bunlardan başka fakülte ve yüksek okullarda yapılan boykot, işgal, miting, yürüyüş ve benzeri eylemlere de arkadaşlarımız katılmışlardır.

Benim PDA çevresindeki faaliyetlerim; Yazı kurulu üyesiydim. Kendi imzam ile yazdığım AYDINLIK'ın 14 ve PDA'nın 2-16 sayılarında yayınlanan iki yazının da yanı sıra gerek PDA'nın gerek İŞÇİ-KÖYLÜ gazetesinin birçok sayısının ve broşürlerin hazırlanmasına fiilen katıldım. Yazı yazdım. Tartışmalarda bulundum. Tashih yaptım ve matbaalarda gerek PDA'nın, gerekse İŞÇİ-KÖYLÜ'nün basımına nezaret ettim. Eğitim toplantılarında konuşmalar yaptım. Mesela «Sovyetler Birliği Komünist Parti Tarihi» adlı kitabın bölüm bölüm anlatılmasında iki veya üç bölümün anlatılmasını ben yaptım. Mao'nun «Yeni Demokrasi», «Halkın Demokratik Diktatörlüğü Üzerine» konulu yazılarının anlatılmasını ben yaptım.

Ekonomi politik konusunda bir eğitim konuşması yaptım. Hazırladıklarım bunlardır. Dergiye, PROLETER DEVRİMCİ AYDINLIK Bürosuna muhtelif yerlerden

çeşitli yabancı dillerde devrimci yayın, broşür, dergi, kitap vs. gelirdi. Mesela PEKİNG REVİEW, KAMBOÇYA MİLLİ BİRLİK CEPHESİNİN, BULLETİN D'İNFORMATİON'dan yazıları, mesela, AMERİKAN EKONOMİSİNİN YIPRANMASI, AMERİKA'DAKİ DEVRİMCİ MÜCADELELERİ, VİETNAM ve KAMBOÇYA'daki MİLLİ KURTULUŞ SAVAŞLARI konusundaki yazılar, «Sovyetler Birliği Komünist Partisi» adlı eserin muhtelif bölümlerini, «Feodalizm'den Kapitalizm'e Geçiş» adlı PDA yayını kitabın birçok bölümü, «Diyalektik ve Tarihi Materyalizm» (Stalin'in) adlı eserin tercüme, daktilo, redaksiyon işlerini de yaptım. Bunun yanı sıra bulunduğum her yerde bu arada fakültedeki asistanlar arasında da devrimci konuşmalar yaptım. Fakültedeki asistanlar arasında Cenap NUHRAT, Cüneyt AKALIN, Ömer MADRA, Erdoğan GÜÇBİLMEZ, Şahin ALPAY, Doğu PERİNÇEK bizim görüşlerimizi paylaşan asistanlardır. ODTÜ'den Asistan Cengiz ÇANDAR, ODTÜ'de İngilizce okutan Lecn MAFYAN da hareketlerimiz içindedirler.

KÖY ÇALIŞMALARI:

İki kere köy çalışmasına gittim. Amacım, köyleri tanımak, köylüleri tanımak, kendimi burjuva havatından kurtarmak, meşakkate alışmak, İŞÇİ-KÖYLÜ gazetesini yaymak, oralarda devrimci propaganda yapmaktı. 1970 yazı başında İstanbul'dan Muzaffer ORUÇOĞLU, Serhat HÜRKAN ile beraber Trakya, Edirne köylerine gittik. Köylerde 4-5 gün dolaştık. Sonra jandarma tarafından yakalandık. Ve Edirne'de nezarette 24 saat tutulduktan sonra serbest bırakıldık. İkinci olarak 1971 pardon 1970 kışında Cafer TOPÇU ve Ali ERGÜN ile birlikte (ki biz bu sırada parti hücresiydik) Söke köylerine gittik. Avşar, Yeniköy, Balat, Tuzburgaz, Atburgaz

köylerine uğradık. Ben 6 gün sonra Ankara'ya döndüm, diğer iki yoldaşım köylerde kalarak dolaşmaya devam ettiler. (Ege bölgesinde parti olarak yaptığımız çalışmaları aşağıda yeri geldiğinde ayrıntılı olarak anlatacağım.) Marksist-Leninist konularda eğitim yapmak için Türk Hukuk Kurumuna ait Adakale Sokak 28 numaralı binanın altındaki salondan istifade ederdik. Bu amaçla Türk Hukuk Kurumu Yönetim Kurulundan müsaade alırdık. Ve son defa her hafta salı akşamları salonu bize tahsis ettiklerini bildirdiler. Durumun böyle olduğunu biliyordum.

PARTİ İLE TEMASA GEÇİŞİM VE İLLEGAL ÇALIŞMALARIMIZ:

Beni Sıkıyönetimden iki üç ay önce, 1970-1971 kışında partiye örgütleyen Atıl ANT olmuştur. PDA bürosunda idik. Bana «gel seninle birşey konuşacağım» dedi. Birlikte sokağa çıktıktan sonra şöyle dedi «Halil, Türkiye'de Leninist bir parti var; sen bunun üyesisin kabul ettim. Bana bu partiye benden başka kimlerin üye olduğu hususunda soru sormamamı, parti disiplinine uymamı, fedakarca çalışmamı kısaca söyledikten sonra, dergiden tanıdığım Cafer TOPÇU ve Ali ERGÜN adlı şahısları tek tek konuşarak partiye örgütlememi ve sonra bu ikisini bir araya getirerek bir hücre teşkil etmemi, bir gün benim bu hücrenin sekreteri olacağımı, bu genç arkadaşları iyi eğitmemi ve kendisine muntazam rapor vermemi söyledi. Kabul ettim. Cafer TOPÇU ve Ali ERGÜN'ü tek tek PDA bürosunda bularak, (Aralık 1970 ayı içinde) benimle beraber sokağa çıkardım ve sokakta dolaşırken kendileriyle aşağı yukarı; Atıl ANT'ın benimle konuşmuş olduğu şekilde kouştum. Yani Türkiye'de Leninist bir parti olduğunu, kendilerinin bundan böyle üye oldukla-

rını söyledim. İkisi de kabul ettiler. Bundan sonra bu arkadaşları Basın-Yayın yüksek okulunun boş bir sınıfında bir araya getirdim (Aralık 1970 ayı içinde). Burada onlara bir hücre olarak çalışacağımızı, benim hücre sekreteri olduğumu, benim yukarıya rapor vereceğimi ve yukarı kademeden direktiflerin benim kanalımla geleceğini söyledim. Yukarı kademenin kim olduğunu, Partide bizden başka kimlerin bulunduğunu, hiç bir şekide sormamalarını ve hatta bu konuda kendi kafalarında tahmin bile yürütmeye çalışmamalarını Atıl ANT'ın bana izah etmiş olduğu şekilde kendilerine anlattım. Yine bu sıralarda Atıl ANT bana, Lenin'in eserlerinden, ingilizcesinden bazı yazıları çevirmek görevini verdi. Sonradan Sıkıyönetimin ilanına yakın günlerde Atıl ANT bana, kendisiyle birlikte ve Hasan YALÇIN'ın sekreterliği altında Partinin Ankara İl Komitesi olarak çalışacağımızı, yani benim Ankara İl Komitesine tayin edildiğimi söyledi. Bunu söylemeden önce Atıl ANT'ın örgütteki rolünü bilmiyordum. Atıl'ın bana çevirme görevini verdiği yazılar, illegal bir partinin örgütlenmesi, çalışma tarzı, disiplini, parti militanlarından beklenen fedakarlıklar vesaire hakkında yazılardı. Bu yazılardan bir tanesi DOĞRU YOLDA adını taşıyan yazıdır. Bir diğeri de, YAKOV SVERDIO'nun ANISINA başlığını taşıyan yazıdır. Diğerlerinin isimlerini hatırlayamıyorum. Bu yazılardan ben hatırımda kaldığına göre 5-6 nüsha olarak kendisine verdim. SBF'de benim odamda, Erdoğan GÜÇBİLMEZ'in odasında Lenin'in eserlerinin hemen bütün ciltleri orjinal şekilde mevcuttu (İngilizce ve Fransızcaları). Atıl'ın verdiği konuları, ben bu ciltlerde arıyarak bulurdum. Tercümeleri fakültedeki odamda ve evde hazırladım. Yine bu arada PDA dergisinin yazı kurulunda ve matbaalarda derginin basımıyla ilgili çalışmalarıma devam ediyor-

dum. Fakat yazı kurulundaki ve dergideki çalışmamla ilgili olarak Ana Parti kanalıyla bir direktif gelmiş değildir. Cafer TOPÇU ve Ali ERGÜN'ü Partiye örgütledikten sonra Atıl ANT bana kendileriyle birlikte hücre olarak Ege bölgesine gitmek görevini verdi. Ve bana Söke-Germencik Bölgesindeki İŞÇİ-KÖYLÜ abonelerinin ve önceki köy çalışmalarından edinilmiş devrimci, diğer devrimci köylülerin isimlerini ihtiva eden, daktiloda yazılmış bir liste verdi. Ve özellikle köylerde iş bulup yerleşme imkânlarını araştırmaya çalışmamızı, köylerde kendi kendimize yetmeğe çalışmamızı, kendimizi mümkün olduğu kadar sıkıntıya sokmamızı, yani işin kolayına kaçmamamızı söyledi. Benim diğer iki arkadaş ile birlikte bir süre dolaştıktan sonra yazı kurulundaki görevimi sürdürmek için Ankara'ya dönmemin gerekeceğini ve fakat diğer iki arkadaşın hiç dönmemecesine köylerde kalmaya çalışmaları gerektiğini belirtti. Bundan az zaman önce daha ben Cafer TOPÇU ve Ali ERGÜN'ü partiye örgütlemeden Atıl ANT bu arkadaşlar hakkında bana şu talimatı vermişti; mümkün olduğu kadar dergi çevresinden uzaklaşsınlar ve ortalıktan tedricen yok olsunlar onların görevi köylerde yerleşmek olacaktır demişti. Ben de daha ilk hücre toplantısında kendilerine bu hususu söylemiştim. Bütün bu talimat uyarınca, 1970 Aralık ayı sonuna doğru (1971 Ocak başları olabilir), Cafer TOPÇU ve Ali ERGÜN ile birlikte trenle İzmir'e gittik. Oradan otobüsle Söke'ye, Söke'den minibüsle ilkönce Avşar köyüne gittik. Bindiğimiz minübüs Ahmet UYANIK'ın imiş, Ahmet UYANIK ile tanışmam böyle olmuştur. Bize Avşar köyünden isim olarak Durmuş UYANIK'ın, İlyas ÇAKIR'ın ve Mehmet KORUK' un verilmiş olduğunu hatırlıyorum. Ahmet UYANIK, Durmuş UYANIK'ın akrabası oluyor. Kendisinden D. UYANIK'ın köyde olmadığını öğrendim. Bizi Hüseyin

ALBAK adındaki köylü evine davet etti. Kendisi ile devrimci konularda konuştuk. Propaganda yaptık. Köyde Mehmet KÖK'ün ve Ahmet UYANIK'ın evinde kaldık. Devrimci köylülerde henüz doğru Marksist-Leninist fikirler yoktu. Mihri BELLİ'nin, DEV-GENÇ yöneticilerinin etkisi altındaydılar. İdeolojik bölünmeler hakkında açık fikirleri yoktu. Bunlara kendi ideolojik fikir çizgimizin propagandasını yaptık. Köyde İlyas ÇAKIR ile de tanıştık. İ. ÇAKIR'ı ben daha önce, Ankara'da PDA bürosunda görmüştüm. Fakat tanışmamıştık. Avşar'da iki üç gün kaldıktan sonra yürüyerek köyden ayrıldık. Hep yürüyerek 25 kilometre kadar uzaktaki Yeniköy'e gittik. Burada bize devrimci bir bakkalın ismi verilmişti. Fakat şimdi ismini hatırlayamıyorum. Köy içerisinden geçen yol üzerindeydi. Onu Yeniköy'den ilk geçişimizde bulamadık, yürümeye devam ederek, Balat köyüne vardık. Bu köyde bize Süleyman PİR adlı köylünün ismi verilmişti. Kendisini bulduk. Fakat düğün vardı. Oğlunu evlendiriyordu. Bizi düğüne buyur etti ve devrimci bir çalışma yapmak imkânı olmadı. Balat köyünde bir gece düğünde tanıştığımız lise mezunu bir gencin evinde kaldık, ertesi sabah oradan Milet harabelerini gezip, tekrar yürüyerek Yeniköy'e vardık. Aralığımız bakkalı bu sefer bulduk. Ve köy dışında kendisiyle bir saat kadar konuştuk. O da Avşar'daki köylülerle ideolojik bakımından aynı durumdaydı.

Yürüyerek, Yeniköy'den Söke asfaltına çıktık ve buradan minibüse binerek, ovanın karşı tarafından Yenidoğan köyüne vardık. Yenidoğan köyünde inip yürüyerek Akçakonak, Güllübahçe, Tuzburgaz, Akburgaz köylerinin içinden geçtik. Kahvelerde kendimizi devrimci olarak tanıtmadan köylülerle genel sohbetler yaptık. Köylünün durumunu, nelerden bahsettiğini, düşüncelerinin neler olduğunu öğrenmeye çalıştık. Bu köylerde

bize verilen devrimci köylü isimleriyle temas edemedik. Hatta bir iki kere zengin köylü kahvelerine girip, gerici propagandaya maruz kaldık. En son yürüyerek vardığımız Akburgaz köyünde, köy odasında geceledik ve ertesi sabah minümüse binerek Söke'ye döndük. Ben Söke'de devrimci köylü isimlerini ihtiva eden kağıdı Cafer TOPÇU ve Ali ERGÜN'e vererek Söke'den otobüse binerek Ankara'ya döndüm.

Bu arada, köy çalışmamız sırasında yollarda yürüyerek geçirdiğimiz vakitlerde çalışmalarımızın muhasebesini yapıyorduk. Ben Ankara'ya döndüm. Söke ve Germencik köylerinde 5 hafta kadar çalıştıktan sonra Cafer TOPÇU ve Ali ERGÜN İzmir'e gitmişler. İzmir'de İŞÇİ-KÖYLÜ bürosuna inmişler. Bu sırada İzmir'den Ankara'ya gelen bir arkadaş onların İzmir'de oldukları haberini getirmiş. Atıl ANT bana gelip, «Seninkiler İzmir'de İŞÇİ-KÖYLÜ bürosundalarmış. Git onları al getir, hem de iyi bir rapor al» dedi. İzmir'e gittim. Benim gitmemden önceki akşam onların Ankara'ya hareket etmiş olduklarını öğrendim ve hemen ben de döndüm. Onları PDA bürosunda buldum. Mart 1971 başı olduğunu zannediyorum. Köy çalışmalarını bana kısaca anlattılar. Kışın köylerde yerleşme imkânının olmadığını, ancak yazın toprak amelesi olarak, gündelikçi işçi olarak köylere gidilebileceğini ve devamlı olarak kalınabileceğini söylediler. Köylere İzmir ve Ankara'dan sürekli şekilde İŞÇİ-KÖYLÜ yollanması temin etmesini, köylere gidilirken dergi, broşür, gazete gibi şeylerin gidenler tarafından yanlarında götürülmesini, böylelikle önleneceğini ve bunun daha iyi olacağını belirttiler. Onlar köyde iken ben Atıl ANT ile birlikte ideolojik tartışmalara, konuşmalara, buluşmalara devam etmiştim. Atıl bana şunu söylemişti; eğer herhangi bir askeri darbe veya Sıkıyönetim ilanı gibi bir durum söz konusu olursa sen der-

hal hücre arkadaşların ile birlikte Ege bölgesine hareket edeceksin demişti. Cafer ve Ali, Mart başında köyden döndükten sonra ben bu meseleyi onlarla konuştum. Ve böyle bir durum söz konusu olduğunda doğrudan doğruya Avşar köyünde buluşmaya karar verdik. Yine bu sıralarda Atıl ANT bana partinin birinci kararını, yani «ENDENOZYA KOMÜNİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ, Şubat 1971 Kararı» diye bilinen kararı getirdi. (Bu karar sonradan «Güney-doğu Asya'daki Devrimci Mücadeleden İki Belge» başlığı altında teksir edilmiş küçük bir broşür haline getirilen iki yazıdan birincisidir. Daha ilerde bahsedileceği gibi ikinci yazı, Partimizin siyasi bürc kararı olup, «FİLİPİNLER KOMÜNİST PARTİSİ SİYASİ BÜRO MAYIS 1971 KARARI» adını taşımaktadır.) Kararı ilkönce ben Atıl ile birlikte okuyup tartıştık. Sonra ben bunu yine Basın Yayın Yüksek Okulu'nun boş bir sınıfında yaptığımız hücre toplantısında Cafer TOPÇU, Ali ERGÜN ile birlikte okudum ve tartıştık. Yine bu sıralarda dergide Sosyalist Kurultay fikri ortaya atılmıştı. Atıl bu konuyu da aramızda tartışmamızı ve fikirlerimizi bildirmemizi istedi. Bunu da yaptık. Ve Sosyalist Kurultay teklifini doğru bulduğumuzu belirttik. Mart 1971 ayının sonlarından itibaren ben gitgide daha sık Çağlar KEYDER (Lise'den ve Amerika'dan tanıdığım şahsi arkadaşım. ODTÜ'de İktisat asistanı, halen ya Amerika'da, ya ODTÜ'de) ve Ahmet ALKAN (Yine Liseden ve Amerika'dan tanıdığım diğer şahsi arkadaşım. ODTÜ'de Matematik asistanı, halen ya Amerika'da, ya ODTÜ'de) adında iki arkadaşımın şu adresteki evlerinde kalmaya başladım. Emek Mahallesi Yeşiltepe Blokları 1. Blok Daire No. 71 veya 72. Evin Ahmet ALKAN'ın ebeveyinlerine ait olduğunu biliyordum: Bu evde ben şahsi sebeplerle kalmaya başladım. Rahat hareket edebilmek için burada oturuyordum. Atıl'

ın bana başından beri söylediği sıkıyönetimin ilan edildiği zaman derhal Ankara'yı terkedeceğim ve Ege bölgesine gideceğimdi. Nisan ayı başlarında bu durum değişti. Atıl ANT bana ilkönce Sıkıyönetim ilanı halinde, benim kendisi ile birlikte Ankara'da kalacağımı bildirdi.

Yine bu sırada Cafer TOPÇU'nun Ali ERGÜN'le birlikte İstanbul'a hareket edeceklerini ve bundan böyle İstanbul'da çalışacaklarını bildirdi. Ve bu konuda bilgileri ve görevi Cafer TOPÇU ve Ali ERGÜN'e iletilmek üzere kapalı zarf içinde bana verdi. Ben bu kapalı zarfı Cafer TOPÇU ve Ali ERGÜN'e verdim. Zannederim 500.— TL. kadar da para verdi. Ve bu andan itibaren kendilerinin benimle ilişkilerinin kesildiğini şahıs farkı gözetmeden bundan böyle de başka yoldaşla aynı şekilde çalışmalarını bildirdim. Vedalaşarak ayrıldık. Atıl bana bir askeri darbe veya sıkıyönetim halinde nerelerde kalabileceğinizi araştırmamı söyledi.

Nişanlım Fatma Gül BALTALI'nın PDA hareketi içinde bulunan Şule ZALOĞLU adında bir arkadaşı vardı. Fatma GÜL ile birlikte evine gitmiş olduğumuz için evinde başka bir kız ile oturduğunu biliyordum. Şule'ye başka bir eve çıkıp çıkamıyacağını sordum. Babası ayda bir İstanbul'dan Ankara'ya gelip, kendisinde kaldığı için böyle bir evi gizli tutmanın imkânsız olduğunu söyledi. Bunun üzerine icabında beni ve bir arkadaşımı evinde idare edip edemiyeceğini, mesela bir kaç gün idare edip edemiyeceğini sordum. Yatak odalarının diğer kız ile bitişik olması nedeniyle bunun çok güç olduğunu, ama bir iki gün için çok sessiz durmak şartiyle bunun belki mümkün olabileceğini söyledi. Bundan sonra Şule'nin evindeki durumu ve ÇAĞLAR KEYDER ile Ahmet ALKAN'ın evlerindeki durumu Atıl ANT'a bildirdim. Şule ZALOĞLU'nun evinin adresi şudur; Bestekâr Sok. Kuğu Apt. Bodrum kat. numaralarını tam olarak bilmiyo-

rum. Sıkıyönetimin ilanından bir hafta kadar önce, Atıl ANT beni Basın Yayın Yüksek Okulu'nun önünde buldu. Benimle konuşmak istediğini söyledi. Yolda yürürken bana Ankara İl Komitesine tayin edildiğimi bildirdi. Hasan YALÇIN'ın Komitenin Sekreteri olduğunu bildirdi. Birlikte PDA bürosuna gittik. Eğitim toplantısı Türk Hukuk Kurumu Salonunda devam ederken, biz yukarıdaki dergi bürosunda üç kişi ilk komite toplantısını yaptık. Daha ilk toplantıdan itibaren ele aldığımız konu, sıkıyönetim şartlarında hangi evlerde kalacağımız, nasıl haberleşeceğimiz idi. Yine bu sırada bana Hüsnü OVACIK'ı partiye örgütlemem bildirildi. Ve Hüsnü OVACIK'a da Ome KÖMÜRCÜOĞLU'nu ve Nergis SAVRAN'ı Partiye örgü emesi talimatını iletmem bildirildi. Böylece Hüsnü OVACIK'ın Sekreterliği altında üyeleri Ö. KÖMÜRCÜOĞLU ve N. SAVRAN olmak üzere bir parti hücresi kurulmuş oldu. Bu parti hücresine her şart altında muhtelif yollarla bildiri, broşür vs. dağıtma planlarını hazırlama görevleri verildi. Ve yine kendi içlerinde düzenli eğitim yapmak kendilerine verilen özel görev dışındaki görevlerden yavaş yavaş ellerini çekmeleri bildirildi. Ben Hüsnü OVACIK'a kaldığım Çağlar KEYDER'in ve Ahmet ALKAN'ın evinin adresini verdim. Bu evin ve Şule ZALOĞLU'nun evinin adresini Hasan YALÇIN'a verdim. Atıl ile askeri darbe halinde bu iki evden birinde buluşmak üzere sözleşmiştik. Sıkıyönetimin ilan edildiği, 26 Nisan akşamı, ben yine bu ev meselelerini konuşmak üzere Şule ZALOĞLU'nun evine gittim. Sıkıyönetimin ilanını radyodan beraber dinledik. Yarım saat sonra Atıl ANT geldi. O gece orada kaldık. Ertesi akşam Atıl ile birlikte Çağlar KEYDER'lere gittik. Evde misafirleri vardı. O geceyi de Çağlar'ın evinde geçirdik. Hatırımda kaldığına göre, burada birkaç gün daha kaldık. Sonra Çağlar KEYDER'in kız arkadaşı o-

lan Aden TOLAY'ın evinde kalıp kalamıyacağımızı sorduk. Kalabileceğimizi söyleyince, Aden TOLAY'ın oturduğu, Güvenlik Caddesi 63/19 numaralı eve gittik. Aden o sıralarda burada yalnız oturuyordu. Bu evden ben Şule ZALOĞLU ile temas kurdum. Şule ZALOĞLU Güvenlik caddesi 63/19 numaraya gelip gitmeye başladı. Hüsnü OVACIK da buraya gelip gidiyordu. Yine bu evde kaldığım ilk günlerde Nişanlım Fatma GÜL BALTALI'nın Mesnevi sok. 26/9 numaradaki evine gittim. Orada hastalandım ve bir gün kaldım. Sonra tekrar Aden'in evine döndüm. Atıl ile birlikte hemen bütün vaktimizi evde kitap okumakla geçiriyorduk. Hasan YALÇIN ile yani Parti üst kademesi ile bağımız kopuktu. Atıl ve Şule ile beraber, konuşarak siyasi gelişmeleri tahlil etmeye çalışıyorduk. Aden TOLAY'ın evinde kalışımızın birinci haftasının sonuna doğru, bir akşam ansızın Doğu PERİNÇEK ve Hasan YALÇIN birlikte bu eve geldiler. Ben Ankara İl Komitesine ilk tayin edildiğim zaman Hasan YALÇIN, Atıl ANT ile birlikte yaptığımız ilk toplantıda Ankara'da bildiri, gazete gibi şeyleri basıp, yaymak üzere bir teksir hücresinin kurulduğu söylenmişti. Ve Hüsnü OVACIK'ı, kendisine kapalı zarf vermem suretiyle bu baskı hücresiyle temasa geçirmem istenmişti. Ve ben bunu yaptım. Atıl'ın verdiği zarfı Hüsnü OVACIK'a ilettim. H. OVACIK da birkaç gün sonra bana zarfta bildirilen talimatı yerine getirdiğini söyledi. Doğu PERİNÇEK ve Hasan YALÇIN, Rümeysa'ların evine geldikleri zaman bu temas kurulmuş durumdaydı (Bu olay Sıkıyönetimin ilanından birkaç gün önce olmuştu). Doğu PERİNÇEK ve Hasan YALÇIN Güvenlik Caddesi 63/19 (Rümeysa ve Aden TOLAY'ın evi)'a geldiklerinde, ŞAFAK'ın daktilo ile yazılmış birinci sayısını getirdiler. Bunun yanı sıra Ankara İl Komitesinin çalışmalarını yeniden gözden geçirdik. ŞAFAK'ın ilk sayısını ben

basılması için Hüsnü OVACIK vasıtasıyla teksir hücresine ilettim. Ve yine H. OVACIK vasıtasiyla ŞAFAK'ların bir kısmını teslim aldım. İlk ŞAFAK böylece 1 Mayıs 1971 tarihinde yayınlanmış oldu. ŞAFAK'ın büyük bir kısmını H. OVACIK'ın sekreterliğinde kurulmuş dağıtım hücresi Ankara'nın muhtelif yerlerinde dağıtmış. Bu dağıtım şehrin muhtelif semtlerinde bildirilerin açık desteler halinde bırakılması suretiyle olmuştu. Hüsnü OVACIK'ın bana getirdiği az miktardaki ŞAFAK Gazetesini ise yine beraberinde getirdiği adres listesi ile birlikte postalanması için Şule ZALOĞLU'na verdim. Daha sonra H. OVACIK'a Şule ZALOĞLU'nu da teksir hücresi ile temasa geçirmesini söyledim. Bundan sonra Hasan YALÇIN'ın bana verdiği ŞAFAK metinlerini Şule ZALOĞLU vasıtasıyla basılmak üzere teksir hücresine ilettim. Ve H. OVACIK basılmış ŞAFAK'ları direkt olarak baskı hücresinden teslim almaya ve dağıtmaya başladı. Doğu PERİNÇEK ve Hasan YALÇIN, Rümeysa'ların evine geldiğinde ayrıca şunları da konuşmuştuk. Doğu, Atıl'a Ankara dışında bir yerlere gitmesini bildirmiş olduğunu, niye gitmediğini sordu. Atıl'ın Pekâlâ Ankara dışına çıkabileceğini söyledi. Bana SBF'ne gidip, oradaki devrimci asıstanlara moral verici şekilde konuşmamı söyledi. Yine bu konuşma sırasında benim Kerim ÖZTÜRK ile ilişki kurmamı kararlaştırdık. Kerim ÖZTÜRK Parti üyesi imiş. Ve Atıl ANT'a bağlı imiş. Doğu PERİNÇEK ve Hasan YALÇIN evden ayrıldıktan sonra Atıl ANT bana, Kerim ÖZTÜRK'e verilmek üzere tanıtıcı mahiyette bir not verdi. Ben hem SBF'deki asistanlarla konuşmak, hem de Kerim ÖZTÜRK'ü bulmak amacı ile hemen o günlerde SBF'ye ve Hukuk Fakültesine gittim. İlk önce Kerim ÖZTÜRK'ü buldum. Atıl'ın verdiği kağıdı verdim. Konuştuk ve anlaştık. Kerim ÖZTÜRK'ün parti ilişkisi bana anlatılmış

oldu. Ben K. ÖZTÜRK'e beni bulabilmesi için Rümeysa'ların ve Çağlar KEYDER'lerin evleri...*

Burada Ömer MADRA, Cüneyt AKALIN ve yine oraya gelmiş olan Aydoğan BÜYÜKÖZDEN ile konuştum. Onlara yaratıcı çalışmak gerektiğini, boş durmamalarını faşizme karşı halkı ve bütün ilerici çevreleri gayrete getirici propaganda yapmalarını söyledim. Bundan kısa bir süre sonra Hüsnü OVACIK'la, Kerim ÖZTÜRK'ü de birbirleri ile tanıştırdım. Böylece şu dağıtım zinciri kurulmuş oluyordu. Ben, ŞAFAK metnini Hasan YALÇIN'dan alıp, Şule ZALOĞLU'na veriyordum. Şule ZALOĞLU, baskı hücresine götürüyordu. Orada basıldıktan sonra, küçük bir kısmını Şule ZALOĞLU kendisi dağıtmak üzere alıyordu. Bir kısmını baskı hücresinin kendilerinin postaladığını öğrendim. Büyük kısmını ise, Hüsnü OVACIK, baskı hücresinden teslim alıyor, kendisi ile Kerim ÖZTÜRK arasında pay ediyordu. Yani H. OVACIK'ın hücresi ŞAFAK'ı Ankara'nın muhtelif yerlerine bırakmak üzere dağıtıyordu. Kerim ÖZTÜRK ise gençlik içinde fakültelerde dağıtımını sağlıyordu. Dağıtım hücresine parti üyeleri olması dolayısıyle yaz tatilinde memleketine gitmemelerini söylemiş ve bu arada işlerini sağlamak için de kendilerine bir miktar para vermiştim. Kerim ÖZTÜRK'ün gençlik içinde ŞAFAK dağıtımı işinde İsmet Tufan YAZICI ile Hukuk'tan Raif ÇAKIR adındaki çocukla, SBF'den Gürhan ERTUR ile ve BYYO'dan ÜMİT adlı bir çocukla birlikte yine SBF'den Fatma Gül BALTALI ile birlikte çalıştığını biliyorum. Bu zamanda SBF'den Fatma Gül BALTALI, Gürhan ERTUR, Süleyman GORAL (Mezun olup yaz 1971 başında turist rehberliği yaptığını biliyorum) ,İlker AĞCA, Merih KUTLAR, Aygül KARAGÖZ, BYYO'dan Ümit, Hukuk Fa-

* Yay. Notu : Elimizdeki belgede yarım satır okunabilir durumda olmadığı için atlanmıştır.

kültesinden Kerim ÖZTÜRK, İsmet Tufan YAZICI, Raif ÇAKIR, Yine Ankakra'dan talebe Erdal SAHOĞLU, Fen Fakültesinden Halis HOLOZLU ile Erkut ERKAN. Gazi Eğitim, Latif GÜVERCİN, Ali MERCAN, Tıp Fakültesinde Alp KAMUROĞLU. ODTÜ'den Ömer KÖMÜRCÜOĞLU, Nergis SAVRAN Hüsnü, OVACIK, Nuri TÜRKEEŞ, Kazime ERTEN, Aziz Sumru ZARİFOĞLU, Mehmet Ali ZARİFOĞLU, Müfit ÖZDEŞ, Ercan ENÇ, Gülay BÜYÜKÖZDEN, Gülay'ın kardeşi Tülay, Aziz Taylan ERTEN, Yine SBF'den Gönül ERENDİL (ZİLELİ) ve Levent ERSİN (BYYO) hatırlayabildiğim bizim ideolojimizde olan gençlerdir.

Ben Şule ZALOĞLU'ndan, Hüsnü OVACIK'dan ve Kerim ÖZTÜRK'den ŞAFAK dağıtımının raporlarını muhtelif evlerden alıyordum. Bu evler yukarıda söylediğim gibi Şule ZALOĞLU'nun, Rümeysa'nın ve Aden TOLAY'ın ve Çağlar KEYDER'in evidir. Bunların yanı sıra Kerim'lerin ve benim girip çıktığımız bir ev daha vardı. Bu evde Mürüvvet ENÇ'in evidir. Bu evi önceden de bilirdim. Mürüvvet ENÇ, PDA bürosunda çalışırdı. Çağlar KEYDER ve Ahmet ALKAN ile de şahsi dostlukları vardı. Ben Sıkıyönetim öncesi ve sonrasında Çağlar KEYDER ve Ahmet ALKAN'ın evinde kalırken zaman zaman Mürüvvet ENÇ'in evine geçip, birlikte vakit geçirirdik. Mürüvvet'in kocası Berent ENÇ'in ODTÜ'de felsefe profesörü olduğunu bilirim. O sıralarda Berent ENÇ, ABD'den bir teklif almıştı ve Amerika'ya gitmeye hazırlanıyorlardı. Evi ve eşyalarını satma telaşı içindeydiler. Adresleri şuydu: Yeşiltepe Blokları 2 Blok No. 84 Emek Mahallesi ben bu evde birkaç sefer kaldım. Kerim ÖZTÜRK de benden ayrı olarak birkaç sefer kaldı. Hasan YALÇIN ile de bu evde bir veya iki kere görüştüm. Bunun dışında Mürüvvet ENÇ'in rolünün ne olduğunu bilmiyorum. Kerim ÖZTÜRK bir ara iki hafta kadar bir

süre Mürüvvet ENÇ veya Çağlar KEYDER'in evine beni bulmaya gelmedi. Sonra bir akşam Mürüvvet ENÇ'in evine geldi. Bana kaldığı iki ayrı evde iki kere yakalandığını ve kendisinin de serbest bırakıldığını söyledi. Kerim ÖZOÜRK'ün bu sıralarda muhtelif Hukuk fakülteli arkadaşlarının evlerinde kaldığını biliyorum. Yakalanıp serbest bırakıldıktan sonra benimle konuşmasının tam zamanını bilmiyorum. (Haziran 1971 içinde olduğunu zannediyorum.)

Bu çalışma Temmuz ayı sonuna kadar bu şekilde sürüp gitti. Ben çoğunlukla Rümeysa'larda, istisna olarak da Çağlar KEYDER'in ve Mürüvvet ENÇ'in evlerinde kaldım. Hasan YALÇIN'ın getirdiği ŞAFAK metinlerini daktiloya çektim ve dağıtım mekanizmasını çalıştırdım. Mürüvvet ENÇ ve kocası Berent ENÇ'in hareketle ilişkileri olmaları bakımından sattıkları ev ve eşyaların parasından hareketimize bağışta bulunduklarını tahmin ederim. Bu para da kimlere ve ne miktarda verildi, haberim yok. Hasan YALÇIN bize Haziran ayı başında ikinci parti kararı (Yani Filipinler Komünist Partisinin Siyasi Bürosunun Mayıs 1971 kararı olarak bilinen partimizin siyasi bürosunun almış olduğu karar) getirdi bunu Ankara İl Komitesi olarak üç kişi birlikte okuduk ve tartıştık.

Hasan YALÇIN'ın getirdiği ŞAFAK metinlerini daktiloda temize çekme işinde Çağlar Keyder'in şahsi daktilosunun haberi olmadan ve benim Şule ZALOĞLU'nun evinde bulunan kendi şahsi daktilomu kullandım. Bana gelen ve benim daktiloda temize çektiğim ve bilahare ŞAFAK'ta yayınlanan metinlerin Doğu PERİNÇEK'ten geldiğini ve onun hazırladığını zannediyorum. Benim Ankara'da iken ŞAFAK'ta yayınlanmak üzere yazdığım ve ilettiğim hiçbir şey olmadı. Ege Bölgesinde Bölge Sorumlusu olarak çalıştığım sırada ŞAFAK'-

ta yayınlanmasını istediğim çeşitli yazıları Ankara'ya yollardım veya beraberimde götürürdüm. Yazılarımdan bir çoğu ŞAFAK'ın muhtelif sayılarında yayınlanmıştır.

ŞAFAK gazetesini ve ŞAFAK YAYINLARI'nı çıkarışımızdaki gaye; geniş halk yığınlarının faşist diktatörlüğe karşı memnuniyetsizliğini dile getirmek, halk yığınlarını halkın sırtından geçinen bir avuç para babasına ve toprak ağasına karşı mücadele azmi ve heyecanı vermek, bu bir avuç sömürücünün düzenine bekçilik eden Askeri diktatörlüğe ve bunu temsil eden SUNAY-TAGMAÇ-ERIM gibi yöneticilere karşı bütün halk sınıf ve zümrelerini yani işçileri, köylüleri, gençleri, devrimci aydın yurtsever subayları, işçi köylü kökenli askerleri, küçük memurları, bütün dar gelirli vatandaşları birleşmeye ve direnmeye çağırmak, bu yolla halkı ezen ve sömüren sınıflara karşı mücadeleye katmak istiyorduk. Yıkılacak bu düzenin yerine işçi sınıfı önderliğinde bütün halk yığınlarının DEMOKRATİK DİKTATÖRLÜĞÜ kurulacak ve emperyalizmin ve yerli işbirlikçilerin halkımızı sefalete mahkum eden sömürü çarkları kırılarak, halkımız insanca bir yaşama kavuşturulacaktı. Kuracağımız, HALKIN DEMOKRATİK DİKTATÖRLÜĞÜ esas itibariyle yani temel olarak aldığı sınıflar ve program hedefleri itibariyle Arnavutluk'ta devrimden sonraki ilk on yılda ve Çin'de 1955'e kadar varolan düzene (Çin ve Arnavutluk halen bu safhayı aşmış ve sosyalizmini kurmuşlardır) tekabül eder, bizim de amacımız emperyalizmin ve yerli işbirlikçilerin sömürü çarklarının kırılmasından sonra işçi sınıfının önderliğinde sosyalizmin kuruluşuna doğru ilerlemektir. ŞAFAK baskı hücresinin, Nejat BAYRAMOĞLU, Fazıl (Maltepe Ar Sokak 13/1'de oturmakta idi) ve Of'lu Hoca diye anılan şahıstan (İTÜ'de-

ki Ayhan ÖZER'in Of'lu Hoca lakabıyla anıldığı bilinmektedir) müteşekkildir. ŞAFAK'ın Ankara'da, İstanbul'da 7. sayıdan itibaren Ege Bölgesinde ben ve Ercan ENÇ tarafından, yurt dışında da basıldığını biliyorum. Doğu Anadolu bölgesinde basılıp, basılmadığını bilmiyorum. Ben, YAŞASIN İHTİLALCİ KİTLE ÇİZGİSİ adlı ŞAFAK yayınının taslağının büyük bir kısımını yazdım. Ve sonra Doğu PERİNÇEK ve Ferit İLSEVER ile birlikte baştan okuyup yazdık, ŞAFAK yayını olarak bundan başka, 12 MART'tan bu yana Dünyada ve Türkiye'de Siyasi Durum, Yaşasın Toprak Devrimi, Polis-te ve Mahkemede İhtilalci Tutum, başlıklı broşürler çıkmıştır. Yine bu arada ŞAFAK yayını diye zikredilmeden Güney-Doğu Asyadaki mücadeleden iki belge başlığı altında ve CALL dergisinden tercüme edilmiştir notu konularak partimizin birinci ve ikinci kararları elimize broşür şeklinde gelmiştir. Bu yayınlardan YAŞASIN TOPRAK DEVRİMİ isimli broşürün mumlu kağıtları Ege Bölgesine gönderilmiş ve burada tarafımdan ve Ercan ENÇ ve Doğu PERİNÇEK'in iştirakiyle 2000 adet basılarak 500 kadarı Ege Bölgesinde alıkonuldu. 1500 kadarı Ankara'ya yollandı. Biz alıkoyduğumuz 500 tanesini köylere dağıtmaya başladık. Ne kadarının dağıtıldığını tam olarak bilmiyorum. Bu broşür Ankara'da basıldıktan sonra mumlu kağıtları bize gelmişti. Proleter Devrimci Hareketimizle yani PARTİ ÇEVRESİNDEKİ HAREKETLE ilgili olarak yurt dışında basıldığını bildiğim yayın organları şunlardır. PROLETER DEVRİMCİ YILDIZ, Batı Berlin'de bir işçi gazetesi, ŞAFAK (Kırmızı başlıklı Şafak) Almanca ve İngilizce olarak çıkan PROLETARISCH - REVOLUTİON AERES-AYDINLIK (PROLETER İHTİLALCİ AYDINLIK) ve ayrıca çeşitli fabrika gazeteleridir. Ben bu yayınların Türkiye'ye geldiğini biliyorum. Çünkü Doğu

PERİNÇEK bu yayınları bana incelemem için verirdi. Ve ayrıca bu yayınlar bize Ankara'dan müteaddit defalar ideolojik Eğitim Malzemesi olarak yollanmıştı. Ve ben de bu yayınları benimle birlikte çalışan partili ve partisiz yoldaşlara gerek kendileri okumaları, gerekse köylülere vermeleri için verirdim. Ayrıca yurt dışından Türkiye'deki muhtelif adreslere yurt dışından basılan ŞAFAK'ın postalandığını da bilirim. Çünkü Söke ovasında köylerde bizim temasımız olmayan şahıs ve yerlere postadan yurt dışında basılan kırmızı başlıklı ŞAFAK'ın çıktığını duydum.

HABERLEŞMEMİZDE KULLANDIĞIMIZ ŞİFRE VE ANAHTARLAR;

Ankara İl Komitesi üyesi iken, Hasan YALÇIN bana şifrelerle ilgili ingilizce kalın bir kitap getirdi. Bu kitabı incelememi ve bundan bizim kullanabileceğimiz şifre sistemlerini çıkarmamı istedi. Ben de iki şifre sistemi çıkartarak Hasan YALÇIN'a açıkladım. Bunlardan biri, uzun bir kelime veya iki kelime anahtar seçilip, bu kelimenin harflerinin soldan sağa taranmasıyla alfabedeki yerlerine göre sütun numaraları verilir. Ondan sonra gönderilecek mesajın bu sütunların altına yatay bir şekilde yazılıp sonra sütun numarası sırasına göre dikey sütunların alınıp, yatay satırlar haline çevrilmesi ve böylece karıştırılan mesaj metinin ayrıca harf harf herhangi bir konuda yazılan bir mektubun kelimeleri içine yerleştirilmesi suretiyle teşekkül eden şifredir. İkinci sistem; belli bir anahtara göre mesaj metindeki harflere belli rakam karşılıkları verilmesi elde edilen bu rakkamlar dizisinin herhangi bir önceden tesbit edilmiş kitaptan aynı şekilde elde edilen bir diğer rakkam dizisi ile toplanmak suretiyle karış-

tırılması ve böylelikle elde edilen nihai rakam dizisinin mesaj olarak yollanması ile teşekkül eder. Birinci tip şifre hem elden giden mesajlarda hem de mektuplarda, ikincisi de sadece elden giden mesajlarda kullanılabilir. Bizim Ege bölgesinde birinci tip şifre için kullandığımız anahtar «MAHALLENİN GÜLÜ» ifadesiydi ve karıştırılmış harf dizisini mektup metnindeki kelimelerin hangi harfinde bulunabileceğini de mektup tarihinin birinci rakkamı tayin edilirdi. İkinci sistem biz Ege Bölgesinden haberleşmelerimizde hiç kullanmadık. MAHALLENİN GÜLÜ anahtarı yanı sıra «MAO ZEDUNG YOLUNDA» anahtarını da yurt dışının haberleşme anahtarı olduğunu bir sefer Doğu PERİNÇEK'in şifre çözmesine yardım etmem dolayısıyla bilirim.

PARTİMİZİN EGE BÖLGESİ SORUMLULUĞUNA TAYİN EDİLMEM VE BU BÖLGEDEKİ ÇALIŞMALARIMIZ :

Haziran 1971 sonlarına doğru, Hasan YALÇIN, benimle Çağlar KEYDER'in evinde konuştu. Bana Ege Bölgesi Komitesine benim, Halis ÖZKAN'ın ve Abdurrahman TAŞÇI'nın getirildiğimizi, benim Ege Bölge Komitesi Sekreteri olduğumu, Halis ÖZKAN ve Abdurrahman TAŞÇI'nın kendisinin benimle buluşturacağını, Halis ÖZKAN'ın Ege Bölgesinden bir keşif gezisinden geldiğini, bu iki şahıstan Ege Bölgesinde yerleşme yerleri hakkında bilgi alabileceğimi, Serhat HÜRKAN'ın halen, Abdurrahman TAŞÇI'ya bağlı parti üyesi olduğunu ve onu da birlikte götüreceğimizi, en kısa zamanda Ege Bölgesinde mektup adresi temin etmemizi, yine en kısa zamanda Ege Bölgesine teksir makinası yerleştirme imkanı sağlamamızı benim en kısa zamanda Halis ÖZKAN ve Abdurrahman TAŞÇI ile bir

Bölge Komitesi toplantısı yaparak, bu işleri yoluna koymamı ve mümkün olduğu kadar kısa zamanda Ege Bölgesine hareket etmemizi söyledi. Bana Ömer PARLAR'ın evine gitmemi, kendisinin Halis ÖZKAN'ı ve Daşar KARADAĞ'ı oraya göndereceğini, Daşar KARADAĞ vasıtasıyle Abdurrahman TAŞÇI'yı da bulabileceğimi söyledi. Ömer PARLAR'ın evi, Kavaklıdere Şili Meydanı yakınındadır. Kesin adresini bilmiyorum. Ömer PARLAR'ın evine gittim. Hasan YALÇIN bana, Halis ÖZKAN'a verilmek üzere bir tanıtma mektubu vermişti. Ömer PARLAR'ın evinde ilkönce Daşar KARADAĞ ile buluştum. Bana yaz mevsiminde Avşar-Sarıkemer-Serçin gibi köylere gündelikçi işçi olarak yerleşebileceğini anlattı. Kendisi Abdurrahman TAŞÇI'nın nerede kaldığını biliyordu. Ona Abdurrahman TAŞÇI'ya ertesi akşam Ömer PARLAR'ın evine beni görmek üzere gelmesini söyledim. Ertesi gün Halis ÖZKAN ve Abdurrahman TAŞÇI, birbiri ardından Ömer PARLAR'ın evine geldiler, Halis ÖZKAN'a, bana Hasan YALÇIN'ın vermiş olduğu tanıtma pusulasını verdim. Okudu ve benimle çalışmayı kabul etti. Abdurrahman TAŞÇI'ya da kendimi tanıttım. Her ikisine bize verilen görevi anlattım. Onları ikna edici şekilde konuştum. Çalışma tarzı, tecrübesizliğimizi nasıl gidereceğimiz, nasıl haberleşeceğimiz konularında genel konuşmalar yaptık. Somut olarak yerleşme meselesini konuştuk. Ertesi gün ben Daşar KARADAĞ ile tekrar konuştum. Ondan aldığım bilgilere göre; Halis ÖZKAN ve Abdurrahman TAŞÇI ile yerleşme meselesini bir kere daha konuştuk. Sonuç olarak, ilk yerleşme planımız şöyleydi. Ben Sarıkemer köyüne yerleşecektim. Abdurrahman TAŞÇI, Serçin'e yerleşecekti, Halis ÖZKAN bölgede seyyar olarak çalışacaklardı. Daşar KARADAĞ Avşar'a yerleşecekti ve Serhat HÜRKAN, Nazilli'ye Şahap GÜLERTEKİN adlı Halis

ÖZKAN'ın tanıdığı bir meyhanecinin yanına garson olarak yerleşecekti. Bu yerleşme planını Hasan YALÇIN'a bildirdim. Hasan YALÇIN bana gerektiğinde Ankara'ya mektup yazmak için haberleşme adresi verdi. Bu Bahçelievler'deki bir adresti. Söz konusu şahsın isminin GÜNDÜZ olduğunu ve soyadının da (B) ile başladığını hatırlıyorum. (Sözlü sorgu sırasında bana Erol BİLGİLİ adlı şahsı tanıyıp tanımadığımı sordu). Erol BİLGİLİ'yi tanımıyorum ama, bu sorulduktan sonra haberleşme adresi olarak ilk verilen Gündüz'ün soyadının da BİLGİLİ olabileceğini düşündüm. Ege'de pek kısa bir zaman kaldıktan sonra, bize bu adresin iptal edilmesi bildirildi. Ben bu adrese Ege'ye gittikten hemen sonra sağ salim geldiğimizi bildiren kısa bir mektup yazdım. Bir daha kullanmadım. Bu adresin yanı sıra Hasan YALÇIN bana Ankara'ya haberci gönderecek olursam, habercinin kendisini Rümeysa'ların veya Ömer PARLAR'ın evinden arayabileceğini söyledi. Muhtelif zamanlarda Ankara'ya mektup yazmamız için bize verilmiş olan diğer haberleşme adresleri şunlardır. Tunç KURTTEKİN Güvenlik Caddesi 57/8 ANKARA, Engin ALÇORA Önder Caddesi 30/1 Bahçelievler-ANKARA, bu adresler dışında ben İstanbul Bölgesi'nde iki haberleşme adresi ve bir randevuyu muhtelif zamanlarda öğrendim. İki adres, her iki adres, Cahit DÜZEL adlı şahsa aitti. Adreslerden biri Ataköy'de idi. Diğeri Laleli Azimkar sokaktaydı. Birinci Ataköy'deki 13/1'deki evde Doğu PERINÇEK ve Ferit İLSEVER ile birlikte bulunduğumuz sırada «gerektiği takdirde kullanılmak üzere» Doğu PERINÇEK'in izni ile Ferit İLSEVER'den öğrendim.

İkinci adres, Bana Nazilli'de bulunduğum sırada Caner ÖZTAŞ tarafından getirilen şifreli bir mesajın

içinden çıktı, bu ikinci adres ile birlikte önceki ATAKÖY adresinin de iptal edildiği bildirildi. Üçüncü olarak bildiğim İSTANBUL randevusunu öğrenmem şu şekildedir; Doğu PERİNÇEK Ege Bölgesi'nde iken (NİSAN 1972 başında) İstanbul'a direkt bir mesaj göndermek ihtiyacı oldu, Doğu PERİNÇEK'ten İstanbul randevusunu öğrendim. Giden şahıs, bir numaraya telefon ediyor. «Ben BÜLENT işten çıktıktan sonra buluşalım» diyor ve sonra öğleden sonra 17.00-17.30 arasında zannedersem Harbiye Otobüs durağında bazı işaretlerle bekliyordum. Biz bu yolla İzmir'den Serhat HÜRKAN'ı bir mesaj ile birlikte İstanbul'a yolladık. Verilen telefon numarasına telefon etmiş ve sonra durağa gitmiş, fakat kimse gelmemiş, ertesi gün tekrar telefon ettiğinde, parolayı vermesi üzerine, bir şahıs kendisine şüpheli sualler sorması üzerine telefonu kapatıp, beraberindeki mesajı imha edip, İzmir'e geri dönmüş. Mesaj bu sırada Ankara'dan öğrendiğimiz, İBRAHİM KAYPAKKAYA ile MUZAFFER ORUÇOĞLU'nun parti disiplinine riayet etmeyi reddetmiş olmaları ve bundan dolayı partiden atılmış sayılmaları gerektiği hususuyla ilgili idi. Bir istisna dışında Doğu PERİNÇEK Ege Bölgesi'nde olduğu zaman İstanbul ile haberleşmeler bile Ankara üzerinden geçerdi. Almanya ve Doğu Anadolu Bölgesi ile haberleşmeler istisnasız her zaman Ankara üzerinden geçerdi. Ankara irtibat merkezi idi. Ankara yöneticilerinde bütün diğer bölgelerin haberleşme adresleri olmuş olabilir, fakat Ege Bölgesi yöneticisi olarak bende Almanya'nın ve Doğu Anadolu'nun haberleşme adresleri yoktu. Doğu PERİNÇEK Ankara'da bulunduğu sürece bizim bölgeden Ankara'dan başka herhangi bir yere dolaylı olarak bile haber gitmiş değildir. Doğu PERİNÇEK Ege Bölgesi'ne geldikten sonra da, İstanbul, Doğu Anadolu Bölgesi ve Almanya'dan gelen haberler

Ankara'da toplanıyor, sonra Ege Bölgesi'ne Doğu PERİNÇEK'e gönderiliyordu. Bu arada Doğu PERİNÇEK Ege Bölgesi'nde özellikle kendisinin emin bir adresinin olmasını istedi. Aşağıda belirteceğim diğer adreslerin yanı sırada bu son emir haberleşme adresi isteğini ne için olduğunu belirtmeden SÖKE'de Abdurrahman TAŞÇI'ya ilettim. Bana Söke'den Mehmet ATEŞ adındaki bir şahsın adresini yolladı. Bu adresi Doğu'ya verdim. Adresi hatırlamıyorum. Bu adres zannedersem Almanya'ya ve Doğu Anadolu Bölgesi'ne iletilmek üzere Ankara'ya yollandı. Daha sonra da Söke'deki baskın olunca, bu hiç kullanılmayan Mehmet ATEŞ adresinin iptal edilmesi hususu da zannedersem Almanya'ya ve Doğu Anadolu Bölgesine yollanmıştı. Ben ne Almanya ile ne de Doğu Anadolu Bölgesi ile haberleşmeyle ilgilenmedim. Yalnız aşağıda izah edeceğim, Leyla GÜZ'ün Mayıs sonunda (1972) yakalanmadan bir iki gün önce Almanya'ya gitmesi ile ilgili olarak Ahmet KUMRULU'dan almış olduğum üç tane Alman adresi yazılı olarak Leyla GÜZ'e verdim. Ve yine Doğu PERİNÇEK'in Ege Bölgesi'nde olduğu sırada, zannedersem Daşar KARADAĞ vasıtasıyla Ankara'ya gönderilen bir mesajda, Doğu Anadolu haberleşme adresleri olarak Tunceli'de bir bakkal adresini ve yine Tunceli Lisesi'nde bir erkek hademenin adresinin zikredildiğini hatırlıyorum. Bunların dışında bir de Ankara'da bulunduğum son zamanlarda Armağan ANAR'ın evinde görüştüğüm ve Yaşar adıyla tanıdığım bir şahıstan (Kerem ÇALIŞKAN) bildiği Almanya adresi varsa bana vermesini istedim. Kuzey Almanya'dan bir adres yazıp verdi ve belki bu adres vasıtasıyla da uzun bir sürede aranan şahısların bulunabileceklerini söyledi. Bu adresin de kurşun kalemle yazılı olarak ayrı bir kâğıtta yazılı olarak diğer üç Almanya adresi ve bir Fransa adresi ile birlikte Raşit GÜRDİ-

LEK'in evinde benim kâğıtlarım arasında olduğunu hatırlıyorum. (Kerem ÇALIŞKAN uzunca boylu, siyah saçlı, siyah çerçeveli gözlüklü ve kekeme bir arkadaştır) Bunlar dışında Ege Bölgesi ve Ankara dışında başka adres bilmiyorum.

Ege bölgesine gitmeden önce, Ankara'da Hüsnü OVACIK ve Kerim ÖZTÜRK ile olan Parti ilişkilerimi de Hasan YALÇIN'a aktardım. Yine aynı günlerde, yine Atıl ANT'ın Filistin'e gitmek üzere Ankara'dan ayrıldığını biliyorum. Kendisi ile en son Erkan YÜCEL'lerin evinde görüştüm, vedalaştım. H. OVACIK ve Kerim ÖZTÜRK ile olan ilişkilerimi Hasan YALÇIN'a bu evde aktardım. Bundan sonra tekrar Hasan KARADAĞ ile görüştüm. Bana Sarıkemer köyüne nasıl yerleşeceğimi anlattı. Hikmet CENGİZ ve Mehmet CENGİZ adındaki iki kardeşin yanına gidecektim. Bundan sonra Halis ÖZKAN ve Abdurrahman TAŞÇI ile hepimizin bölgeye intikalinden bir hafta 10 gün sonra Afşar-Sarıkemer-Serçin havalisinde buluşmak üzere ayrıldık. 1971 Temmuz'unun ikinci haftasının başında, Ege bölgesine hareket ettim. Hareket etmeden önce, Ankara'da muhtelif arkadaşlar için hazırlanmış olan kimlikleri teslim aldım ve arkadaşlara verdim.

SAHTE KİMLİK MESELESİ :

Biz Ege bölgesinde köylerde çalışan arkadaşlar vasıtasıyla, devrimci köylülerin kimliklerini kendilerinden ister ve bunları Ankara'ya yollardık. Bundan önce benim şahsen bir kimlik ilettiğim olmamıştır. Fakat daha Sıkıyönetimin ilk başlarından bana kendime bağlı olan bütün parti üyelerini kimlik arayıp bulmalarını

bildirmem söylenmişti. Fakat bulamamışlardı. Herhalde başkaları buluyor ve bu kimlikler partiye intikal ediyordu. Ankara'da kimlik yapma işleriyle uğraşan bir grup olduğunu biliyorum. Ben kendimin ve diğer arkadaşların tanzim edilmiş kimliklerini Nuri ÇOLAKOĞLU'ndan teslim alırdım. Bir ara Rümeysa'ların evinde 1971 sonbaharında Nuri ile aramda şöyle bir konuşma geçti. «Bana şu kimliği yapıver» dedim. Ben arkadaşlara götürürüm onlar yapar diye cevap verdi. Fakat Nuri ÇOLAKOĞLU'nun yaptığını tahmin ediyorum. Yine Nuri ÇOLAKOĞLU'nda birçok arkadaşın fotoğrafı bulunduğunu ve yine bazı arkadaşlar adına yapılmış elektrik mühendisi kimlik kartları bulunduğunu, muhtelif vesilelerle öğrendim. 1971-1972 yılbaşında Ankara'da bulunduğum sırada, üzerimde çok kötü bir kimlik vardı (Ahmet YÜKSEKER adına düzenlenmişti). Doğu PERİNÇEK bu kimlikle yola çıkmamı doğru bulmadı. Ve gece geç vakit «Nuri'de senin adına bir elektrik mühendisi kimliği olabilir» diyerek FAZIL'ı (Faysal KARAÇALI), Erkan YÜCEL'in evine yollatıp, Nuri ÇOLAKOĞLU'ndan «Akmen AKIN adına düzenlenmiş» Elektrik Mühendisi kimliği aldırtıp getirdi. Yine 1971 yazı başında, Ankara il komitesi üyesi olarak çalıştığım sıralarda Hasan YALÇIN'da da bir elektrik mühendisi kimliği olduğunu görmüştüm. Bunun yanı sıra sonradan Ege bölgesine çalışmaya gelen Durmuş YALÇIN adındaki şahsın da EMO'da zannedersem ayak işlerinde çalıştığını öğrenmiştim. EMO kimliklerini kimlerin düzenleyebileceği konusunda bildiklerim şunlardır.

Benim muhtelif zamanlarda kullandığım sahte kimlikler şunlardır: Temmuz 1971 başında, Ankara'dan ayrılıncaya kadar kendi Halil BERKTAY kimliğimi kullandım. Temmuz başında Ömer PARLAR'ın evinde Nuri ÇOLAKOĞLU bana «Kazım BAŞARIR» adına dü-

zenlenmiş bir kimlik verdi. Sarıkemer ve Avşar'da uzun süre bu kimliği kullandım. Bunlardan başka Erdoğan SARIOĞLAN adına düzenlenmiş Kuyucak Nüfus idaresinden 4 Eylül 1958 tarihinde verilmiş 911882 N/8482 seri numaralı nüfus cüzdanı Karadeniz Teknik Üniversitesi İnşaat Fakültesi mezunu Rıfkı oğlu, Manisa 1947 doğumlu 135 diploma numaralı 3156 seri numaralı Ahmet AKIN adına düzenlenmiş sahte EMO kimliği, bunun dışında Fatma Gül BALTALI ve benim için Ahmet YÜKSEKEL ve Ayşe YÜKSEKEL adlarına düzenlenmiş sahte evlenme cüzdanını da kullandım.

Halis ÖZKAN, Serhat HÜRKAN'ın Nazilli'de Şahap GÜLERTEKİN'in meyhanesinde bırakacak ve daha sonra Avşar-Serçin bölgesine gelecekti.

EGE BÖLGESİNE GİDİŞİMİZ VE ÇALIŞMALARIMIZ:

Ben Daşar KARADAĞ'ın bana söylediği gibi, Sarıkemer'e gittim ve Hikmet CENGİZ ve Mehmet CENGİZ adındaki iki köylü kardeşi buldum. Bunların yardımı ile kendimi Kazım BAŞARIR diye tanıtarak ve toprak gündelikçisi kıyafetiyle ihtiyar bir kadının evinin bir odasını kiraladım. Ve orada kalmaya başladım. Gündelikçi olarak işe gitmeye başladım. Aynı şekilde Daşar KARADAĞ Avşar'da çalışıyordu. Halis ÖZKAN bir gece benimle Avşar-Serçin üzerinde buluştu. Ve Serhat HÜRKAN'ı Nazilli'ye yerleştirdiğimi söyledim.

Abdurrahman TAŞÇI da bir hafta kadar Nazilli'de bir kum taşıma işinde çalıştıktan sonra Avşar'a geldi. Halis ÖZKAN Abdurrahman TAŞÇI ve ben Avşar köyünde buluştuk. Avşar köyü yakınında İlyas ÇAKIR'ın dağdaki harımında (Bahçe) Ege'deki ilk bölge komitesi toplantısını yaptık. Aldığımız kararlar şunlardır;

1 — Abdurrahman TAŞÇI'nın Serçin'de gündelikçi işçiler arasına girmesi ve toprak amelesi gibi çalışması,

2 — Daşar KARADAĞ'ın, parti ilişkisini bana aktarması, (Daha önce Halis ÖZKAN'a bağlı idi)

3 — Halis ÖZKAN'ın yeni yerleşme yerleri bulmak, Ödemiş'teki eski tanıdıkları ile ilişki kurmak, Turanlar köyünden eski tanıdıkları ile ilişki kurmak ve Nazilli'ye yerleşmiş bulunan Serhat HÜRKAN'ın ilişkiyi sürüdürmek için bir temas gezisine çıkması, ben bu Bölge Komitesi Toplantısından hemen sonra Ankara'da Bahçelievler'deki Gündüz BİLGİLİ adresine hepimizin sağ salim geldiğini ve iyi olduğu yolunda kısa bir şifreli mektup yolladım.

Bu arada, daha Ankara'dan ayrılmadan önce Hasan YALÇIN'ın bana verdiği bilgilerle Gazi Eğitim Enstitüsü son sınıf öğrencilerinden Latif GÜVERCİN adlı bir şahısla, bir sokak randevusunda buluştum. Halis ÖZKAN'ın bana vermiş olduğu Köyceğiz'de matbaacı Mehmet SÖNMEZ (Veya DÖNMEZ) soyadlı ismini ve bu şahısa verilecek olan sağ avuç içine çizilecek dikdörtgen içine elips içine yıldız şeklinde verdim. Ve onu bizim Ankara'ya (Yanlış oldu), Ege'ye hareketimizden önce, Köyceğiz-Muğla taraflarına yerleşmek üzere kendisi ile sonradan temasa geçeceğimizi söyleyerek yolladım.

EGE BÖLGESİNDEKİ ÇALIŞMA ALANLARIMIZ VE GÖREV TAKSİMATI :

Ege Bölgesinde yerleşik olarak şu mahallerde çalıştık:

Söke - Sarıkemer - Avşar - Serçin-Turanlar, Nazilli-Muğla, Fethiye havalisi (Fethiye'nin içi) (Eskimaşat köyü) İzmir. Bu yerler, muhtelif zamanlarda dışardan adam yerleştirmek suretiyle çalıştığımız bölgelerdir. Bunların dışında, Ödemiş'teki mahalli devrimcilerle

temasımız vardır. Yine bunların yanı sıra bize Balıkesir'den ve Denizli'den iki üç temas ismi yollandı. Fakat bunlarla temasa geçemedik.

EGE BÖLGESİNDE SİSTEMATİK TEŞKİLATLANMAMIZ :

Ege Bölge Komitesi: Halil BERKTAY (Bölge Sekreteri) Bölge sorumlusu, Abdurrahman TAŞÇI, Halis ÖZKAN.

SÖKE ALT BÖLGESİ :

1972 Mart'ına kadar ayrı bir Söke Komitesi yoktu. Bu görevi fiilen Ege Bölge Komitesi yerine getiriyordu. Çünkü Ege Bölge Komitesinin muhtelif üyeleri genellikle bu bölgede bulunuyorlardı. 1972 Mart'ında ayrı bir Söke Komitesi kuruldu. Sekreteri Abdurrahman TAŞÇI, diğer üyesi Daşar KARADAĞ idi. Her iki şahsın da Halil BERKTAY yani benim ile doğrudan temas imkanı mevcuttu. Söke Ovası Komitesine bağlı olarak şu yerlerde faaliyet gösteriliyordu.

AVŞAR KÖYÜ:

İlk başta burada Daşar KARADAĞ çalışıyordu. Ve Durmuş UYANIK adlı köylüyü Partiye örgütledi. Daha sonra Ercan ENÇ gelince, Daşar KARADAĞ'ın sekreterliği altında ve üyeleri Ercan ENÇ ve Durmuş UYANIK olmak üzere Avşar Parti Hücresi Teşekkül etti. Daha sonra Daşar KARADAĞ, Sarı kemer'e aktarıldı. Avşar Parti Hücresine Ahmet UYANIK ve Mehmet Ali ÖZTÜRK adındaki köylüler de örgütlenerek Ercan ENÇ sekreterliği altında dört kişilik bir parti hücresi teşek-

kül etti. 1972 ilkbaharında, aşağıda etraflı olarak açıklanacağı şekilde, bu parti hücresi bir İHTİLALCİ KÖYLÜ BİRLİĞİ örgütledi. İHTİLALCİ KÖYLÜ BİRLİĞİ'nin Yönetim kurulunda şu şahıslar bulunuyordu. İlyas ÇAKIR (Başkan), Durmuş UYANIK (Parti üyesi), Ahmet UYANIK (Parti üyesi), Mehmet GÜNAY ve Hüseyin ALBAK.

SARIKEMER KÖYÜ :

Halil BERKTAY, yani ben Ege bölgesine ilk geldiğimde, Sarıkemer köyüne yerleştim. Bir ara Hikmet CENGİZ ve Mehmet CENGİZ adlarındaki köylüleri partiye örgütledim. Bunlarla birlikte bir parti hücresi meydana getirdim. Daha sonra ben Avşar köyünde dağda ve Nazilli'de kalmaya başlayınca, bu hücrenin sekreterliğine Daşar KARADAĞ getirildi. Bundan kısa bir süre sonra gerek Hikmet CENGİZ, gerekse Mehmet CENGİZ, partiden ve hareketten ayrıldılar.

Daşar KARADAĞ, 1972 ilkbaharında, Serçin ve Sarıkemer köylerinde gezginci olarak çalıştı. Muhtelif köylülerle temas etti, belli bir örgütlenme meydana getiremedi.

TURANLAR KÖYÜ:

Buraya ilk yerleşen Abdurrahman TAŞÇI oldu. Halis ÖZKAN'ın ismini verdiği İsmet, Osman, Mehmet, Hasan adındaki köylülerle yakın teması olduğunu biliyorum. Fakat bir parti örgütlenmesi meydana getirmedi. Abdurrahman TAŞÇI Turanlar'dan ayrılmasından hemen önce, yani 1972 Ocak ayı içinde, ben Nazilli'de bana Turanlar'daki Osman ve Mehmet adındaki köylülerle bir grup kurduğunu, bunlarla birlikte çalıştığını söyledi.

Ve Abdurrahman TAŞÇI'nın Turanlar'dan ayrıldığı sıralarda, bu köylülerin ve diğer köylülerin ŞAFAK gazetesinde haberleri yazılan toprak ağalarını dövmek, borularını ve motorlarını kırmak gibi eylemler yaptıklarını biliyorum. Fakat bu eylemler bizim direktifimizle yapılmış eylemler değildi. Abdurrahman TAŞÇI, Turanlar'dan ayrıldıktan sonra bir süre kendisi gidip gelerek Turanlar'daki köylülerle temas kurmaya devam etti. Son bir ay içinde de yani Mart'ın ikinci yarısından itibaren Abdurrahman TAŞÇI'nın direktifi ile Caner ÖZTAŞ'ın Turanlar ile temas kurduğunu biliyorum.

SÖKE'NİN İÇİ:

Burada ilkönce bize Ankara'dan gönderilen Hüseyin adlı 19 yaşlarında köylü çocuğu olan lise mezunu soyadını hatırlayamadığım genç gönderildi. Kendisi Söke içinde Mehmet CENGİZ ve Hikmet CENGİZ'in kardeşleri olan Murat CENGİZ'in evinde kalarak, onun tanıdığı işçilerden ve diğer kardeşi Süleyman CENGİZ (Söke Ziraat Okulunda talebe) ve diğer bazı gençlerle çalışma yaptı. Hüseyin parti üyesi değildir. 1972 ilkbaharında, Abdurrahman TAŞÇI, Söke'de çalışmaya başladı ve Hüseyin'i ayırarak Muğla Alt bölgesine gönderdik. Abdurrahman TAŞÇI, Söke'de İzmir'den bize gönderilen Sumru ZARİFOĞLU ile birlikte ev tutarak yerleşti. Ve işçiler de gençlerle birlikte çalıştı. Murat CENGİZ adlı işçi ile Süleyman CENGİZ ve Alaattin GÜNAY adlı gençlerle teması olduğunu biliyorum. Ayrıca Abdurrahman TAŞÇI, Söke'de çalıştığı sırada yukarıda belirttiğim gibi gerek kendisi şahsen ve gerekse Caner ÖZTAŞ vasıtasıyla Turanlar köyü ile de temas kuruyordu. Yine Abdurrahman TAŞÇI Söke'ye yerleştikten sonra İzmir'deki sorumlu Parti Üyesi Serhat HÜRKAN

da direkt olarak Abdurrahman TAŞÇI'ya rapor vermeye başladı. Söke'den bildiğim bir diğer isim de Mehmet ATEŞ adlı şahıstır. Yukarıda haberleşme adresleri bölümünde izah edilmiş olduğu gibi, Doğu PERİNÇEK 1972 ilkbaharında özellikle kendisi için emin bir haberleşme adresi istedi. Ve bu isteğe cevap olarak Abdurrahman TAŞÇI, Mehmet ATEŞ ismini adresi ile birlikte bana iletti.

NAZİLLİ İÇİ:

Buraya bölgeye ilk yerleştiğimiz zaman, Şahap GÜLERTEKİN Altıntaş mahallesi 312. ci sokak 8 numaradaki meyhanesinde garson olarak Serhat HÜRKAN'ı yerleştirmiştik. Serhat HÜRKAN ilk önce Abdurrahman TAŞÇI'ya bağlı idi. Sonra ben Nazilli'de iken bana bağlı olarak çalıştı. Daha sonra İzmir'e gittiğimde, tekrar Abdurrahman TAŞÇI'ya bağlandı. Nazilli bizim için esas olarak bir irtibat ve haberleşme yeri idi. Ben 1971-1972 kışında Nazilli'de Fatma Gül BALTALI ile birlikte ev tutarak iki ay ikibuçuk ay kadar oturdum. Nazilli'de Serhat HÜRKAN, Şahap GÜLERTEKİN'in tanıdığı şu veya bu eğilimdeki devrimci düşüncedeki kimselere ŞAFAK veriyordu. Ayrıca Serhat HÜRKAN'ın Nazilli yakınlarında ismini hatırlayamadığım bir köye köy gençleri ile tanışarak gidip geldiğini ve onlara devrimci propaganda yaptığını biliyordum. Fakat buarada örgütlü bir çalışma olmadı. Ben ve Serhat HÜRKAN Nazilli'den ayrıldıktan sonra Şahap GÜLERTEKİN ile teması Halis ÖZKAN kurdu. Burada ayakkabıcı Güven KARABELLİ ve Manyas Caddesi'nde zanaatkâr Salih ÇILDIR adlı devrimcileri tanırmış. Güven KARABELLİ, bizim hareketimizle Mahir ÇAYAN'ların grubu arasında ideolojik bakımdan bocalayan

bir şahısmış. Salih ÇILDIR ise, ideolojik bakımdan bize bağlı imiş. Halis ÖZKAN, kendisi 1971 yazında bir süre bölgeden ayrıldıktan sonra Ödemiş ile teması Caner ÖZTAŞ sağladı. 1972 ilkbaharında Ödemiş'e mümkünse köylerine kadro yerleştirmeyi umuyorduk.

Bunların yanı sıra, Avşar köyüne ve Avşar köyü yakınlarındaki mağralara muhtelif zamanlarda köy çalışması ile ilgili ideolojik eğitim görmek ve imkan sağlandığı zaman belli köylere yerleştirilmek amacı ile şu şahıslar gelmiş ve kalmıştır.

Fatma Gül BALTALI: Benimle birlikte köye geldi. İlyas ÇAKIR'ın evinde ve dağda kaldı. İdeolojik eğitim gördü. Birkaç köylü kadınla propaganda yaptı. Broşür ve ŞAFAK zımbalama görevleri yaptı. 1972 nisanında Ankara'ya kurye olarak gönderildi. Ayrıca bir kere Caner ÖZTAŞ ile birlikte, Antalya'ya gidip, Partimizin Yurt dışı Bürosu tarafından Almanya'dan bir Alman ile gönderilmiş ne olduğunu bilmediğim bir emanet almak üzere temasa geçtiler. Ve bu emanetin Ankara'ya intikalini sağladılar. Emanet için Ankara, Antalya'ya bir otomobil göndermiş ve emanet alınmıştır.

Doğan YURDAKUL: 1972 Şubat'ında Bülent TANÖR ile birlikte (Bülent TANÖR, İstanbul Hukuk Fakültesi asistanı ve aynı zamanda Fatma Gül BALTALI'nın üvey ağabeyisidir) Avşar'a geldi. Parti üyesidir. Bülent TANÖR ile birlikte Avşar köyü yakınlarında Mehmet Ali ÖZTÜRK'e ait çitevde kaldılar. Ve ideolojik eğitim gördüler. Sonra ay içinde Hüseyin AĞBAK'ın, İlyas ÇAKIR'ın evlerinde kaldılar. Daha sonra Avşar yakınında Dereköy denilen yerde Hüseyin ALBAK'ın Çitevinde ve yine baskınlar sırasında (Nisan 1972 içinde) Dereköy

yakınında Eşektepesi denilen yerde bir koyuğun içinde kaldılar. B u arada Bülent TANÖR bölgeyi terketmişti.

Doğan YURDAKUL, benimle ve Doğu PERİNÇEK ile birlikte bölgeye gelmiş olan 'HASAN' adlı esas ismini bilmediğim parti üyesi olmayan genç eleman ile birlikte kaldı. Ben bir kere Nisan 1972 ayı içinde Caner ÖZTAŞ ile temas kuramadığımız 9-10 günlük bir süre içinde Doğan YURDAKUL'u Ankara'ya haberci olarak Gazi Osman Paşa'daki bir durağa ÇOLAKOĞLU'na yolladım. Temas kuramadan geri döndü. Gönderdiğim mesajla Ankara'dan gönderilecek olan kadroların yeni elemanların şimdilik gönderilmemesini 11 Nisan baskınında yakalanan arkadaşların isimlerini Caner ÖZTAŞ, eğer Ankara'da ise, derhal Ege bölgesine gönderilmesini bildiriyordum. Kendisi yani Doğan YURDAKUL, Ankara'da 4-5 gün kalıp, Nuri ÇOLAKOĞLU ile temas kuramadan geri döndü. Daha sonra 25 Nisan 1972 civarında Caner ÖZTAŞ'tan Nuri ÇOLAKOĞLU'nun tam Doğan YURDAKUL'un Ankara'ya gittiği sırada yakalandığını öğrendim. HASAN'ın (Gerçek ismini bilmiyorum) İstanbul Bakırköy Lisesinden olduğunu ve daha sonra yakalandığını biliyorum. Doğu PERİNÇEK ile birlikte Serçin'den şoför Ferit ÖZCAN'ın minübüsü ile 4 Mart gecesi Ankara'dan geldi. Durmuş UYANIK'ın evine vardığımız zaman Doğu PERİNÇEK hemen kendisine de yanındaki bu gence de takma isim konulmasını istedi. Kendisi MUSTAFA ismini aldı. Yanındaki gencede HASAN ismini verdi. HASAN Avşar köyünde Durmuş UYANIK'ın ve İlyas ÇAKIR'ın evlerinde kaldı. İlyas ÇAKIR ile birlikte, İlyas ÇAKIR'ın dağdaki harımında, gizli bir yer kazılması işine giriştiler ve fakat toprak sert olduğu için devam etmediler. Daha sonra Nisan 1972 ayı içinde Dereköy'de ve Eşektepesi'nde Doğan YURDAKUL ile birlikte kaldı. Bir kere dağa geldi. Ben

kendisi ile görüştüm. Ve o sırada bölgeyi terketmiş olan Daşar KARADAĞ'ın yerine Serçin köyü ile temasa geçmesini söyledim (20. sayfanın Fatma Gül BALTALI ile ilgili kısmında Antalya'ya gelmiş olduğunu bildirdiğim emanet, Almanya'daki partimizin Yurt Dışı Bürosu tarafından iki Alman ile gönderilmişti.)

MURAT, SEFER, AHMET: Gerçek isimlerini bilmiyorum. Bunlar Nisan 1972 ayı başında Melek ULUĞAY ile birlikte Bölge'ye Avşar köyüne geldiler, derhal dağa çıkarıldılar. Ve bir ay kadar eğitim gördüler. (İdeolojik eğitim). SEFER'i 2 Mayıs 1972'den sonra (o hafta içinde), Ankara'ya gidip Fatma Gül BALTALI'yı bulması için ve acele vasıta ile gelmesi için görevlendirmiştik. Bizden ayrılmadan önce MURAT isimli köylü ile, Söke'de bir randevu tesbit etmişti. SEFER Ankara'ya gidip dönmüş ve Söke'de buluştuğu MURAT vasıtasıyla bize Fatma Gül BALTALI'nın yakalandığını, otomobilin gelemeyeceğini bildirmişti. SEFER'le bir daha irtibat temin edemedik. MURAT ve AHMET bizimle birlikte Ankara'ya geldiler. (MURAT, Doğu PERİNÇEK ile AHMET ise Ercan ENÇ ile geldiler.) MURAT'ın, kaynakçı ustası olduğunu zannediyorum.

MURAT'ı Ankara'ya geldikten sonra Rümeysa'ların evinde ve Gölbaşı sinamasında 24 Mayıs günü yaptığımız buluşmada gördüm. AHMET'i Ege Bölgesinden döndükten sonra, Ercan ENÇ'i Kızılay Gima karşısındaki Sandviç'teki önceden tesbit etmiş olduğumuz buluşmaya göndermek suretiyle, Avşar köyünde bırakmış olduğumuz çantayı alıp getirmek için Söke'ye yollattım. AHMET, çantayı Armağan ANAR'ın Gelincik Sokaktaki evine getirdi. Yanlış oldu. Getirmedi kendi tanıdığı bir arkadaşının evine bırakmış. Ben Ercan ENÇ'e AHMET ile birlikte giderek bu çantayı almasını ve doğruca Raşit GÜRDİLEK'in Bahçelievler 14. Sokak 10/10 numarada-

ki evinde Doğu PERİNÇEK'e teslim etmesini söyledim (Bu çantada çoğu Doğu'ya ve bir kısmı bana ait Parti çalışmalarımızla ilgili dökümanlar vardı). AHMET'i bundan sonra son defa 24 Mayıs günü Gölbaşı sinamasındaki buluşma yerinde gördüm. Fakat konuşmadık. Ben bu buluşmada sadece Caner ÖZTAŞ ile konuştum.

Melek ULUĞAY: SEFER, MURAT ve AHMET ile birlikte köye ve dağa geldi (sonradan evlenerek, soyadı AKER olmuştur.). Kendisinin İstanbul bölgesinde çalıştığını biliyorum. Dağda ideolojik eğitim çalışmalarına katıldığı gibi yemek, ekmek yapmak gibi işler yaptı. Fatma Gül BALTALI ile birlikte, Nisan 1972 sonunda Ankara'ya ev ve otomobil bulmak gibi Doğu PERİNÇEK tarafından verilmiş görevleri yerine getirmek amacıyla dağdan ayrıldılar .

İZMİR İL KOMİTESİ: Partimizin Ege bölgesi İzmir Alt komitesi, Ocak 1972 ayından itibaren faaliyetine başlamıştır. Bu komite İzmir'de işçiler ve gençlik arasında çalıştı. Normal gelişmede İzmir Alt Bölgesinde de, işçi komitesi, gençlik komitesi ve İhtilalci Gençlik Birliği teşekkül ederdi. İzmir Alt bölgesinde bana karşı sorumlu olan şahıs (ilk başta Şubat 1972 ayı ortasına kadar) Serhat HÜRKAN'dı. Komite Serhat HÜRKAN ve Ömer Faruk CİRAVOĞLU takma adı HALUK'dan müteşekkildi. Serhat HÜRKAN parti üyesidir. Biz henüz Ege Bölge komitesi olarak çalışmaya gitmeden bana Serhat'ın Abdurrahman TAŞÇI'ya bağlı olduğu bildirilmiştir. Halis ÖZKAN onu Şahap GÜLERTEKİN adındaki meyhanecinin yanına garson olarak Nazilli'ye yerleştirmişti. Serhat HÜRKAN, Nazilli'de Şahap GÜLERTEKİN'in tanıdığı mahallî devrimcilere kendisinin gerçek niteliğini belli etmeden propaganda yapıyor, Marsist-Leninist olmayan görüşlere sapanlar ile mücadele ediyordu, fakat onu esas Nazilli'de tutmamızın sebebi Şahap GÜLERTE-

KİN'in meyhanesini bir irtibat yeri olarak kullanmaktı. Serhat, Nazilli'de kendisini NECATİ diye tanıttı. Biz aramızda TAHSIN diye anarız. 1971 yazı içinde ve sonbaharda Serhat HÜRKAN sözde hala A. TAŞÇI'ya bağlıydı. Fakat kendisi ile Halis ÖZKAN ve ben çok daha sık görüşüyorduk. Ben Sarıkemer'den birkaç kere Nazilli'ye gidip geldim. 1971 Ağustos sonunda Ankara'dan bize bir teksir makinası gönderileceği bildirildi. Ege bölgesine gelen bu ilk teksir makinasını Serhat HÜRKAN gidip aldı ve getirdi. Galiba Ankara'dan İstanbul'a gidip oradan alıp getirmiş. Tam bu sırada ben Ankara'ya çağrıldım. Avşar'dan şoför Ahmet UYANIK'ın sürdüğü minibüs ile ben ve Daşar KARADAĞ Nazilli'ye gittik. Şahap GÜLERTEKİN ile meyhanesini Halis ÖZKAN'ın verdiği tarife göre, gece yarısına yakın bulduk. Bu teksir makinasını alıp, minibüs ile derhal Avşar'a döndüler. Halis ÖZKAN da bu sırada meyhaneye geldi. Ben, Halis ÖZKAN ve Serhat HÜRKAN geç vakte kadar sohbet ettik. Ve meyhanede masaların üzerinde yattık. Ben ertesi sabah erkenden Ankara'ya hareket ettim. Bu Ege Bölgesinden Ankara'ya ilk gidişimdi. (Ağustos sonu Eylül başı 1971) Ankara'dan döndükten sonra yine Sarıkemer'de kalırken bir veya iki defa Nazilli'ye gittim. Serhat HÜRKAN'a ŞAFAK ve diğer ideolojik eğitim malzemelerinden götürdüm. Yine zannederim bu sıralarda, Serhat HÜRKAN'ın parti ile ilişkisi bana aktarıldı. Benim Ankara'ya ikinci defa çağırıldığım sırada, yani 1971 Ekim ayı ortalarında veya sonunda tekrar Nazilli'de Şahap GÜLERTEKİN'in meyhanesine uğradım. Serhat HÜRKAN'da muğlak bir ifade ile yazılmış bir not buldum. Ankara'ya gitmiş olduğunu anladım. Ben de Ankara'ya gittim. Serhat HÜRKAN'ın gelip arkadaşlarla temas kurduğunu öğrendim. FAZIL diye tanıdığım şahsın (Faysal KARAÇALI'nın) evinde Nuri ÇOLAKOĞLU

bunu bana söyledi. Serhat HÜRKAN Ankara'ya kendi evinden kışlık elbiselerini almak ve ÇOLAKOĞLU'ndan, Serhat HÜRKAN'ın Sıhhiyedeki evini öğrendim. Ve bizzat gidip konuştum. Kendisinin, daha aktif bir göreve verilmesini talep ettiğini hatırlıyorum. O benden daha önce Ankara'dan ayrılmış. Ben ona beni Sarıkemer köyünde bulabilmesi için Ahmet UYANIK'ın ismini vermiştim. 1971 Kasım ayı ortasında Serhat HÜRKAN, A. UYANIK'tan Mehmet CENGİZ'e, Mehmet CENGİZ'den bana intikal ederek, Sarıkemer'de Fatma GÜL BALTALI ile birlikte kalmakta olduğum çitev'de beni buldu.. Kendisiyle Nazilli'deki çalışmalar hakkında konuştum. Orada boşuna vakit harcadığını ve kendisine daha aktif bir görev verilmesinin iyi olacağı yolundaki görüşünü tekrarladı. Kendisine icabında benim Nazilli'ye yerleşip yerleşemeyeceğimi, bir işe girip giremeyeceğimi sordum. Bunun olabileceğini söyledi. Hemen bir-iki gün sonra F. BALTALI ile birlikte Sarıkemer'den Nazilli'ye geçtim. Serhat HÜRKAN bana çarşı içinde bir emlak komisyoncusunu gösterdi. Oradan bir ev tuttum. F. BALTALI ile beraber bu eve yerleştim. S. HÜRKAN da bu eve gidip gelmeye başladı. Evde birlikte eğitim yapıyor, parti metinlerini okuyor, konuşuyorduk. Çalışmasından memnun değildim. Nazilli yakınlarında ismini hatırlayamadığım bir köye, o köyden olup, Şahap GÜLERTEKİN'in vasıtasıyla tanıdığım köy delikanlıları ile konuşmak, propaganda ve eğitim yapmak için gidip geliyordu, biz bu sırada Şahap GÜLERTEKİN'in meyhanesini irtibat yeri olarak Ankara'ya bildirmiştik. Ve bu iş için bir parola da tesbit etmiştik. S. HÜRKAN, Şahap GÜLERTEKİN ile birlikte eğitim çalışmaları da yapıyormuş.

Serhat HÜRKAN'ı İzmir Bölgesine yollayışım şu şekilde olmuştur: Biz 1971 Temmuz ayı başında Ege Bölgesine yerleşmeye ilk giderken Hasan YALÇIN bana, «şim-

dilik İzmir'e» dokunmamamızı, orada durumun çok karışık olduğunu, İzmir'le kendilerinin ilgileneceğini söymişti. Biz bu talimata uyduk ve 1971-1972 yılı kışına kadar İzmir'le ilgili hiç bir çalışmamız olmadı. Ben 1971-1972 yılı başını Ankara'da Faysal KARAÇALI'nın Ar Sokak 13/1 deki evinde geçirdim. Burada Doğu PERİNÇEK bana, «Artık İzmir'e de girmemizin gerektiğini» söyledi. İzmir'e kimi koyabileceğimizi sordu. Serhat HÜRKAN'ı koyabileceğimizi söyledim. Nazilli'ye döndüğümde, Serhat'a İzmir'de ev tutup, harekete geçmesini söyledim. Ev aramak için İzmir'e bir iki kere gidip geldi. Bu sırada Caner ÖZTAŞ vasıtasıyla İzmir hakkında bir yazı geldi. Bu yazı daha önce İzmir'de çalışmış biri tarafından yazılmış, hiç bir gerçek isim zikretmiyor. Semtleri ve şahısları muğlak ifadelerle ve kodlarle anıyor. Şu şekilde anılan şahısların bir değerlendirilmesini yapıyordu. Bu yazı ile birlikte İzmir'de kudret adlı soyadını hatırlayamadığım bir şahsın telefon numasını ve bir parola geldi. Kudret'in evine sabahtan telefon edilecek öğleye doğru da Fuar'da buluşulacaktı. Bu yazıyı ve parolayı Serhat HÜRKAN'a verdim. Ve Kudret'i bulmasını onun yardımı ile İzmir hakkındaki yazıyı, çözmeye çalışmasını istedim. İzmir'e bu ilk gidip gelişlerinde, Serhat HÜRKAN'a İzmir'de oraya buraya dağıtması için ŞAFAK'ta verdim. Ve bunları o şekilde dağıtmış olduğunu kendisinden öğrendim. Bu bizim İzmir'de yaptığımız ilk ŞAFAK dağıtımı idi. Serhat HÜRKAN İzmir'de ev tutarak yerleşti. Onu İzmir'e yollayışımızın sebebi, İzmir'de devrimci çalışmayı başlatmaktı. Serhat'ı İzmir'e yollarken kendisine benim de kısa zamanda Nazilli'den ayrılacağımı ve Söke'deki irtibatçı şoförler (Ahmet UYANIK ve Ferit ÖZCAN) vasıtasıyla Söke bölgesinde beni bulabileceğini söyledim. Serhat'ın İzmir'e yerleşmesi zannedersem Ocak 1972 ikinci yarısı veya Şubat 1972 başıdır. İzmir'e yer-

teştikten sonra döndü. Ve bende bırakmış olduğu kitap, eğitim malzemelerinin bir kısmını alarak gitti. Benim Faruk diye tanıdığım şahsın (Ömer Faruk CİRAVOĞLU) gelişi şu şekilde oldu. Tam Serhat HÜRKAN'ın İzmir'e ilk gidip gelmeye başladığı sıralarda, Ankara'dan bana bir kadronun geleceğini ve Şahap GÜLERTEKİN ile meyhanesine indirileceğini bildirdi. Ben kendisini meyhaneden aldım ve Nazilli'deki evine getirdim. O sırada Serhat HÜRKAN meyhanesinde değildi. Zannedersem İzmir'de idi Nazilli'deki evde ise, o sırada Daşar KARADAĞ vardı. Yine o sırada Doğan YURDAKUL ile Bülent TANÖR bölgeye gelmişlerdi ve Avşar köyünde kalarak köy çalışmalarının hakkında ideolojik eğitim görmekteydiler. Ben Daşar KARADAĞ'a, Faruk'u alıp köye götürmesini, Doğan YURDAKUL ve Bülent TANÖR'ün yanına koymasını, sahte bir isim vermesini (Köyde kendisinin geçici olarak AYDIN diye anıldığını zannediyorum) Kendisinin nerede görevlendirileceğinin daha sonra bildirileceğini söyledim. Faruk'a da bu durumu açıkladım. Yine bu sırada Faruk'un tüberküloz geçirmiş olduğunu ve devamlı bakıma ihtiyacı olduğunu öğrendim. Daşar KARADAĞ ile birlikte köye gittiler. Faruk'u (CİRAVOĞLU) bu tek görüşümdür. Bir daha kendisi ile şahsen temas etmedim. Kendisi beni tanıyordu. 1970 sonbaharında, ben Erdoğan GÜÇBİLMEZ ile birlikte bir kere Trabzon'a gitmiştim. Oradaki devrimci gençlere PDA görüşlerinin savunmasını yapmış, iki üç gün sonra Ankara'ya dönmüştüm. Kendisi beni orada tanıdı. Fakat ben Faruk'u Trabzon'dan hatırlamıyorum. Nazilli'de işte bu bir sefer görüştük. Faruk'un Avşar'a geçişinden bir hafta sonra zannedersem Caner ÖZTAŞ vasıtasıyla, Daşar KARADAĞ'a bir talimat yolladım. Bir Serhat HÜRKAN'la İzmir'de düzenli bir randevu tesbit etmiştim. Kemer altı'nda OSKA PASAJI'nın içindeydi. Bu randevuya

tam ne zaman tesbit ettiğimizi de hatırlamıyorum. Faruk ile ilgili olarak Daşar KARADAĞ'a yolladığım talimat şu idi; 1. İlişikteki kağıdı Faruk'a ver (Bu kağıtta sırf Faruk'un okuması için İzmir'deki randevu yazılı idi), 2. Falanca gün orada olsun, 3. Kendisine 400.-TL. kadar para ve yorgan döşekde verin. Daşar KARADAĞ bu talimatı Avşar'da bulunan Ercan ENÇ'e vermiş. O da Faruk'u belirttiğim şekilde İzmir'e yollamış. Bundan böyle Serhat HÜRKAN'ın yanında ve ona bağlı olarak çalıştı. Ben Şubat 1972 ayı içinde, Fatma GÜLBALTALI ile birlikte Nazilli'yi terkederek Avşar köyüne geçtim. Yine bu sıralarda Abdurrahman TAŞÇI, Söke'de çalışmaya başlamıştı. Kendisi ile konuştum. Ve Serhat HÜRKAN'ın tekrar A. TAŞÇI'ya bağlanmasını kararlaştırdık. A. TAŞÇI'ya İzmir randevusunu verdim. Bundan böyle, Serhat HÜRKAN hep A. TAŞÇI'ya rapor verdi. Onunla buluştu. Onunla konuştu, A. TAŞÇI ile Serhat'ın gerek Söke'de, gerekse İzmir'de buluşup konuştuklarını biliyorum. Bu arada İzmir'deki randevu yerini de Fuar'a çevirmişler. Bundan sonra çalışmamız bu şekli aldı. Ankara'dan Nuri ÇOLAKOĞLU, zaman zaman İzmir ile ilgili bazı bilgileri yolluyordu. Ben bunları A. TAŞÇI'ya veriyordum. A. TAŞÇI da Serhat HÜRKAN ile doğrudan doğruya bağ kurarak çalışmasını denetliyor, bilgileri aktarıyor, talimatlar veriyor, rapor alıyordu. A. TAŞÇI ile Serhat HÜRKAN arasındaki bağ kurulduktan sonra İzmir çalışması ile yakından ilgilendim. Bu işi A. TAŞÇI'ya bıraktım. A. TAŞÇI, Serhat HÜRKAN'ın bir kişi yazılı raporunu bana iletti. Bu raporları kısaca göz gezdirdikten sonra imha ettim. Yine bu arada Ankara'dan Nuri ÇOLAKOĞLU'nun zaman zaman İzmir ve civarı ile ilgili olarak yolladığı isimleri de ben otomatik olarak A. TAŞÇI'ya devrediyordum. Bu ne-

denlerle, İzmir içinde Serhat HÜRKAN ile Faruk CİRAVOĞLU arasındaki somut iş bölümünü de bilemiyorum. Bana bildirilen belli bir «Işçi Komitesi» veya Sorumlusu, belli bir Gençlik Komitesi veya Sorumlusu yoktur. Gidip gelen bilgi ve raporlardan hatırlayabildiğim hususlar şunlardır; Ankara'da bize Mehmet HAMUROĞLU adlı şahsın İzmir'de bulunduğu bildirildi. Ben bunu Abdurrahman TAŞÇI vasıtasıyla Serhat HÜRKAN'a ilettim. Serhat, Mehmet HAMUROĞLU'nu bulmuş, kendisinden bağış almış, kendisiyle birlikte çalışmaya başlamış. Ben Mehmet HAMUROĞLU için özel bir talimat iletmedim. Ne yapabiliyorsa, kendileri ne düşünüyorlarsa işte çalıştırılmalarını genel olarak söyledim. Yine Ankara'da bize, asistan Aziz'in Sumru ZARİFOĞLU'nun ve Yusuf Savaş EMEK'in hapisten çıkacakları bildirildi. Ve şu hususlar istenildi. Asistan Aziz'in ve Yusuf Savaş EMEK'in de karı ile birlikte derhal Ankara'ya yollanması, ben yine A. TAŞÇI kanalı ile bunu Serhat HÜRKAN'a ilettim. Asistan Aziz adlı şahsın, derhal Ankara'ya intikalini sağladım. Yusuf Savaş EMEK ise, «yetkili bir arkadaşla konuşma talep» etmiş. Bunun üzerine bana yollamışlar. Gelip, Avşar'da benimle konuştu. Kendisini Nisan 1972 ayı başında, Ankara'daki düzenli randevuya gitmeye ikna ettim. Fakat, Ankara'dan Nisan 1972 ayı başında gelen son haberde Yusuf Savaş EMEK'in randevuya gelmediği bildiriliyordu. Yusuf Savaş EMEK bana, Ankara'ya gitmeden önce İstanbul'a geçeceğini de söylemişti. Kendisi bana İzmir'de Serhat HÜRKAN ile (Serhat'tan arkadaş diye bahsediyordu) bir iki kere görüştüğünü söylemişti. Ben Y.S. EMEK'in Ankara'da görevlendirileceğini Doğu PERİNÇEK'ten duymuştum. Yine 1971 yazından önce İzmir İŞÇİ-KÖYLÜ bürosunda çalıştığını ve İzmir'deki bizden önce illegal faaliyetler ile ilişkin olarak yakalan-

dığını da bilirim. Ama bizim S. HÜRKAN'ı İzmir'e yollamamızla başlayan dönemde Y. Savaş EMEK'in İzmir'de bir faaliyeti olmadı. Çünkü çok mimliydi. Ve ben kendisine Ankara'ya gitmesinden başka bir talimat vermedim. Y. Savaş EMEK'in yanı sıra Sumru ZARİFOĞLU'nu İzmir'den çektik. Abdurrahman TAŞÇI bizzat gidip kendisini İzmir'den Söke'ye getirmiş ve Söke'deki eve yerleşmişler. Benim Ege Bölgesinde Sumru ZARİFOĞLU ile hiç bir temasım olmadı. İzmir'de ŞAFAK basılmazdı, teksir makinası bile yoktu. Biz Avşar yakınlarında basar ve 500 kadarını İzmir'e iletirdik. Bu 500 kadar ŞAFAK'ı, İzmir işçi semtlerinde ve muhtelif yurtlarda, fakültelerde v.s. yerlerde oraya buraya bırakmak suretiyle dağıtıyorlardı. Bana ilk iki dağıtım raporu intikal etti, bunları Serhat HÜRKAN bizzat yapmış, daha sonra dağıtım işinde bilfiil kimlerin görev aldığını biliyordu. Özellikle Ömer Faruk CIRAVOĞLU soruluyor. İzmir alt komitesine bağlı dağıtım faaliyetlerinin ayrıntılarını ben bilmem. Ama Faruk, Serhat HÜRKAN'ın yanı sıra İzmir'deki ikinci kadromuzdu. Somut olarak ŞAFAK dağıtımındaki rolünü bilmiyorum. Biz bir sefer İzmir'dekilere bol miktarda teksir kağıtı kestirmek ve paketletmek bunları Avşar'a iletmek görevini verdim. Kağıtları A. TAŞÇI, iki minübüsten biri ile hangisi olduğunu hatırlamıyorum gidip teslim aldık. Biz İzmir'e bu iş için 1500 lira kadar para yolladık. Paranın bir kısmıda kendi masraflarının karşılanması içindi.

Cengiz ÖZDEMİR: İsmi, Ege Üniversitesinde bize bağlı bir genç olarak Serhat HÜRKAN'ın ilk yolladığı raporlarda geçiyordu. Sonra Yusuf Savaş EMEK, Avşar'a geldiğinde, bana Cengiz ÖZDEMİR'in tamamen deşifre bir kimse olduğunu söyledi. Bu noktayı Doğu PERİNÇEK ile konuştuk. Ben Cengiz ÖZDEMİR'i İzmir'den köy çalışmasına geçirmeyi tasarlıyordum. Ben

haziran 1972 ayı içinde Serhat HÜRKAN'dan bu hususta Cengiz ÖZDEMİR'e teklif yapılmasını isteyecektim. Yine İzmir'deki çalışma ile ilgili olarak şu hususları hatırlıyorum. Gültepe'deki işçi temaslarının iyi olmadığını, bu işçilerin bizim ideolojimiz ile diğer sol eğilimler arasındaki farkı iyi ayırdedemediklerini ve iştiyakla çalışmadıklarını gençlik içinde de ideolojik tereddütlerin olduğunu, İzmir'de gençliğin çok dağınık olduğunu ve «bu şartlarda birşey yapılamaz» mazeretine sığınanların çok olduğunu, Serhat HÜRKAN'ın ilk temas kurduğu KUDRET' adındaki şahıs vasıtasıyle Ankara'dan yollanan ilk muğlak yazıdaki birer birer tanımaya başladığını ve ilişkilerini bu şekilde genişlettiğini, bu arada İzmir'de Gültepe'de Altan USTA adında bir şahısla temas kurulduğunu, fakat sonradan Ankara'nın bu şahısla hiç temas edilmemesini bildirdiğini ve bunun Serhat HÜRKAN'a iletilmesi üzerine Serhat'ın da teması kestiğini, İzmir'de Kudret'in arkadaşı olan bir kızın ilk yerleşme döneminde Serhat'a ve Faruk'a eşya bağışladığını, Serhat HÜRKAN'ın son zamanlarda bir üçüncü kadro istediğini, Ankara'nın bize bunu, kendilerinin yollayacaklarını bildirdiklerini ve bu amaçla İzmir'deki düzenli randevuyu Ankara'ya ilettiğimizi, fakat Ankara'dan İzmir'e hiç kimsenin gitmediğini, Asistan Aziz adlı şahsın, İzmir'den ayrılırken arkadaşlara bol miktarda eşya bıraktığını ve bu suretle maddi bakımdan kendi kendilerine yeter hale geldiklerini, Faruk'un İzmir'de tüberkülozunun nüksettiğinin bildirildiğini, yine Faruk'un İzmir'den kendi memleketindeki (Trabzon) devrimci arkadaşlarına hitaben onları da devrimci mücadeleye çağıran bir mektup yazdığını ve benim bu mektubu, «Lazoğlunun memleketine yollansın» ifadesiyle Ankara'ya ilettiğimi hatırlıyorum. Yine şu hususları hatırlıyorum; Serhat HÜRKAN'ın babası, oğluna veril-

mek üzere bir not yazmış ve bunu Ankara'da herhalde Serhat'ın arkadaşları vasıtasıyla hareketimize iletmişti. Bu mektup bana geldi ben de Serhat'a yollattım. Serhat bu mektupla ilgili özeleştiri ve cevap yazdı. Ya özeleştiri ya da mektup evrakımın arasında olacaktır, (ikisinden birini imha ettim) (Döküman: 1) yine Serhat HÜRKAN'ı 1972 Nisan başında bir mesajla İstanbul'a yolladım, temas kuramadan geri dönmüş. Bu hususu yukarıda diğer bölgelerle haberleşme bölümünde izah etmiştim. Yine Serhat HÜRKAN 1972 Mart ayı sonlarında İstanbul ve Ankara'da şehir çalışmasından kazanılmış olan tecrübelerin özetlerinin kendisine iletilmesini istedi. Bunu o sırada Ege'de bulunan Doğu PERİNÇEK'e de söyledim. Ve bu isteği Ankara'da bulunan Nuri ÇOLAKOĞLU'na ilettik. Kendisinden İstanbul'da bulunan Ferit İLSEVER'den de şehir çalışması tecrübe özetlerinin istenmesini istedik. Nuri ÇOLAKOĞLU bu özetlerin hazır olmadığı, arkadaşların tecrübelerini özetleme konusunda isteksiz davrandığı yolunda bir cevap yolladı. Serhat HÜRKAN'ın istediği açıklamalar hiç gelmedi, yine evrakım arasında Samsun'da bir askere yazılmış bir mektup vardı (Döküman No : 2). Bu mektubu, emin değilim ama, galiba İzmir'dekiler, yani Serhat ve Faruk veya A. TAŞÇI temin etti. Temas ettikleri bir şahıstan mektup yazan şahıs tarafından Şahap GÜLERTEKİN'in meyhanesine bırakıldı. A. TAŞÇI oradan alıp bana getirdi. Bu tanıtma mektubunu Samsun'a iletme durumu olmadı. Yine bir seferinde de, daha İzmir'deki çalışmamız yeni başladığı sıralarda, Ankara'dan bana İzmir'de Nebil adlı ve soyadının ALTINOĞLU veya ALTINDAĞ veya ALTINEL olan şahsı bulmam bildirildi. Bunu Serhat HÜRKAN'a ilettim. Nebil'in yurtdışında olduğu cevabı geldi. Ben de bunu Ankara'ya bildirdim. Bu olay Doğu PERİNÇEK'in Ege Bölgesine gelmesinden

önce, galiba Şubat 1972 ayı içindedir. Ege Bölgesindeki Ordu kesimine ilişkin olarak Doğu PERİNÇEK, Ege Bölgesi'ne ilk geldiği zaman, yani 1972 Martının 4-10 arası Avşar'da Durmuş UYANIK'ın evinde A. TAŞÇI ile direkt konuştu. Ona İzmir'den bir subay adresini verdiğimi hatırlıyorum. Bu subay adresini Doğu PERİNÇEK'in beraberinde mi getirdiğini yoksa arkadan mı gönderildiğini iyi hatırlamıyorum. Galiba, Doğu PERİNÇEK minübüste gelirken, bazı kağıtlarını Caner ÖZTAŞ'a vermiş ve 4 Mart gecesi, Doğu PERİNÇEK bizimle birlikte gelip de, Caner ÖZTAŞ Serçin'e geçerken bu kağıtlar Caner ÖZTAŞ'ın üzerinde kalmış, adres bu kağıtların içinde kalmış olabilir. Ve daha sonra Caner ÖZTAŞ tarafından getirilmiş de olabilir. Çünkü benim aklımda adresin arkadan geldiği yolunda bir şey var, subayın rütbesinin teğmen veya üsteğmen olduğu aklımda kalmış. Bu subayın ismi ve adresi hiç bir zaman benim elimden geçmedi. Yalnız bir ara Abdurrahman TAŞÇI'ya ordu içindeki temas, ŞAFAK dağıtımı filan yaptırmaya kalkışmasınlar diye ikaz ettiğimi hatırlıyorum. Bunun dışında Ege Bölgesinde ordu kesimi ile bir temas veya temel temas ile ilgili olarak benim bildiğim diğer olay şudur; Hüseyin (takma adıyla HALİT) adındaki genç Söke'de kaldığı sırada bana, DEV-GENÇ'in eski liderlerinden Celal DOĞAN adlı şahsı Söke'de subay üniforması ile gördüğünü ve tanıdığını, kendisi ile temas kurup kurmamasını sordu. Ben Celal DOĞAN'ın devrimci geçmişi itibariyle mimli olduğunu düşünerek kurmamasını söyledim. Ankara'dan Ege Bölgesine gönderilmiş herhangi bir askeri malzeme hatırlamıyorum. Ordu ile temas kurmamızın amacı, bütün halk kesimleri ile temas kurmamızdaki amaçla aynıdır. Yani devrimci fikirleri ordu içindeki gerek subaylar, gerekse askerler içinde yaymak, subaylar ve askerleri de devrimci müca-

deleye katmaktır. Benim bildiğim Ankara'da ordu kesimi ile temas vardı. Abdurrahman TAŞÇI'nın 11 Nisan 1972'de Söke'de yakalanmasından sonra İzmir'le ilgili olarak ilişkilerin gelişmesi ve olayların sırası şu şekildedir: 11 Nisan 1972 baskınında Abdurrahman TAŞÇI yakalandı. 11 Nisan ile takriben 20 Nisan arasında Caner ÖZTAŞ kayıptı. Bu 8-9 gün içinde hem İzmir hem de Ankara ile irtibatımız kopuktu. Ben Doğan YURDAKUL'un temas kurmak için Ankara'ya yolladım. Nuri ÇOLAKOĞLU ile temas kuramayarak geri geldi. Takriben 20 Nisan'da Caner ÖZTAŞ, Avşar'dan Ercan ENÇ'i bulup, dağa gelip, Doğu PERİNÇEK'i ve beni buldu. Kendisine şu görevleri verdik: İzmir Komitesinden ayrı olarak, sırf irtibatçı olarak İzmir'e yerleşmesini ve Ankara-İzmir-Avşar irtibatını düzenli olarak yönetmesini istedik. İzmir'den gelerek Ankara'ya gitmesi görevini verdik. 24 Nisan 1972 akşamı Caner ÖZTAŞ Ankara'ya geldi. Ve bana İzmir'de Necati ile konuşmuş olduğunu (Caner, Serhat HÜRKAN'ı Nazilli'den Necati adıyla tanır) kendisinin İzmir'e yerleşebileceğini, Nuri ÇOLAKOĞLU'nun ise Ankara'da yakalanmış olduğunu söyledi. Kendisi'ne hemen İlyas ÇAKIR ile birlikte dağa Doğu PERİNÇEK'in yanına yolladım. 25 Nisan gecesi Caner ÖZTAŞ, Fatma GÜL BALTALI ve Melek ULUĞAY ile birlikte Ankara'ya hereket etti. Caner ÖZTAŞ ile 2 Mayıs günü Söke'de randevu tespit edilmişti. Fakat o gün dağa baskın olduğu için temas kuramadık. 8-9 Mayıs günleri ise, biz Ankara'ya hareket ettik. Caner ÖZTAŞ ile bir daha Ege Bölgesinde temas etmedik. Caner ÖZTAŞ Ankara'da beni Alp ORÇUN vasıtasıyla Armağan ANAR'ın Gelincik Sokak, Gelincik Apt. Çatı katındaki evinde buldu. Tarih tahminen 13-12 Mayıstır. Ben o gün Ercan ENÇ vasıtasıyla Ahmet diye bildiğim şahsı, Söke'de bıraktığımız çantayı almak için yollamış-

tım. Caner'e kendisinin de gidip, çantanın getirilmesine göz kulak olması ve aynı zamanda Ege'de Ödemiş-Turanlar-Germencik-Moralı-Söke taraflarına yeni yerleşmiş yerleri bulmak için tanıdıkları ile temas etmesi yani bir keşif gezisi yapması talimatını verdim. Bundan sonra Caner ÖZTAŞ ile Raşit GÜRDİLEK'in evinde karşılaştım. Bana Ödemiş ile temas kuramadığını Turanlar-Moralı havalisine yerleşip, yerleşemeyeceğimizin cevabını ise 7-8 gün sonra alabileceğini, İzmir'de Necati ile konuşmuş olduğunu ve Necati'nin muhtelif işlere sokmak sokmak için 4-5 tane yeni kadro istediğini, kendisinin Nejati'yi Fethiye ve Hasan KUŞÇU (yani Latif GÜVERCİN)i almak için gönderdiğini ve Necati'nin kendisini Ankara'da bulacağını bildirdi. Caner ÖZTAŞ, Necati (Serhat HÜRKAN) gelince bana Armağan ANAR'ın evine getirmesini söyledi. Bir iki gün sonra Caner oraya geldi. Ve Necati'nin henüz gelmediğini söyledi.

Caner ÖZTAŞ ile bundan sonra Rümeysa'nın evinde (Güvenlik Cadde. 63/19) buluşacaktık. Fakat benim bu evde kalmam mümkün olmayınca tekrar bir iki gün bağımız koptu. Bu arada Caner, Ahmet ve Murat'ı bulmuş, ben hepsini 24 Mayıs günü Gölbaşı sinemasındaki randevuda buldum. Bir tek Caner ÖZTAŞ ile görüşebildim. Ama Necati'nin gelmiş olduğunu, benimle konuşmak istediğini söyledi. Ben Caner ÖZTAŞ'a ertesi akşam, yani 25Mayıs günü Necati ile birlikte beni Ulus'ta bulmalarını söyledim. Fakat 24 Mayıs akşamı yakalandım. Ege bölgesinden ayrıldıktan sonra Ege'deki çalışmaları yeniden düzenlemek, yeni yerleşme yerleri bulmak vs. ile ilgili olarak Caner ÖZTAŞ'tan başka hiç bir şahsa herhangi bir görev vermiş değilim. Ve 11 Nisan'dan beri de İzmir'deki durumdan haberdar değilim. EGE BÖLGESİ MUĞLA ALT BÖLGESİ-MUĞLA ALT

BÖLGESİ'ne ilk gönderdiğimiz şahıs, Latif GÜVERCİN' dir. Kendisini daha Temmuz 1971 başında Köyceğiz'de matbaacı Mehmet'in ismini vererek oraya yollamıştım. Bundan sonra Latif GÜVERCİN ile uzun süre bağ kuramadık. Ağustos 1971 başında Halis ÖZKAN, Latif GÜVERCİN'i aramak için Muğla-Fethiye civarına gitti. Ve LATİF'in «o bölgeyi terketmiş olduğu» haberi ile geri döndü. CANER ÖZTAŞ, 1971-1972 kışında EGE BÖLGESİ'ne geldiğinde, onu, ilk iş olarak matbaacı MEHMET vasıtasıyla Latif GÜVERCİN'i bulmak için Muğla-Fethiye tarafına yolladım. Kendisi Latif GÜVERCİN'in Fethiye'de olduğunu, bu arada Turgut OLCAY adlı bir öğretmenle tanışmış olduğunu ve T. OLCAY vasıtasıyla Muğla-Fethiye bölgesine başka kadroları yerleştirmenin mümkün olacağı haberini getirdi. Ve yine bu arada Fethiye'de Adil ASLAN adındaki mahalli devrimcinin Fethiye Bölgesini terkedip, bizim istediğimiz bölgeye yerleşmeyi kabul ettiğini belirtti. (Terzi Adil ASLAN'ı Ankara'ya gönderdik. Ankara'da kendisini gecekondu semtine yerleştirmiş olduklarını daha sonra öğrendim. Bu şahısla, Mayıs 1972 ayı içinde temasım oldu. Aşağıda anlatacağım). Caner ÖZTAŞ'ın Turgut OLCAY adındaki köy öğretmenine ilişkin olarak getirdiği habere dayanarak Daşar KARADAĞ'a haber yolladım. Ve Durmuş YALÇIN ile Pamir KUMBASAR adındaki kadroları Muğla hayalisine yollamasını söyledim. Bu durumda Durmuş YALÇIN sorumlu olmak üzere Muğla. Alt Komitesi Durmuş YALÇIN ve Pamir KUMBASAR' dan teşekkül etti. Bu şahısların uzun süre Latif GÜVERCİN ile temas kuramadıklarını biliyorum. Daha sonra Pamir KUMBASAR Ankara'dan çağrıldı. Ben, Avşar'da beni görmeye gelen P. KUMBASAR'a, Söke'den Hüseyin (takma adı HALİT) adlı kadroyu alıp, Muğla bölgesine götürmesini, Durmuş YALÇIN'ın sorumlulu-

ğunda Latif GÜVERCİN ve Hüseyin'in de üye olarak katılmasıyla bir Muğla Komitesi teşkil etmelerini ve birlikte çalışmalarını, Durmuş YALÇIN'a bildirip, sonra kendisinin doğruca Ankara'ya geçmesini P. KUMBASAR'a söyledim. Böylece Muğla Alt Komitesi, Durmuş YALÇIN, Latif GÜVERCİN, Hüseyin'den müteşekkildi. Daha sonra Hüseyin çalışmayı ve bölgeyi terketmiş bunlar dışında, Ege Bölgesindeki çalışmalarım şunlardır; Partimizin yönelmiş olduğu hedefleri gerçekleştirmek için kuracağımız örgütlerden bir tanesi de İHTİLALCİ KÖYLÜ BİRLİĞİ'dir. Köylerde başlangıçta çalışmamız, ileri bilinçteki birkaç köylü ile bir eğitim grubu kurmak, bu eğitim grubundaki ileri bilinçteki köylülerle iyice kaynaşmak ve bu ilk eğitim grubunun çevresinde başka eğitim grupları kurmaya çalışmak şeklinde oluyordu. Bu arada da Sarıkemer ve Avşar köylerinde en ileri olarak gördüğümüz köylüleri de partiye alıyorduk. Fakat eğitim gruplarının köylük bölgelerde kitle örgütlenmesi olarak çok yetersiz olduğu ortaya çıktı. Eğitim grupları çerçevesinde disiplini, fedakârlığı, mücadeleye dört elle çalışmayı geliştirmek mümkün oluyordu. 1972 ilkbaharına kadar köylerde iki parti hücresinin ve şekilsiz eğitim gruplarının dışında bir örgütlenmemiz yoktu. 1972 ilkbaharında ben, Nazilli'den temelli olarak Avşar'a geçtikten sonra o sırada Avşar köy sorumlusu olan Ercan ENÇ ile bu konuyu konuştuk. Ben, İHTİLALCİ KÖYLÜ BİRLİKLERİ hakkında el yazısı ile bir not yazdım. Ve bunu Ercan ENÇ'e verdim. Savunduğum esaslar şunlardı (Bu hususta döküman No: 3'te etraflı şekilde izah etmiştim). Köylülerin birlik ve beraberlik ve dayanışmasının toprak ağalarına karşı bir mücadele etrafında sağlanması Marksist-Leninist bilinçteki unsurların, yani İHTİLALCİ KÖYLÜ BİRLİĞİ içindeki Komünistlerin dediğim dedik havasına girme-

dim. Demokratik bir şekilde, yani layikatları ile önderliklerini kabul etmeleri, böylelikle partinin bilimsel hedefleri ile İHTİLALCİ KÖYLÜ BİRLİĞİNİN sınıfsal hedefleri arasında ahenk sağlanması, IHTİLALCİ KÖYLÜ BİRLİĞİNİN giderek işçi-köylü ittifakının köydeki siyasi iktidar organı haline gelmesi, İHTİLALCİ KÖYLÜ BİRLİĞİ'nin köyde böylelikle köylülerin bütün işleri için başvuracakları mercii olacak şekilde geliştirilmesi, Avşar'daki köy parti hücresi üyelerinin (Ercan ENÇ, Durmuş UYANIK, Mehmet Ali ÖZTÜRK) ilkönce bu konuyu kendi aralarında tartışmışlardı, bu esaslar etrafında kısa bir tüzük ve program teklifinin İHTİLALCİ KÖYLÜ BİRLİĞİ'nin kuruluşuna katılmayı kabul eden Partili ve Partisiz köylülerin toplantısında tartışılması, bu esaslar arasındaydı. Fakat benim yazdığım not, kurulacak İHTİLALCİ KÖYLÜ BİRLİĞİ'nin şu iki tipten hangisi olacağı konusunda açıklık getirmiyordu. 1. Tamamen askeri birlik yani, yalnızca ağalara ve beylere karşı bilfiil silahlı mücadeleye gireceklerin birliği (Bu halde, İKB oldukça dar olacaktı). 2. İHTİLALCİ KÖYLÜ BİRLİĞİ'nin sivil bir şekilde teşekkül ettirilmesi ve bunun içinden zamanla bir askeri kanat oluşturulması (Bu halde, kuruluş daha siyasi bir nitelikte daha geniş ve daha kitleyi kucaklayıcı olarak birinci tipte mi yoksa ikinci tipte bir kuruluş olacağı muğlak kaldı). Ercan ENÇ, bir İHTİLALCİ KÖYLÜ BİRLİĞİ kurulması fikrini Avşar Parti hücresine götürdü. Ve orada aldıkları karara göre, ikisi parti üyesi, üçü partisiz olmak üzere beş kişilik bir kurucu Yönetim Kurulu tesbit ettiler, bu şahıslar, İlyas ÇAKIR, Durmuş UYANIK, Ahmet UYANIK, Mehmet GÜNAY ve Hüseyin ALBAK'dı. Ercan ENÇ, bu şahıslar nezdinde yoğun bir propaganda çalışmasına girişti. Ve kendisi de müşavir olarak katılmak suretiyle bu beş kişi-

yi kurucu heyet olarak topladı. Yönetim kurulunun üyelerinden her biri İHTİLALCİ KÖYLÜ BİRLİĞİ hakkında çıkış bildirisi niteliğinde birer yazı yazdılar. (Döküman No: 4). Daha sonra ben, bu yazıları özetleyen bir taslak daha yazdım (Döküman No : 5). Bu taslak ŞAFAK gazetesine verilmek üzere çıkış bildirisi olarak düşünülüyordu. Yine bu arada Avşar köy parti hücresi ve İhtilalci Köylü Birliği kurucu Yönetim Kurulu İhtilalci Köylü Birliği'nin program ve tüzük taslağını hazırladılar ve kabul ettiler (Döküman No : 6). Bundan sonra İhtilalci Köylü Birliği Yönetim Kurulu üyeleri başka köyleri İhtilalci Köylü Birliği'ne almaya girişeceklerdi. Ercan ENÇ, bana bu çalışmanın başladığını (görevin verildiğini) söyledi. Fakat 11 Nisan baskınında Durmuş UYANIK, Ahmet UYANIK ve Mehmet GÜNAY'ın alınmasıyla ve daha sonra Hüseyin ALBAK'ın da alınmasıyla ve bizim de baskınlarla kopan irtibatlar yüzünden, başka şeyle uğraşamamamız yüzünden İhtilalci Köylü Birliği gelişemedi. İKB Yönetim Kurulu toplantısında İlyas ÇAKIR'ın Başkan seçildiğini biliyorum. Partimizin Tüzük ve program taslağında işçi-köylü silahlı kuvvetlerini kurmak hedefi belirtilmişti. Biz Avşar'da İKB'ni sivil bir kuruluş olarak kurduk. İKB geniş köylü kitlelerini toprak işgali ve toprak ağalarına ve beylere karşı silahlı mücadele yönünde seferber ettik. Bu mücadele içinde ve İKB'nin sivil çalışması içinde halkın davasına bağlılıklarını en iyi şekilde ispat edenleri İKB'nin askeri kanadı olarak küçük mahalli gerilla birlikleri şeklinde örgütlemeyi düşünüyorduk. Bu mahalli gerilla Birlikleri Toprak Devrimi kampanyasında ağalara, beylere karşı silahlı mücadeleye girişecekler ve toprak işgallerini koruyacaklardı. Çok uzun bir süre içinde Türkiye çapında mücadele yaygınlaştığında tek tek köylerdeki İKB'leri mücadelenin bütününü ve eğer kurulursa dü-

zenli halk ordusunu destekleyen ve besleyen kaynaklar olabilirdi. Bu şekilde hareketimizin kuvvetli bir şekilde kök saldığı ve geniş kitleyi devrim saflarına kazandığı ve kendi kendini tazeleyen güç aldığı dayanak noktalarına biz, «Üs veya Üs Bölge» deriz. Ege Bölgesinde bir tek Avşar'ı üs olarak geliştiriyorduk.

Avşar Bölgesinde Askeri Hazırlığımız (Silahlar ve Mağaralar): Biz eğitim grupları çerçevesinde çalıştığımız zamanda dahi, askeri hazırlığa ilke olarak önem veriyor ve bütün arkadaşlara çalıştıkları köylerde ve çevresinde tabii veya insan eliyle yapma gizli depolanma yaratmalarını, silah ve cephane temin etmelerini, saklanacak gizli yerler bulmalarını vs. söylüyorduk. Buna bağlı olarak Söke ovasında şu somut düzeye ulaştık.

1) **Silah durumumuz;** üç av tüfeğimiz (Bunları Ercan ENÇ, Avşar köyünden temin etti. Ve biz, bölgeden ayrılırken Avşar'a bıraktık) ve dört tabancamız vardı. Tabancalardan birini Ercan ENÇ kaybetti. Diğer ikisi Abdurrahman TAŞÇI'nın üzerinde yakalanmış. Bir tanesini ise, beraberimizde Ankara'ya getirdik. Tabancalardan ikisini Abdurrahman TAŞÇI, mahalli kadrodan temin etmiş. Biri Ankara'dan gönderilmiş birini de Daşar KARADAĞ getirmişti. Yine Daşar KARADAĞ'ın temin ettiği bir dinamit lokumumuz cephane olarak her av tüfeği için 30-40 kadar sıkı ve 150 kadar 7.65 kurşunu vardı.

2) **Mağaralar:** Avşar yakınlarında beş tane mağaramız vardı. Mağaraların dördü Kazlıkaya mevkiinde, beşinci mağara ise Eğridere vadisinin Kazlıkaya'dan karşı sırtındaydı. Yapılan baskında yakalanan malzememiz dışında 1 teksir makinası, daktilo ve bir miktar teksir malzemesi baskında malzemelerin bulunduğu yerin, mağaranın kuzeybatısında tahminen mağaraya 50 m.

uzaklıktaki olan küçük bir kovuğun içindedir. Biz bu mağaralarda ŞAFAK ve ŞAFAK yayınlarının basımını, ideolojik eğitim yaptık. Ve barınacak yer olarak kaldık. Bize Serhat HÜRKAN'ın getirdiği ilk teksir makinasını çalıştıramadık. Ve tamir için geri yolladık. İkinci ve fiilen kullandığımız teksir makinasını ise Durmuş YALÇIN gelirken beraberinde getirdi.

EGE BÖLGESİNDE BÖLGEYE DIŞARDAN GELEN PDA GRUBU ŞU ŞAHISLARDAN MÜTEŞEKKİLDİR:

Halil BERKTAY (Sarıkemer ve Avşar'da KAZIM, Nazilli'de AHMET, hareket içindeki haberleşmelerde ÇETİN ve LÜTFİ isimlerini kullandı);

Halis ÖZKAN (HALİS ve SELAHATTİN);

Abdurrahman TAŞÇI (Sarıkemer, Serçin ve Avşar'de KERİM, iç haberleşmelerde NİHAT);

Daşar KARADAĞ (Dışa karşı CABBAR, içte RAMAZAN);

Ercan ENÇ (Dışa karşı KEMAL, içte CANER);

Serhat HÜRKAN (Nazilli'de NECATİ, Parti içinde TAHSİN);

Ömer Faruk CİRAVOĞLU (Haberleşmelerde HALUK ve ZALOĞLU);

Durmuş YALÇIN (Avşar'da DURMUŞ ALİ-KÜÇÜK DURMUŞ, içimizdeki adı ŞABAN);

Pamir KUMBASAR (HASAN);

Hüseyin (HALİT);

Latif GÜVERCİN (HASAN KUŞÇU ve H.K. rumuzu);

Doğan YURDAKUL (Avşar'da ALİ KİRİŞ (KİRİŞ ALİ) içimizde DURSUN);

Bülent TANÖR (Avşar'da AHMET, içimizde YALÇIN);

Fatma Gül BALTALI (Afşar'da ve dağda ELİF, Nazilli'de AYŞE);

Melek ULUĞAY (Dağda ZEYNEP)
Sumru ZAİMOĞLU (Iç haberleşmede EMİNE);
Ömer PARLAR (ÖMER);
Caner ÖZTAŞ (Zerken RAŞİT içimizde MUSTAFA ve SEYYAR);
Doğu PERİNÇEK (Afşar ve civarnda MUSTAFA);

Bunlar dışında HASAN-MURAT-SEFER-AHMET isimli şahısları sadece bu takma isimleri ile tanıyorum. Bunlar dışında Partiye dışardan gelmiş herhangi bir eleman hatırlamıyorum.

TURANLAR KÖYÜ OLAYLARI: Biz Turanlar'da çalışma yapıyor, görüşlerimizi yayıyorduk. Abdurrahman TAŞÇI, bu köyde, İSMET-OSMAN-MEHMET ve HASAN adındaki köylülerle temastaydı. Turanlar köyünde meydana gelen, bir bakıma bizim genel çalışmamızın bir parçası ve hareketimizin verdiği ilhamın sonucudur. Beri yandanda bu olaylar hareketimizin somut planlaması ve direktifi ile meydana gelmemiştir. Yani bir bakıma kendiliğinden patlak vermiştir. Bu hususu, A. TAŞÇI, Turanlar Köyü hakkında bana verdiği etraflı raporda belirtti. Ben bu rapora dayanarak Turanlar köyü hakkında uzun bir yazı yazdım. Ve bunu Ankara'ya yolladım. Bu yazıdan ŞAFAK gazetesinin 12 ve 13. sayılarında yayınlanan yazıları Ankaradaki arkadaşlar getirmişler. Benim yolladığım yazı 7. No'lu dökümandı (Bu köyle ilgili olarak almış olduğumuz raporlar Döküman No: 8).

TÜRKİYE İHTİLALCİ İŞÇİ KÖYLÜ PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİNE SEÇİLİŞİM VE MERKEZ KOMİTESİ FAALİYETLERİNE KATILIŞIM VE BU HUSUSTA BİLDİKLERİM:

Ağustos 1971 ayı sonunda Ankara'ya çağırıldım.

Nergis SAVRAN'ın Küçükesat'taki evine gittim. Hasan YALÇIN bu evde idi. Bana FAZIL (Faysal KARAÇALI) diye tanıyacağını şahsın Ar Sokak 13/1'deki evini tarif etti. O eve gittim Hasan YALÇIN'da arkadan geldi. Doğu PERİNÇEK bu evde idi. Bana Merkez Komitesi Yedek Üyeliğine tayin edildiğimi söyledi. Burada Doğu PERİNÇEK ve Hasan YALÇIN'a Ege Bölgesi hakkında etraflı rapor verdim. Daha sonraki günlerde Ferit İLSEVER ve Bora GÖZEN'de aynı eve geldiler. Doğu PERİNÇEK, Ferit İLSEVER ve Bora GÖZEN ile konuştuktan sonra beş kişiyi, yani Doğu PERİNÇEK, Bora GÖZEN, Hasan YALÇIN, Ferit İLSEVER ve ben Merkez Komitesi toplantısı yaptık (1971 Eylül ayı ikinci haftası). İBRAHİM KAYPAKKAYA'nın da Merkez Komitesi üyesi olduğunu öğrendim. Fakat o, bu toplantıya gelmedi. Bu toplantıda partinin tüzük taslağını okuduk. Eleştirisini yaptık. Bazı yerlerini değiştirdik ve ikinci bir taslak haline getirdik. Siyasi durumu görüştük. Hasan YALÇIN'ın İstanbul'a gitmesini, Bora GÖZEN'in İstanbul'dan Doğu Anadolu Bölgesine gitmesini kararlaştırdık. Partinin Merkez Komitesi şu şahıslardan müteşekkildi. Doğu PERİNÇEK, Ömer ÖZERTURGUT (Başkan yardımcısı) Hasan YALÇIN, Ferit İLSEVER (Asil üye), Ben, Bora GÖZEN, İBRAHİM KAYPAKKAYA (Yedek üye). Bu partinin birde siyasi bürosu vardır. Siyasi Büro; Doğu PERİNÇEK, Ömer ÖZERTURGUT ve Hasan YALÇIN'dan müteşekkildi. Partinin yurt dışı faaliyetlerinin sorumlusu Partinin başkan yardımcısı durumunda olan Ömer ÖZERTURGUT'tur. Kendisi iki kişilik bir Yurt Dışı Bürosu'nun sekreteridir. Komitenin diğer üyesi; Yıldırım DAĞYELİ'dir. Her iki şahıs da halen bildiğim kadarıyla Almanya'dadırlar. Bunlarla irtibatı ileride anlatacağım gibi çeşitli kanallardan yapmaktaydık. Parti Türkiye'yi dört bölgeye bölmüştü. Bunlar İstan-

bul, Ankara, İzmir-Ege Bölgesi ve Doğu Ve Güneydoğu Anadolu Bölgesidir. Her bölgenin bir bölge komitesi ve her bölgede bir sekreter veya bir sorumlu şahıs bulunmaktadır. Bölge Komiteleri altında Bölge Sorumlularına karşı sorumlu olan Alt Bölge Komiteleri vardır. Ankara ile İstanbul, İl Komitesi olarak teşekkül etmiştir. Fakat bir bölge ile aynı statüdedir. Ferit İLSEVER, İstanbul sorumlusudur ve tek başına bir il komitesidir. (Hasan YALÇIN yakalandığı için İstanbul'a gidememiştir). Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölge Komitesi, Bora GÖZEN'in sekreterliğinde, İBRAHİM KAYPAKKAYA ve Muzaffer ORUÇOĞLU'ndan müteşekkildi. Bora GÖZEN, Merkez Komitesi içinde İBRAHİM KAYPAKKAYA'dan daha yukarıda olduğu halde, İ. KAYPAKKAYA Doğu Anadolu Bölgesinde daha uzun süredir çalışmakta olduğu için Bora GÖZEN alışıncaya kadar İ. KAYPAKKAYA ve M. ORUÇOĞLU sekreterlik görevini yapmaya devam etti. Daha sonra 1972 ilkbaharında İ. KAYPAKKAYA ve M. ORUÇOĞLU partiden ayrılınca Bora GÖZEN Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölge Komitesinde tek kaldı. Ankara'da Raşit GÜRDİLEK'in evinde yaptığımız (Mayıs 1972) son toplantıda, Doğu PERİNÇEK ve Bora GÖZEN ve ben, Halis ÖZKAN'ın ve Ercan ENÇ'in üye olarak Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölge Komitesine tayinini kararlaştırdık. Ege Bölgesi Komitesi, Halil BERKTAY'ın yani benim sekreterliğimde Halis ÖZKAN ve Abdurrahman TAŞÇI'dan müteşekkildi. Daha sonra Halis ÖZKAN Ege Bölge Komitesinden ayrıldı. Kendisinin işçi ve gençlik kesimi yöneticisi olarak getirildiğini biliyorum. Ankara İl Komitesi ilkönce, Hasan YALÇIN, Atıl ANT ve Ben'den müteşekkildi. Atıl ANT Filistin'e, ben de Ege Bölgesine gidince Hasan YALÇIN tek kaldı. Hasan YALÇIN yakalandıktan sonra Doğu PERİNÇEK, Ankara İl Komitesi Sekreterliğine

Nuri ÇOLAKOĞLU'nu getirdi. Daha sonra Halis ÖZKAN, Ege bölgesinden Ankara'ya nakledilince, Ankara İl Komitesi, Nuri ÇOLAKOĞLU ve Halis ÖZKAN'dan teşekkül eder oldu. Bölgeler arası iş bölümü hakkında da, şunu biliyorum. Ankara bizim için bir merkezi irtibat yeri ve diğer bölgeler için genel ikmal destek merkezi niteliğindeydi. Yurt dışı (Almanya ve Filistin) ile haberleşme Ankara'dan idare ediliyordu. Doğu PERİNÇEK, bildiğim kadarıyla Ankara'da kalıyordu. ŞAFAK ilkönce Ankara'da hazırlanıyordu (ŞAFAK yayınları dahil). Diğer bölgelere elbise, para, ilaç, eğitim malzemesi vb. sevkiyatı hep Ankara'dan oluyordu. Ve kadrolar da bölgelere Ankara'dan sevk ediliyordu. Daha sonra Doğu PERİNÇEK Ankara Bölgesine geldiği zaman da Ankara bu merkezi mihraç noktası niteliğini korudu. Doğu ve Güneydoğu Bölgesine de özel görev olarak Suriye ve Filistine sınırdan adam geçirilmiş olduğunu biliyorum. Yine 1971 Eylül'ünde, Ankara'da bulunduğum sırada bir Merkez Komitesi toplantısına daha katıldım. Bu Merkez Komitesi toplantısı Nejat BAYRAMOĞLU'nun Küçükesat'taki evinde Doğu PERİNÇEK, Hasan YALÇIN, Ferit İLSEVER, ben ve İBRAHİM KAYPAKKAYA'nın iştirakiyle yapıldı. Çok kısa sürdü. Tek konuşulan, İ. KAYPAKKAYA'nın önceki toplantıya gelmemiş olmasının eleştirilmesi idi. Bu arada bir defa daha da 1971 Kasım başında Doğu PERİNÇEK, Ben, Ferit İLSEVER ile Ar Sokak 13/1'de toplanarak parti program taslağını birlikte okuyarak gözden geçirdik. Merkez Komitesinin en son toplantısını Mayıs 1972 ayı içinde Raşit GÜRDİLEK'in Bahçelievler 14 Sokak 10/10 daki evinde Doğu PERİNÇEK, Ben, Bora GÖZEN'in iştiraki ile yaptık. Burada genel siyasi durumu konuştuk. Ve Ercan ENÇ ile Halis ÖZKAN'ın Doğu Anadolu Bölge Komitesine alınmasına karar verdik. Merkez Komitesinin asıl görevi; genel ideolo-

jik çizgiyi çizmek ve bölgelere yapacağı işler ile ilgili genel talimat vermek ve bölgeleri denetlemektir. Yukarıda ifade ettiğim gibi Merkez Komitesi içinde oluşmuş bir Siyasi Büro vardır. Siyasi Büro'nun vazifesi, Merkez Komitesi toplantısı arasında Partinin günlük hayatını yönetmektir. Hasan YALÇIN, yakalandıktan sonra Ömer ÖZERTURGUT'ta yurt dışında olduğu için Doğu PERİNÇEK tek başına Siyasi Büro olarak kaldı. Partimizin son resmi kararı olan ve Tayland Komünist Partisi Başkanlığı'nın (Merkez Komitesi Başkanlığının) genelgesi diye bilinen kararı Doğu PERİNÇEK Şubat 1972 ayı içinde hazırlamış. 1972 Mart başında Ege Bölgesine gelirken beraberinde getirdi ve ben ilk defa o zaman gördüm.

MERKEZ KOMİTESİNİN ALMIŞ OLDUĞU KARARLAR: Endenozya Komünist Partisi Merkez Komitesi 1971 Şubat ayı kararı. Bu karar Siyasi Büro'nun Mayıs 1971 tarihli Filipinler Komünist Partisi Siyasi Bürosu kararı ile birlikte «Güneydoğu Asya'da Devrimci mücadeleden iki belge» başlığı altında CALL dergisinden tercüme edilmiş intibağını verecek bir şekilde maskelenerek bir broşür halinde yayınlanmıştır. «Endenozya Komünist Partisi Merkez Komitesi Şubat 1971 Kararı», aslında Marksist-Leninist partimizin yani, Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisinin Merkez Komitesi kararıdır. «Filipinler Komünist Partisi siyasi bürosu kararı» ise, partimizin siyasi bürosunun kararı Mayıs 1971 kararıdır. Vanguard dergisinden çevrilmiş gibi gösterilen «Tayland Komünist Partisi Merkez Komitesi Başkanlığı'nın Bütün Parti Teşkilatına Genelgesi» başlıklı yazıda, Partimizin Başkanı Doğu PERİNÇEK tarafından Şubat 1972 ayı içinde hazırlanmıştır. Bu genelge bana Mart 1972 başında Doğu PERİNÇEK Ege bölgesine geldiği zaman verildi (Döküman No: 9). Bu arada ha-

zırlanmış olan Parti Program Taslağı ile Parti Tüzük Taslağının Merkez Komitesindeki görüşmelerine katıldım. Ve görüşlerin alınması için çoğaltılıp, parti teşkilatına gönderilmesi kararlaştırıldı. Ve gönderildi.

İHTİLALCİ İŞÇİ KÖYLÜ PARTİSİNİN MALİ DURUMU: Bu konuda bildiklerim şunlardır; Ben Ege bölgesinde iken paralar Ankara'dan Doğu PERİNÇEK ve Nuri ÇOLAKOĞLU tarafından bize gönderildi. Ege bölgesinde muhtelif zamanlarda gönderilen para miktarı 35.000.—TL civarındadır. Bu paranın büyük bir kısmı teksir işlerine bir kısmı malzeme masraflarına ve geri kalanı da iaşe nakliyat gibi işlere sarfedilmiştir. Doğu PERİNÇEK, Merkez Komitesi toplantısında bu paraların halktan ihtimamla toplandığını, halkın parası olduğunu azami titizlikle harcanması gerektiğini hareketin köylerden şehirlere olacağını söylerken, hareket için gerekli paranın şehirlerden toplanmasının doğru olmadığını, köy çalışmalarımızda mümkün olduğu kadar kendi kendimize yetmeye çalışmamız gerektiğini bize söylemiştir. Her zaman için parti faaliyetlerinde kullanılmak üzere partinin elinde hazır parası bulunduğunu biliyorum. Zira ne zaman Merkezden para istedi isek 5000 lirayı aşmamak üzere her defasında talebimiz yerine getirilmişti. Partimize gelir sağlamak için Ege bölgesinden 6500-7000 civarında bir para harcayarak almış olduğumuz balı Ahmet UYANIK veCaner ÖZTAŞ ile Ankara'ya yolladık (1971-1972 başlarında). Ankara'da satılmış olan balın parasını, öyle zannediyorum ki, Ankara İl Komitesi almıştır. Bu arada bazı şahısların hareketimize bağışta bulunduklarını bazılarının menkul ve gayri menkullerini satarak parasını harekete hibe ettiklerini biliyorum. Bu meyanda menkul ve gayrımenkullerini satarak harekete yardımda bulunan şahıs-

lar arasında Mürüvvet ENÇ'in, asistan Aziz'in olduğunu biliyorum. Yine harekete gelir sağlamak için, girişilen proleterleşme hareketinin muvacehesinde bazı arkadaşlar kazançlarının büyük bir kısmını her ay veriyorlardı. Ben ayda 1000 lira kadar bir yardımda bulunuyordum. Son olarak ANKARA'da Ahmet KUMRULU, kitapçı dükkanının parası olduğunu söyleyerek bana 19.100 TL verdi. Ben de bu parayı Doğu PERİNÇEK'e verdim. Çalıştığımız köylerde de hareketimize katılan şahıslardan bağış da topladığımız olurdu.

PARTİ VE HAREKETİMİZLE İLGİLİ OLARAK YAPILAN YURT DIŞI FAALİYETLERİ VE YURT DIŞINDA BULUNAN ŞAHISLAR: Avrupa'daki hareketimizin Ömer ÖZERTURGUT'un sorumluluğunda, Ö. ÖZERTURGUT, Yıldırım DAĞYELİ'den müteşekkil yurt dışı bürosu tarafından yönetildiğini, Deniz KAVUKÇUOĞ'LU'nun da Avrupa'daki hareketimizin mensubu olduğunu fakat daha sonra ayrıldığını, Doğu PERİNÇEK'ten öğrendim. Avrupa'daki faaliyetlerimizin yukarıda yayın organları bölümünde saymış olduğum çeşitli yayın organlarının çıkarılmasını, Yurtsever Birleşik Cephe'nin diğer devrimci kuruluşların da katılmasıyla, kurulmasını ve çalışmalarının geliştirilmesini, işçiler ve gençlik içinde devrimci çalışma yapılmasını, Türkiye'deki mücadeleye maddi yardım yapılmasını (elbise, para vs. yolladıklarını öğrendim), Türkiye'ye sürekli olarak bol miktarda devrimci yayın yollanmasını, diğer ülkelerin devrimci parti örgütleriyle (Komünist olan ve olmayanlarla) Proleter Enternasyonalizme dayanan eşit ilişkiler kurulması görevinin yurt dışı büromuza verilmiş olduğunu bilirim.

FİLİSTİN'LE İLİŞKİLERİMİZ: Hareketimizin ve

partimizin Filistin'e askeri eğitim görmek üzere kadro yolladığını biliyorum. Bundan amacımız onların Türkiye'ye normal kitle çalışmasında görev almak üzere ve asgari bir askeri tecrübe kazanmış olarak dönmelerini sağlamaktır. Aynı zamanda bu kadrolara Filistin'de bulundukları süre zarfında Arap dünyasındaki devrimci örgütlerle de temas kurmak ve eşit ilişkiler temeli üzerinde görüş teatisinde bulunmak görevi de verilmişti. Filistin'e direkt olarak Almanya'dan kadro gönderildiğini öğrendim. Benim Filistin'e gittiğini bildiğim kadrolar şunlardır. Atıl ANT (Temmuz 1971 başında gitti. 1971 sonunda döndü ve İstanbul'da görev aldığını biliyorum), Şahin ALPAY, ne zaman gittiğini bilmiyorum, halen Filistin'de olduğunu zannediyorum. Cengiz ÇANDAR (Keza ne zaman gittiğini bilmiyorum), Kerim ÖZTÜRK (Hapisten kaçtıktan sonra kaçtığını zannediyorum dönüp dönmediğini bilmiyorum), Ali MERCAN (Atıl ANT'la aynı zamanda döndüğünü sanıyorum. Doğu Anadolu Bölgesinde görev aldığını hatırlıyorum), İsmet Tufan YAZICI (Ne zaman gittiğini bilmiyorum, Filistin'den döndükten sonra Türkiye'de yakalandığını biliyorum), Sabetay VAROL (dönüp dönmediğini bilmiyorum). Takma adı KASIM olan asıl adını bilmediğim m[illegible]anımız (1971 Aralık ayı sonunda Faysal KARAÇALI'nın evinde Atıl ANT ve Doğu PERİNÇEK'le otururken, bir gazeteden Ankara Aşağı Ayrancı Farabi Sokak köşesinde bir gencin elinde bomba patladığını ve gencin öldüğünü okudum. Doğu ve Atıl heyecanla fırlayarak gazeteyi elimden kaptılar ve ikisi de bu gencin hareketimize mensup bulunduğunu Atıl ile birlikte veya aynı zamanda Filistin'den döndüğünü kendisinin beraberinde iki tane bomba getirdiğini bunları bir yerden başka bir yere nakletmek durumu olduğunu, bombanın herhalde bu sırada patlamış olabilece-

ğini söylediler. Bu elemanımızın gerçek kimliğini bilmiyorum. Doğu PERİNÇEK veya Atıl ANT bilirler) Filistin'e giden elemanlarımızın buradaki NAYF HAVATME'nin FİLİSTİN DEMOKRATİK HALK KURTULUŞ CEPHESİ örgütünde ve Yaser ARAFAT'ın EL-FETİH örgütünde eğitim gördüklerini biliyorum. Bu elemanlarımızın yurt dışına çıkışları yukarıda da belirttiğim gibi Doğu Anadolu Bölgesinin görevi içindedir. Bunu onlar sağlarlar. Filistin'le olan ilişkilerimiz konusunda bildiklerim bunlardan ibarettir.

EGE BÖLGESİNDEN ANKARA'YA İNTİKALİMİZ VE ANKARA'DAKI ÇALIŞMALARIMIZ:

Ege Bölgesinde faaliyette bulunduğumuz süre zarfında kendisiyle ilişki kurduğumuz ve birlikte çalıştığımız mahalli şahıslardan bildiklerim şunlardır:

Avşar Köyündekiler: Durmuş UYANIK (RAŞİT ve DEMİR takma isimli); Ahmet UYANIK (MUHLİS takma isimli); İlyas ÇAKIR (MAHMUT takma isimli); Mehmet GÜNAY (TERZİ takma isimli); Hüseyin ALBAK (CEMİL ve KARDEŞLİK takma isimli); Mehmet Ali ÖZTÜRK (HAMİT ve SEYFİ takma isimli) bütün bu şahısları şahsen tanırım.

Söke İçindekiler: Süleyman CENGİZ (Ziraat Okulunda talebe, takma ismi yok); Alaattin GÜNEY (Söke lisesinde talebe, takma ismi yok); Murat CENGİZ (İşçi TAHİR takma isimli); Mehmet ATEŞ (takma ismi yok); Bunlardan Süleyman CENGİZ ve Murat CENGİZ'i şahsen tanırım.

Sarıkemer Köyündekiler : Mehmet CENGİZ (METİN takma isimli); Hikmet CENGİZ (TEVFİK takma isimli); Ali adındaki köylü ve Fırıncı Mustafa, bunların takma isimleri yoktur. Bunlardan Mehmet CENGİZ ve Hikmet CENGİZ'i şahsen tanırım.

Serçin Köyündekiler: Mustafa KARAKAŞ, Rüştü KARAKAŞ ve Ferit ÖZCAN, hepsini şahsen tanırım, takma isimleri yoktur.

İzmir İçindekiler: Altan USTA denilen Gültepe semtinde işçilik yapan ve mesajlarda (A.U.) rumuzuyla anılan şahıs; Kemal adındaki Ege Üniversitesi öğrencisi (Yüksek okullardan birinde de olabilir); Cengiz ÖZDEMİR Ege Ün. talebedir. Mesajlarda (C.O.) rumuzuyla anılır; Mehmet HAMUROĞLU Izmir'de yerleşmiş bir devrimcidir, HANIM rumuzuyla anılır; Yusuf Savaş EMEK, Muhrip takma isimli olup, biz kendisinden böyle bahsederiz; Asistan AZİZ adındaki şahıs İzmir'de hapisten çıktı ve kendisini Ankara'ya gönderdik, Doğu-Nuri ve benim aramızdaki haberleşmelerde SAİNT rumuzuyla bahsederdik; Kudret adındaki şahıs, ben bunlardan sadece Yusuf Savaş EMEK'i şahsen tanırım.

Nazilli İçindekiler: Şahap GÜLERTEKİN (Haberleşmelerimizde Ş.G. rumuzuyla anılırdı, kendisini şahsen tanırım).

Burhaniye'dekiler: Erdal SARIOĞLU (Haberleşmelerimizde (E.S.) rumuzuyla anılırdı, kendisini şahsen tanırım).

Ödemiş İçindekiler: Salih ÇILDIR ve Güven KARABELLİ (ikisinin de takma ismi yoktur ve kendisini de şahsen tanımam, Halis ÖZKAN'ın tanıdıklarıdır).

Turanlar Köyündekiler: İsmet, Osman, Mehmet ve Hasan adlarındaki köylülerden hiç birisini şahsen tanımam ve soyadlarını bilmiyorum. Halis ÖZKAN ve Abdurrahman TAŞÇI'nın tanıdıklarıdır.

Muğla-Fethiye havalisindekiler: Eskimaşat köyü öğretmeni Turgut OLCAY, Akköprü köyü öğretmeni (ismini bilmiyorum).

Şimdi, Ege'den Ankara'ya dönüşümüze geliyorum. 11 Nisan 1972 tarihi ile 2 Mayıs 1972 tarihine kadar ki

olayları kronolojik olarak, İzmir Alt Komitesi faaliyetleri kısmında (11 Nisan'da Abdurrahman TAŞÇI'nın yakalanmasından sonra) ibaresiyle başlayan bölümde izah etmiştim. Şimdi sonrasını anlatıyorum. 1 Mayıs 1972 akşamı, Ercan ENÇ ve (MURAT) dağdan, Avşar yakınına, Doğan YURDAKUL, İlyas ÇAKIR ve (HASAN) ile buluşmaya gittiler. Ertesi sabah erkenden, Ercan tek başına geri dönerek, yolda jandarmaya rastladıklarını, MURAT ile birbirlerinden ayrı düştüklerini söyledi. Bundan sonra Ercan ENÇ ve (AHMET)'i, mağaradan köye yolladım. Çünkü o gün Caner ÖZTAŞ, Söke'ye gelip, Ankara'daki ev durumları ve bizim bölgeyi terketmemiz için araba temini konusunda bilgi getirecekti. Ercan ENÇ ve AHMET, 2 Mayıs sabahı mağaradan ayrıldıktan sonra, Jandarma mağaramızı bastı. Doğu PERİNÇEK, (SEFER) ve ben zorlukla kaçtık. Bir kovuğa girip, takipten kurtulduk. Jandarma daha sonra Ercan ile (AHMET)'i kovalamış, fakat yakalayamamışlar. Ercan ENÇ, (AHMET) bizi 2 Mayıs 1972 gecesi Jandarma gittikten sonra, yine aynı basılan mağara civarında buldular. (MURAT) ise, 3 Mayıs günü öğleye doğru döndü. O da jandarmaya rastlamış fakat kaçmayı başarmıştı. Bundan sonra Ercan, (SEFER) ve ben, birlikte Afşar köyüne indik. Köy civarında iki, üç gün kadar kaldık. Ben Mayıs ayının ilk haftası ortasında (SEFER)'i, daha önce Ankara'ya gitmiş olan nişanlım Fatma Gül BALTALI'yı bulup araba temini işini tekrar sorması ve haber getirmesi için Ankara'ya yolladım. Ercan ENÇ'in tanıdığı, MURAT adındaki köylü ile Söke'de buluşacaktır. (SEFER) gittikten sonra Ercan ile ben mağaraya döndük. Doğu'yu (MURAT) ve (AHMET)'i aldık ve üç tüfek bir tabanca yanımızda olmak üzere iki gece üst üste gece yürüyüşü yaparak 8 Mayıs gecesi Avşar'a vardık. Avşar'dan Ercan ENÇ, Murat a

dındaki köylüyle buluştu ve (SEFER)'in Fatma Gül'ün Ankara'da yakalanmış olduğu dolayısıyla araba teminin mümkün olamayacağı haberini getirerek, geri döndüğünü bildirdi. Köyden hemen o gece kendi imkanlarımızla çıkmaya karar verdik. Ercan ENÇ ile (AHMET)'i 3 av tüfeğini ve cephane çantasını bir köylüye bırakmak üzere geri yolladık. Ercan ENÇ ve (AHMET) bizimle buluştuktan sonra beşimiz, yani, Doğu PERİNÇEK, Ercan ENÇ, (MURAT), (AHMET) ve ben birlikte yürüyerek Milas-Söke asfaltına çıktık, 9 Mayıs sabahı birbirimizden şu şekilde gruplaşarak ayrıldık; Ercan ENÇ ve (AHMET) Söke'ye doğru önden yürüdüler. Ben onların 1 km. kadar gerisinden Söke'ye doğru yürüdüm. Doğu PERINÇEK ve (MURAT) en geride yol kenarında kaldılar. Ankara'da gideceğimiz yerler ve buluşmalar konusunda şunları kararlaştırdık; Ercan ENÇ ve ben Rümeysa'nın Güvenlik Caddesi 63/19 numaradaki evine gidecektik. Ben burada daha önceleri çok kaldım. Ercan'a da bu adresi Doğu ve ben vermiştim. Doğu PERİNÇEK'in gideceği kendi bildiği yerler vardı. (Sonradan baskı hücresi üyesi olduğunu öğrendiğim Nejat BAYRAMOĞLU ve Faysal KARAÇALI'nın evlerine gitmeyi düşündüğünü zannediyorum). (MURAT) ve (AHMET) ise, kendi bildikleri arkadaş çevrelerinde kalacaklardı. Onların temas için, Ankara'da düzenli bir randevu tesbit etmiştik. Bu randevu Kızılay'da Gima'nın karşısında Sandviç denilen yerde idi.

Haftanın Salı ve Cuma günleri öğleden sonra saatini hatırlamıyorum. Karşılıklı gazete ve dergi işaretleri bulunacaktı (Dergi Fotoraman, gazete ise Son Havadis olacaktı). Parolalar ise karşılıklı olarak «At Yarışlarının tahminlerine bakabilir miyim?» diğeri ise, «At yarışlarına meraklı mısınız?» olacaktı. 9 Mayıs sabahı Söke Asfaltı üzerinde ben saat 06.00 sıralarında

Bodrum'dan İzmir'e giden ilk otobüse bindim. Benden bir kilometre sonra da Ercan ENÇ 'le (MURAT)'ın vaktinde davranamayıp otobüsü kaçırdıklarını sonradan öğrendik. Otobüste Ercan ve AHMET ile birbirimize yabancı gibi davrandık. Ortaklar'da indim. Onlar da indiler. Yine ayrı ayrı aynı minibüse bindik. Aydın'a geldik. Aydın'da da tesadüfen Ankara içinde aynı otobüse bindik ve hiç temas etmedik. Ben otobüste Afyon'dan sonra uyuya kalmışım. Uyandığımda otobüs Ankara terminaline giriyordu. Ercan ile (AHMET) in oturdukları koltuk boştu. Sonradan onların Bahçelievler'de indiklerini öğrendim. Ben garajdan doğruca Rümeysa'nın evine gittim. Ercan ENÇ orada idi. Bizden önce Ankara'ya gelmiş olduğunu yukarıda söylediğim Melek ULUĞAY da oradaydı. Rümeysa misafirler ile birlikte çıktı ve geri gelmedi. Ertesi sabah saat 05.30 sıralarında Doğu PERİNÇEK (MURAT) ile birlikte geldi, o gün (10 Mayıs 1972 günü) Melek ULUĞAY iki adres verdi. Bu adresler şunlardır; (Bahçelievler 14. Sokak 10/10'daki Raşit GÜRDİLEK'in evi), diğeri ise (Kavaklıdere Gelincik Sokak Gelincik Apt. çatı katında Armağan ANAR'ın evidir). (MURAT) o akşam kendi kalacağı evlere geçmek üzere ayrıldı. Kendilerinden anası ve babası ile oturan bir arkadaşında kaldığını anlatmıştım. 10 Mayıs akşamı ben Armağan ANAR'ın evine geçtim. Doğu PERİNÇEK'le Ercan ENÇ, Raşit GÜRDİLEK'in evine gittiler. Melek ULUĞAY ise kendisinin kalacak yeri olduğunu söyleyip, ayrıldı.

Armağan ANAR: Ben Armağan ANAR'ı Sıkıyönetim öncesinden tanırım. Bizim henüz Devrim dergisi çevresinin ideolojisini etraflı bir şekilde eleştirmediğimiz ve aynı zamanda kendi içimizde Proleterleşme Kampanyasını açdığımız zamanlar, şahsi gayrişahsi ilişkiler içinde tanıştık. Mesela briç oynardık. Armağan ANAR bu

sırada, DEVRİM dergisinin reformcu ideolojisinde idi. 1972 Mayıs ayında Ankara'ya geldiğimde Armağan ANAR'ın, bizim ideolojimize yaklaşmış olduğundan bize saklanma imkanı sağlayabileceğinden haberim yoktu. Ancak Melek ULUĞAY'ın verdiği adrese gidince bunu anladım. Armağan ANAR'ın DEVRİM dergisinin sol cuntacı, reformcu ideolojisinden uzaklaşmış olduğunu gördüm. Kendisinin hareketimiz içindeki yeri hakkında bildiğim, Alp ORÇUN'un onun evini bildiği ve buraya gidip geldiği, kendisinin bizi evinde misafir ettiği bana Ankara'daki siyasi durumu aktardığı hususlarından ibarettir. Armağan ANAR'ın evinde kızıyla karşılaştım. Evvelden tanımıyordum. Bana daha önce bu kızında devrimci olduğunu ve bizim ideolojimizde bulunduğu söylenmişti, adının ilkönce ZEYNEP olduğunu söylediyse de sonradan asıl adının Leyla GÜZ olduğunu söyledi, beni ismen tanımıyordu. Ben kendimi (SELİM) olarak tanıttım. Konuşmalarımız sırasında Fransa'da bulunmuş olduğunu öğrendim. Kendisiyle genel olarak Fransa'daki siyasi durum, oradaki Türkiye'li devrimci grupların kuvvetleri konusunda sohbet ettik. Bana Fransa'da ÇAYAN grubunun kuvvetli olduğunu anlattı. Ben de yine genel şekilde Türkiye'deki siyasi durum ve çalışmalarımızı anlattım. O gece Armağan hanımın kardeşi Selçuk Bey'de orada kaldı. Ve beni ona Leyla'nın Fransa'dan arkadaşı ve Ankara'da iş takibinde bulunan SELİM bey diye tanıttılar. Leyla ile yaptığımız konuşmalarda onunda bizim hareketimizin ideolojisinde bulunduğunu gördüm. Bundan sonra 24 Mayıs 1972 tarihine kadar Ankara'da yalnız Armağan ANAR'ın ve Raşit GÜRDİLEK'in evlerinde kaldım. Bu evler dışında Adil ASLAN'ın Dikmen Yukarı Öveçler, ATA ilkokulu karşısındaki terzi dükkanına ve yine aynı civarda bulunan evine de gittim. Fakat kalmadım. Ah-

met KUMRULU'nun Bahçelievlerdeki adresini sarih olarak bilmediğim evine de gittim. Fakat kalmadım.

10-24 Mayıs arasında gördüğüm şahıslar ve Ankara'daki faaliyetlerim Şunlardır:

1. Armağan ANAR evine Alp ORÇUN, Bora GÖZEN'i getirdi. Ben Bora GÖZEN ile birlikte Raşit GÜRDİLEK'in evine gittim. Doğu PERİNÇEK ve Bora GÖZEN ve ben bir Merkez Komitesi toplantısı yaparak, genel siyasi durumu ve partimizin durumunu görüştük. Bora GÖZEN, Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgeleri için takviye istedi. Halis ÖZKAN'ın ve Ercan ENÇ'in Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölge Komitesi üyeliğine tayin edilmesi ve en kısa zamanda Bora GÖZEN'in yanına gönderilmelerini kararlaştırdık. Doğu PERİNÇEK ile ayrı olarak ta konuştular. Ben Bora GÖZEN'le birlikte tekrar Armağan ANAR'ın evine gittim. Orada Ercan ENÇ ile Bora GÖZEN'i tanıştırdım. Ercan ENÇ'e ayrıca aldığımız kararı bildirdim. O sırada Armağan ANAR'ın evine Melek ULUĞAY da gelmişti. Bora GÖZEN ile Melek ULUĞAY birlikte evden çıktılar, önce den tanışıyorlardı. Bir daha ikisini de görmedim.

2. Ercan ENÇ'i 12-13 Mayıs günlerinde Kızılay Sandviç'teki randevuya gönderdim. (AHMET) Söke'ye gidip, orada bırakmış olduğumuz (Avşar'da) döküman çantasını alıp getirmesini söylemesini bildirdim.

3. Ercan ENÇ, Armağan ANAR'ın evine dönüp de, (AHMET)'in ertesi sabah yola çıkacağını söyledikten az sonra Armağan ANAR'ın evine Caner ÖZTAŞ geldi. CANER ÖZTAŞ'a Armağan ANAR'ın evini Alp ORÇUN söylemiş. Ben Caner ÖZTAŞ'ı da çantanın Söke'den getirilmesine nezaret etmek ve aynı zamanda İzmir ile irtibat kurmak, Söke, Moralı, Turanlar, Germencik, Ödemiş ile temas edip, yeni yerleşme yerleri araştırmak için (AHMET)'in peşinden yolladım.

4. Bir kaç gün sonra Armağan ANAR'ın evine (AHMET) geldi. Aynı anda Ercan ENÇ'de geldi. (AHMET) bana, çantayı getirdiğini ve bir arkadaşının yanına bıraktığını söyledi. Ercan ENÇ ile birlikte tekrar çıktılar. Ercan ENÇ çantayı (AHMET) den alıp Raşit GÜRDİLEK'in evine götürerek, orada bulunan Doğu PERİNÇEK'e teslim etti.

5. Caner ÖZTAŞ'ı, bundan bir kaç gün sonra, Raşit GÜRDİLEK'in evinde gördüm. Kendisi bana, Ödemiş ile temas edemediğini, İzmir'den (NECATİ)'nin (Caner ÖZTAŞ, Serhat HÜRKAN'ı NECATİ ismiyle tanır), dört beş kadro istediğini, NECATİ'nin Fethiye'den Latif GÜVERCİN'i alıp, İzmir'e gitmek üzere Fethiye'ye gitmiş olduğunu, bir kaç gün sonra Ankara'ya gelerek kendisini bulacağını, Turanlar-Moralı yöresindeki yerleşme imkanlarıyla ilgili kesin sonucu ise, kendisinin bir hafta sonra gidip, alacağını, kısaca anlattı. Caner ÖZTAŞ'ı NECATİ gelince, beni görmek üzere Armağan ANAR'ın evine getirmesini söyledim.

6. Doğu PERİNÇEK beni ve Ercan ENÇ'i Yukarı Öveçlerde Adil ASLAN'ın evine yolladı. Bir akşam buraya gittik. Fakat evi bulamadık. Ertesi gün ben yalnız gidip, Ata ilkokulu karşısındaki terzi dükkanını buldum. (Adil ASLAN'ı aramaktaki amacımız yeni saklanma yeri temin etmek ve aynı zamanda ilişkisi olan Halis ÖZKAN'ı bulmaktı. Ben Adil'i daha önce SBF'de tanımıştım. Son olarak ta Caner ÖZTAŞ vasıtasıyla Ege bölgesinden Ankara'ya intikalini ben sağlamıştım). Adil ASLAN'ın dükkanına gittiğimde önce beni tanıyamadı, kendimi tanıttım. O akşam evine iki misafir geleceğini söyledim. Evini öğrendim. O akşam, Doğu PERİNÇEK ve Ercan ENÇ'i bu eve götürdüm. Evde Halis ÖZKAN ve Ömer ÖZERTURGUT vardı. Ben hemen ayrıldım. Armağan ANAR'ın evine döndüm.

7.24 Mayıs 1972 günü Adil ASLAN'ın evine (dükkanına) bir kere daha gittim. Kendisine o akşam iki kişinin tekrar misafir geleceğini söyledim. Bana Halis ÖZKAN'ın kız arkadaşının evinde kalmakta olduğunu, biran evvel Ankara dışına çıkmak için sabırsızlandığını söyledi. Kendisi bu evi bilmiyormuş. Yine gerek Halis ÖZKAN'ın gerekse Gürhan ERTUR'un, paraları kalmamış olduğunu söyledi. Ben Adil ASLAN'a 500 TL verdim. Kendisine Gürhan ERTUR'un ne zamanlar uğradığını sordum. Ertesi gün yani 25 Mayıs günü uğrayacağını söyledi. Ben de ertesi gün uğrayacağımı söyleyip, ayrıldım, fakat 24 Mayıs akşamı Raşit GÜRDİLEK'in evinde yakalandık.

8. Doğu PERİNÇEK bana, Ankara'daki ŞAFAK baskı hücresinin Nejat BAYRAMOĞLU, Faysal KARAÇALI ve asistan Ahmet KUMRULU'dan müteşekkil olduğunu tesbit ettiğini, Ahmet KUMRULU'nun ise henüz yakalanmamış olduğunu söyledi. Ve Ahmet KUMRULU'nun Bahçelievlerdeki evini tarif ederek, kendisiyle temasa geçmemizi yakalanmadan önce istemişti. Ben Ahmet KUMRULU ile bir akşam evine gidip konuştum. Nejat BAYRAMOĞLU ve Faysal KARAÇALI'nın yakalanışlarıyla ilgili tafsilatı bildiği kadarıyla kendisinden aldım. Kendi insiyatifiyle 1 Mayıs 1972 tarihinde ŞAFAK'ın 15. sayısını basmış ve dağıttırmış olduklarını öğrendim. Bu davranış, bağlar kopuk olduğundan bir komünist olarak övülecek bir yaratıcılıktır. Yine Ahmet KUMRULU'dan kendisinin CHP'ye girmiş olduğunu öğrendim. Gerek kendisinin gerek Nejat BAYRAMOĞLU'nun CHP'li gençlerle ilişkileri olduğunu ve kendilerini sosyal-demokrat gibi gösterdiklerini söyledi. Fakat kendisinin öğretim üyeliği dolayısıyla, yeni siyasi partiler mevzuatına göre partiden istifa etmek zorunda kaldığını ve bunu yaptığını

anlattı. Doğu PERİNÇEK, bana Nejat BAYRAMOĞLU'nun ve Ahmet KUMRULU'nun CHP ile ilişki kurmalarının ŞAFAK Baskı hücresini maskelemek, bunun yanı sıra CHP içindeki gelişmeleri yakından izlemek ve CHP'li gençlerle temas kurarak, onları etkilemeye çalışmak amacıyla yaptırıldığını söyledi. Ahmet KUMRULU bana, CHP içindeki son gelişmeler hakkında genel nitelikte bilgiler verdi. Bütün CHP'nin ECEVİT'i kayıtsız şartsız desteklemeye başladığını, hatta SATIRCI'ların dahi yanaştıklarını söyledi. Bana Nejat BAYRAMOĞLU ile birlikte giriştikleri bir kitapçı dükkanı işinden 19.100 lira kaldığını söyledi. Ben kendisiyle bir kere daha evinde görüştüğüm zaman Ahmet KUMRULU bu parayı bana verdi. Ahmet KUMRULU ile yaptığım yine bu konuşma sonrasında bana, kendilerine çok önce bir vesileyle Millî Emniyette olduğu zannedilen bir çalışma isim listesinin gelmiş olduğunu, bu listenin halen kendisinde olduğunu, almak isteyip istemediğimi sordu. Ben daha önceden bu konuda bildiğim bir hususu hatırlayarak lüzumu olmadığını söyledim. Daha önceden bildiğim husus şudur. Sıkıyönetimin ilanından önce 1971 ilkbaharında Atıl ANT bana «Bu MİT mensubu olduğunu zannettiğimiz bir şahıstan çalınmış bir not defterinin daktiloya geçirilmiş muhtevasıdır» diyerek bir liste vermiş, bu liste içinde gözüme çarpan aşina bir isim olup olmadığını bildirmemi istemişti. Ben Caner TOPÇU ve Ali ERGUN ile birlikte bu listeyi incelemiş ve tanıdık bir isme rastlamadığımı söyleyerek iade etmiştim. Ahmet KUMRULU kendisinde böyle bir liste olduğundan bahsedince aynı liste olduğunu tahmin ederek bakmaya lüzum görmemiştim.

9. Alp ORÇUN, Sık sık Armağan ANAR'ın evine gidip geliyordu. Ercan ENÇ'in tedavisiyle meşgul

oluyordu. Aynı zamanda Ercan ENÇ'in eski arkadaşlarından bazılarını bulmaya sağlamaya çalışıyordu. Bir gün Doğu PERİNÇEK ile birlikte Almanya'ya bir haberci göndermenin faydalı olacağına karar verdik. Nuri ÇOLAKOĞLU'nun çantasının Nejat BAYRAMOĞLU'nun evinde ele geçmiş olduğunu ve bu çantada Almanya'daki haberleşme adreslerinin bulunduğunu Ahmet KUMRULU'dan öğrenmiştim. Nuri ÇOLAKOĞLU'nun ve Nejat BAYRAMOĞLU'nun yakalanmalarıyla, şifre kadrolarının da ele geçtiğini biliyorduk. Biz Almanya muhaberatının kontrol edildiğinden ve hatta güvenlik makamlarının, sanki biz yazıyormuşuz gibi Almanya'ya sahte mesajlar yazabileceklerinden endişelendik. Aynı zamanda İBRAHİM KAYPAKKAYA ve MUZAFFER ORUÇOĞLU'nun parti disiplinine uymayı reddetmeleri ile doğmuş olan ayrılık durumunu bir an evvel Almanya ve Filistin'deki kadrolarımıza iletmek istedik. Ben, Doğu PERİNÇEK'e, Leyla GÜZ'ün Fransa'dan yeni dönmüş olduğunu öğrendiğimi, muhtemelen pasaportunun geçerli olduğunu söyledim. Ve Leyla'nın gönderilmesini teklif ettim. Bunun üzerine Doğu PERİNÇEK bana şifahi olarak Leyla GÜZ'e Almanya için verilecek mesajı ezberletti. Ben de Armağan ANAR'ın evine gidip, Leyla GÜZ'e Almanya'ya gidip gidemeyeceğini sordum. Kabul etti. Bunun üzerine kendisine Doğu PERİNÇEK'in bana vermiş olduğu mesajı şifahi olarak verdim. Ve bütün bir gece ezberlettim. Mesajın muhtevası şuydu: 1) Almanya'daki Türkiye'ye vermiş olduğum haberleşme adresleri ve aynı zamanda şifre sistemi ve şifre kodları polisin eline geçmiştir. Bize vermiş olduğunuz haberleşme adreslerini derhal değiştirin. Şifre konusunu ve şifre sistemini iptal edin. Ve biz size bildirinceye kadar Türkiye'ye mektup yazmayın. 2) Bize Almanya'dan yeni emin haberleşme adres-

leri yollayın. 3) Türkiye'de durumumuz iyi değildir. Ağır baskılarla ve devamlı yakalanmalarla karşı karşıyayız. Kadrolar çok yıpranmıştır. Emin haberleşme adresleri ve emin bir irtibat kurduktan sonra, bize oradan kadro yollayın. 4) «Kur'an Kursuna» adam yollayın (Kuran Kursu Filistin için kullandığımız kodlardı. Leyla GÜZ bunu bilmez. Ben kendisine Kuran Kursu diye söyledim). Bunlara hareketimiz içinde bölücü bir hizip çıktığını, bunun başını İBRAHIM KAYPAKKAYA ve MUZAFFER ORUÇOĞLU'nun çekmekte olduğunu ve bunların hareketten atıldığını anlatın. Bu bölücü hizip mensupları köylerin hareketten atıldığını anlatın. Bu bölücü hizip mensupları köylere yerleşmeyi çeşitli bahanelerle reddetmekte ve lafta «Silahlı mücadele» çığırtkanlığı yaparak hareketimize saldırmaktadırlar. Siz bunların hareketten atıldığını ve bizimle hiç bir ilişkileri kalmadığını bilin. Bu bölücü hizip mensupları Filistin'e adam yollayarak oradaki arkadaşları ayartmaya kalkabilirler. Siz Almanya'dan Filistin'e adam yollayarak oradaki arkadaşları uyarın. Ve hareketin disiplinine uymaya zorlayın. Aynı zamanda Filistin'deki kadrolara da geriye dönmelerini söyleyin. Çünkü kadro ihtiyacımız büyüktür. 5) Filistin'e Mao'nun küçük kırmızı el kitabından (KIZIL KİTAP) gidecekti, onlar gitti mi, bu hususlar da bu arada öğrenilsin.

Leyla GÜZ'e verdiğim şifahi mesaj bu kadardı. Ben Ahmet KUMRULU'dan evine gittiğim zaman yazılı olarak üç Almanya ve bir Fransa adresi almıştım. Almanya'daki üç adres Almanlara, Fransa'daki adres de bir Fransıza aitti. Bunun yanı sıra Alp ORÇUN bana İpek adında (ERKELLER) TRT'de çalışan bir kızın evinde Almanya'dan gelme Yaşar adındaki bir arkadaşın kalmakta olduğunu söylemişti. Ben Doğu PE-

RİNÇEK'e İpek adında bir kızın evinde Yaşar adında Almanya'dan gelme bir kadro varmış dediğimde Doğu PERİNÇEK'te bana «Ha evet öyle biri varmış» demişti. Leyla GÜZ'ü Almanya'ya göndermek söz konusu olunca, bu Yaşar isimli arkadaşın da adres konusunda yardımcı olabileceğini düşündüm. Kendisini Alp ORÇUN vasıtasıyla Armağan ANAR'ın evine çağırttım. Ve konuştum. Uzun boylu, siyah saçlı, gözlüklü, kekeme bir arkadaştı (Bana sorgu sırasında Yaşar'ın asıl isminin Kerem ÇALIŞKAN olduğu söylendi, ben asıl ismini bilmiyordum). YAŞAR (Kerem ÇALIŞKAN), bana Almanya'dan bir adres daha verdi. Ben elimdeki beş adresi gözden geçirdim ve Leyla GÜZ'e sadece Almanya'daki üç Alman adresini yazılı olarak verdim. Bu adreslerden birinin DİETER adında bir Alman'a ait olduğunu, yine bir tanesinin Münih' -te bir adres olduğunu hatırlıyorum. Bu adreslerin benim el yazımla yazılı olarak evrakın arasında olması gerekirdi, bulunmamış. Ayrıca Leyla GÜZ'e bilet ve çıkış dövizi parası olarak 5000 lira verdim. Bu parayı Doğu PERİNÇEK'ten almıştım. Leyla GÜZ'e ben gideceği Alman adreslerinden şu isimleri sormasını söyledim; Hasan CUMALI, CİHAN, Leyla GÜZ'e bunların aslında kim olduğunu söyledim fakat bu isimlerin verilmesi ikna edici olmazsa Yıldırım DAĞYELİ ismini sormasını söyledim. Ben aslında Hasan CUMALI'nin (Ömer ÖZERTURGUT), CİHAN'ın da (Yıldırım DAĞYELİ) olduğunu bilirim. Doğu PERİNÇEK bana direktifi verirken «Ömer'e haber iletmek lazım» demişti. Ben direktifi Leyla GÜZ'e aktarırken gerçek isim olarak sadece Yıldırım DAĞYELİ'ni verdim. Leyla GÜZ ilkönce Fransa'ya oradan da Almanya'ya gidecekti. Onun gittiği gün, ben (veya ertesi gün) Armağan ANAR'ın evinden ayrıldım. Raşit GÜRDİLEK'in evine

intikal ettim. Doğu PERİNÇEK'e Leyla'nın sağ salim gittiğini sandığımı söyledim. Leyla GÜZ ile bir daha konuşmadık. Çünkü o gittikten hemen sonra Armağan ANAR ağabeyi Selçuk beyin beni tekrar o evde bulmasını doğru bulmadığını söyledi, onun için ben Armağan ANAR'ın evinden ayrılmak zorunda kaldım. Son beş gün hep Raşit GÜRDİLEK'in evinde kaldım. Ve Armağan ANAR'ın evini tekrar aramadım. 24 Mayıs 1972 akşamı yakalandığımızda Leyla GÜZ'ün gelip gelmediğini bilmiyorum.

10. Yukarıda 37. sahifeden 5 numaralı faaliyetin maddesinde Raşit GÜRDİLEK'in evinde Caner ÖZTAŞ'a «NECATİ gelince beni görmek üzere Armağan ANAR'ın evine getirilmesini» söylediğini belirtmiştim. Caner ÖZTAŞ, bundan sonra beni bir kere daha Armağan ANAR'ın evinde buldu. Ve bana NECATİ'nin (Serhat HÜRKAN) henüz gelmediğini söyledi. Sonra iki gün Caner ÖZTAŞ ile bağımız koptu. Yukarıda ifademin «İzmir Alt Komitesi» bölümünde anlattığım gibi Caner ÖZTAŞ, kendi insiyatifiyle AHMET ve MURAT'ı bulmuş (Bu sırada AHMET ve MURAT ile Kızılay'da Sandviçte olan randevu yerimiz Maltepe'deki Gölbaşı sinemasının önüne aktarılmıştı) 24 Mayıs günü ben bu randevuya gittim. Caner ÖZTAŞ, AHMET ve MURAT hepsi orada idiler. Yalnız Caner ÖZTAŞ ile konuşabildim. Caner ÖZTAŞ, bana Necati'nin (Serhat HÜRKAN) geldiğini ve benimle konuşmak istediğini söyledi. Ben Caner ÖZTAŞ'a Serhat HÜRKAN ile birlikte beni , 25 Mayıs akşamı Ulus'ta bulmalarını söyledim. AHMET ile MURAT'ın ertesi gün yani 25 Mayıs günü, aynı saatte Gölbaşı sinemasına gelmelerini, kendileriyle o zaman konuşabileceğimi söyledim. Fakat 24 Mayıs akşamı Raşit GÜRDİLEK'in evinde yakalandım.

11. Bana sorguda Doğan AVCIOĞLU ile Gülseli KIRKBİR'in hareketimizle ilişkisi soruldu. Gülseli KIRKBİR'i Sıkıyönetimden siyasi ilişkiler çerçevesinden tanımıştım. Kendisinin DEVRİM dergisinde çalıştığını, Armağan ANAR'ın yeğeni olduğunu bilirdim. Daha sonra Doğan AVCIOĞLU ile aralarında şahsi bir ilişki olduğunu ve Doğan AVCIOĞLU'nun karısı Sevil AVCIOĞLU'ndan ayrılarak Gülseli KIRKBİR ile evlenmek niyetinde olduğunu, gerek Doğan YURDAKUL'dan gerekse Armağan ANAR'dan duydum. Fakat benim bildiğim kadarıyla Gülseli KIRKBİR hiç bir zaman PDA hareketinde çalışmış değildir. Ve gerek Doğan AVCIOĞLU, gerekse Gülseli KIRKBİR, benim anladığım manada Marksist değillerdir. Sol cuntacı reformcu bir ideolojinin takipçisi olduklarını biliyorum. Doğan YURDAKUL, bana Ege bölgesinde iken kendisinin Fransa'da olduğu zaman Marksist-Leninist olduğunu ve bizim harekete katıldığını anlatmıştı. Kendisinin Fransa'da Gülseli KIRKBİR ile ilişkisi olup olmadığını bilmiyorum.

PARTİ OLARAK TASARLADIĞIMIZ EYLEMLER:

Biz, geniş halk kitlelerinin gerçek taleplerini ve sıkıntılarını da dile getiren geniş halk yığınlarını kapsayan nitelikte eylemleri benimseriz. Partimizin program taslağına ve genel toprak devrimi çizgisine uygun olarak biz, bütün Türkiye'de nerede olursa orada toprak meselelerini ve yoksul köylüleri, toprak ağalarına, çiftlik beylerine ve tefecilere karşı seferber etmeyi ve girişilecek şiddet eylemlerine girişmeyi ve topraklarına, ürünlerine ve üretim araçlarına köylülerin birleşik eylemi ile zorla el koymayı ve patronları buralardan

sürmeyi daima düşündük. Ve imkan buldukça gerçekleştirmeye çalıştık. Bunun yanında da şehirlerde işçi sınıfının, gençliğin, grev, boykot, işgal gibi gösterilerini, örgütlenme hakkını ve çeşitli taleplerini de daima savunduk ve destekledik. Bugün dahi aynı şeyi savunur ve destekleriz. Öte yandan silahlı halk ayaklanmasını gerçekleştirecek ana maddelerden olan silah, patlayıcı madde ve cephane temini konusunda da çalışmalarımız olmuştur. Bu cümleden olarak mağarada elimizde bulunan üç tüfek, bir tabanca ve mermilerin temin ediliş şeklini yukarıda açıklamıştım. Bundan başka muhtelif şekillerde Filistin'deki Gerilla örgütlerine gönderdiğimiz kadrolar da dönüşlerinde yanlarında silah ve patlayıcı madde de getiriyorlardı. Nitekim 1971 Aralık ayı sonunda Aşağı Ayrancı'da meydana gelen patlama sonucunda ölen şahsın da hareketimize mensup (KASIM) (Bakırköylü İsmet) olduğunu ve Filistin'den getirdiği patlayıcı maddeleri bir yerden başka bir yere götürürken elinde patlaması sonucu öldüğünü yukarıda da işaret ettiğim gibi, Faysal KARAÇALI'ın evinde iken (Ar Sokak 13/1) Doğu PERİNÇEK ve Atıl ANT'tan öğrenmiştim. Bu şahsın gerçek niyetinin ne olduğunu bilmiyorum. Esasen bir Merkez Komitesi üyesi olarak herhangi bir sabotaj yapması için, kendisine verilmiş bir talimattan şahsen benim haberim yoktur. Ancak Doğu PERİNÇEK'in parti başkanı olarak şahsen böyle direktifler vermeye yetkisi vardır. Böyle bir emir verip vermediğini bilmiyorum. Şahsen böyle bir sabotaj benim görüşüme aykırı düşer. Yapılması gerekirse sabotajın bir Amerikan askeri üs veya aracına yapılması daha uygun olur. Öte yandan Merkez Komitesi Parti programına göre, genel stratejiyi saptar, yapılacak somut eylemler hakkında alt kademeye herhangi bir talimat vermez.

Program Taslağında ayrıntılı şekilde açıklandığı üzere; Yurdumuz Türkiye, Amerikan emperyalizminin boyunduruğu altında geri bir tarım ülkesidir. Feodal toprak ağalığı ve kalıntıları nüfusumuzun çoğunluğunu teşkil eden milyonlarca köylü üzerinde hala hüküm sürmektedir. Amerikan emperyalizmi ile işbirliği eden bir avuç büyük sermayedar, toprak ağaları ve tefeciler halkımızı zalim ve gerici diktatörlükleri altında ezmekte ve sömürmektedir. Hareketimiz ihtilalci işçi sınıfı hareketinin gerçek mirasçısıdır. AP iktidarının yerine SUNAY ile TAĞMAÇ'ın generaller çetesinin yönettiği faşist ERİM hükümetlerini kurdular. Yurdumuz eli kanlı faşist diktatörlüğün pençesinde yarı-sömürge, yarı-feodal bir ülkedir. Emperyalist sermaye ve işbirlikçileri bütün yeraltı ve yerüstü servetlerimizi ele geçirmiş, ekonomimizin en can alıcı noktalarına hakim olmuşlardır. Faşist diktatörlüğün kurulması ile 1961 Anayasasının sınırlı demokratik hakları da zorbalıkla yok edilmiştir. Devlet idaresi yozlaşmış, rüşvet ve yiyicilik alıp yürümüştür. İşsizlik ve pahalılık başta işçi sınıfımız olmak üzere bütün halkı kasıp kavurmaktadır. Büyük Sermayenin baskısı altında esnaf ve zanaatkarlar, tezgahlarını ve işlerini kaybetmekte, burjuvazi her geçen gün daha derin buhranlara yuvarlanmaktadır. Bütün bunlar yanında devletin çizmeli-kamçılı yönetimi, jandarma ve komando zulmü, geniş köylü yığınlarını ezmektedir. Yarı-sömürge, yarı-feodal toplumumuzda, geniş köylü yığınları halkın çoğunluğunu ve devrimin temel gücünü meydana getirir. Feodalizm ile bu halk yığınları arasındaki çelişkinin özü, bu yığınlarla toprak ağaları ve tefeciler arasındaki çelişmedir. Ancak bu çelişmeyi devrimin esası olarak

kavrayarak, geniş işçi-köylü yığınları halk ORDUSU içinde örgütleyebilir ve özü toprak devrimi olan Halk İhtilalini başararak emperyalizmin hakimiyetini yıkabiliriz. Hareketimiz emperyalizmin yıkılması, halkın demokratik haklar kazanması ve yaşama şartlarımızın düzelmesi yönündeki bütün acil talep ve ihtiyaçları savunarak yığınları mücadeleye sevkeder. Bilinçleri yükseltir ve onları silahlı mücadele saflarına kazanmaya çalışır. Hareketimiz faşizm ve gericiliğe karşı bütün demokrat ve yurtsever gençlerle her zaman birleşmeye hazırdır. Hareketimiz Türk ve Kürt halklarının devrimci birliği ve kardeşliğine düşmanlık güden her milliyetten gerici hakim sınıflarla ve onların bölücü politikaları ile mücadele eder. Kuracağımız Demokratik Halk Hükümeti başta Sosyalizmin kalesi Çin Halk Cumhuriyeti olmak üzere Arnavutluk ve diğer sosyalist ülkelerle, yurdumuz arasında eşitlik temeline dayanan sarsılmaz bir dostluk kuracaktır. Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşünceleriyle silahlanmış, uluslararası proletaryanın kızıl bayrağı altında saf tutan hareketimiz, yüzyıllar boyunca sömürü ve zulme karşı mücadele etmiş, yoksul halkımızın ve bütün dünya halklarının kurtuluş yolunda komünist fedakarlık ruhu, sarsılmaz azim ve çelik disiplini ile savaşmaya kararlıdır. Yine «Endonezya Komünist Partisi Tüzük Taslağı» olarak kamufle ettiğimiz Partimizin tüzük taslağında da ayrıntılı şekilde belirtildiği üzere, partimizin hedefi burjuvazi ve toprak ağalarının diktatörlüğünü çökertip, proletarya diktatörlüğünü kurmak, kapitalizmi yıkarak sosyalizmi gerçekleştirmektir. Nihai hedefimiz ise, her türlü sömürü ve zulmü ortadan kaldırarak sınıfsız toplumu, yani komünizmi gerçekleştirmektir. Partimiz ihtilalci mücadelede Türkiye Halklarına önderlik eder. Parti teşkilatı

halka öncülük eden işçilerden, yoksul köylülerden ve diğer proleter devrimcilerden meydana gelir. Partimizin bu mücadelesine yol gösteren teorik temel, Marksizm-Leninizm-Mao Zedung düşüncesidir. Partimiz Paris Komünü, Bütük Ekim Devrimi, Çin Devrimi ve Büyük Proleter Kültür Devrimlerinden elde edilen tecrübeleri yoğurup, Türkiye şartlarına canlı bir şekilde uygulayarak, Devrim yolunda ilerler. Partimiz, Proleter Enternasyonalizminin Kızıl Bayrağını yüksek tutmaya kararlıdır.

Son olarak, yakalandığımız Raşit GÜRDİLEK'e ait Bahçelievler 14. Sokak 10/10 numaralı dairedeki valiz içerisinde bulunan dökümanlardan ifadem sırasında bana gösterilen döküman ve mesajların üzerine sıra numaraları bizzat tarafımdan konulmuştur. Bunların bazıları hakkında ifademin bazı yerlerinde açıklama yapmıştım. Bu belgeler topluca şunlardır :

Ek. 1—A) Serhat HÜRKAN'ın babası ile ilgili özeleştirisi.

Ek. 1—B) Serhat HÜRKAN'ın babasına yazmış olduğu ve benim imha ettiğim cevabın benim el yazımla özeti.

Ek. 2) Samsun'da Abdullah KÜÇÜK adlı askere hitaben yazılan ve Şahap GÜLERTEKİN'in meyhanesine bırakılan ve bana Abdurrahman TAŞÇI tarafından getirilen, fakat yerine gönderilmeyen tanıtma mektubu.

Ek 3) İHTİLALCİ KÖYLÜ BİRLİKLERİ konusunda benim yazmış olduğum teorik not.

Ek 4) İHTİLALCİ KÖYLÜ BİRLİĞİ hakkında Durmuş UYANIK, İlyas ÇAKIR, Ahmet UYANIK, Mehmet GÜNAY ve Hüseyin ALBAK'ın ilettikleri çıkış bildirisi taslakları.

Ek 5) Bu taslaklardan benim çıkarttığım özet.

Ek 6) İHTİLALCİ KÖYLÜ BİRLİĞİ'nin Avşar Parti hücresinde ve İHTİLALCİ KÖYLÜ BIRLİĞİ Kurucu yönetim kurulunda hazırlanan Tüzük taslağı.

Ek 7) Turanlar köyü hakkında Abdurrahman TAŞÇI'nın verdiği rapora dayanarak benim hazırlayıp Ankara'ya yolladığım rapor.

Ek 8) Abdurrahman TAŞÇI Turanlar köyünden ayrıldıktan sonra, oradaki devrimci köylülerin Abdurrahman TAŞÇI ve Caner ÖZTAŞ vasıtasıyla yolladıkları haberler.

Ek 9) Doğu PERİNÇEK'in Mart 1972 başında Ege'ye getirdiği Partimiz Başkanlığının (TAYLAND KARARI) şeklinde kamufle edilmiş kararıdır.

Ek 10) Ankara'dan bize Ege bölgesinde bağ kurmamız için zaman zaman yollanan temas ismi ve parolalardan biri, yazıda adı geçen Hüseyin KORKUT ile bağ kurulamamıştır. Yazının altında el yazımla yazılı olan ÖZCAN-DEVRİM-MAHMUT-ZİNCİRLİ-ŞAKİR YOKAŞ isimleri de aynı şekilde bana iletilmişti. Ve ben bunları İzmir'e Serhat HÜRKAN'a temas kurması için iletmiştim.

Ek 11) (Ek 6'da) zikredilen İ. K. B. Tüzüğünün bir diğer kopyası.

Ek 12) «Bir imha görevinde yapılan hatalar», başlıklı yazı ve bu yazıya ilişkin benim el yazımla alınmış notlar. Yeniköy (Söke)'de bir muhbirin devrimci çalışma yapmak amacı ile Yeniköy-Nik'e yerleştirdiğimiz ERKAN (Asker, bu şahsın asıl kimliğini Daşar KARADAĞ bilmektedir)'ın güvenlik kuvvetlerine ihbarı ve güvenlik kuvvetlerinin ERKAN'ı yakalaması üzerine NEŞET isimli muhbirin ortadan kaldırılmasına karar vermiştim. Bu görevi yerine Daşar KARADAĞ ve Mehmet CENGİZ getirmek üzere gerekli planlamayı yapacaklardı. Bu görev yerine getirilmedi ve daha sonra biz de vazgeçtik.

Ek 13) Benim 'Abdurrahman TAŞÇI'ya yazıp yolladığım bir not.

Ek 14) Benim Ege Bölgesindeki çalışmam hakkında zaman zaman kağıda geçirmekte olduğum küçük notlar, tecrübe özetleri vs. (16 parça) ve bu notları genişleterek bir deftere yazmakta olduğum Ege bölgesi hakkında yarım kalmış rapor.

Ek 15) Daha sıkıyönetimden önce benim İşçi-Köylü gazetesi hakkında yaptığım bir inceleme taslağı.

Ek 16) Yine Sıkıyönetimden önce, kendim üzerinde düşünmek üzere hareketimizin ideolojik gelişmesinin bazı meseleleri ile ilgili olarak yazmış olduğum bir not.

Ek 17) Dağda «MURAT-SEFER-AHMET», Fatma Gül BALTALI, Melek ULUĞAY ile yaptığım ideolojik eğitime ilişkin notlar.

Ek 18) Pamir KUMBASAR'ın bir sefer Avşar'a geldiğinde bana Muğla bölgesindeki çalışma hakkında şifahi olarak verdiği raporun özeti.

Ek 19) Bana Ankara'dan yollanan bir ideolojik eğitim okulu taslağı. Bu kağıdın arkasındaki notlar Avşar'da birlikte yaptığımız ideolojik eğitim sırasında Doğan YURDAKUL'un el yazısı ile aldığı notlardır.

Ek 20) Sıkıyönetimin hemen başında, siyasi düşüncelerimi bu not şeklinde kağıda geçirdim. Doğu PERİNÇEK ve Hasan YALÇIN, bunu okuyup geri verdiler.

Ek 21) Yusuf SAVAŞ'ın Avşar'a geldiği sırada bana verdiği bazı adresler.

Ek 22) Doğu PERİNÇEK ile birlikte gelen HASAN (adının Ümit ÜÇOK olduğunu sorguda öğrendiğim) adlı kadronun yazıp bana verdiği bir türkü.

Ek 23) Benim köylüler için yazıp tasarladığım fakat sonra temize çekilmeyen bir eğitim notu.

Ek 24) Ege bölge raporu üzerinde ilk çalışmaya başladığım sırada planımı ve bazı bilgileri geçirdiğim defter.

Ek 25) Serhat HÜRKAN'ın bir masraf raporu. Şafak Dağıtım raporu ve bölge masraf listesi.

Ek 26) Benim hazırladığım bir diğer eğitim metni taslağı.

Ek 27) Benim Avşar'da hazırladığım bir diğer ideolojik tarihçe taslağı.

Ek 28) Ercan ENÇ'in yazıp bana vermiş olduğu, Avşar köy Parti hücresi raporu. Ve E. ENÇ'e ait diğer belgeler.

Ek 29) Sıkıyönetimden çok önce, ben parti üyesi bile değilken, yazı kurulu çerçevesinde hareketimizin ideolojik tarihçesi hakkında hazırlamış olduğum bir diğer taslak.

Ek 30) 15 Mart 1971 Pazartesi tarihinde SBF anfisinde yapılan forumda, Ertuğrul KÜRKÇÜ'nün, Sarp KURAY'ın, Atilla SARP'ın ve Seyhan ERDOĞDU'nun konuşmaları hakkında aldığım notlar.

EK 31) Ben Avşar'da iken dağa Doğu PERİNÇEK'e yazdığım bir not (1972 Mart ayı sonunda Bora GÖZEN şahsen Avşar'a geldi. Bir gün kaldı, bana İBRAHİM KAYPAKKAYA ve MUZAFFER ORUÇOĞLU'nun partiyi reddettiklerini bildirdi. Ve gitti, bunun üzerine D. PERİNÇEK'e bu notu yollayıp, durumu anlattım).

Ek 32) Bir köylü ailesinin yıllık bütçesi hakkında benim başladığım bir araştırma.

Ek 33) Türkiye Halk Kurtuluş Partisi ve Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu gibi bizim Marksist-Leninist olarak görmediğimiz örgütlerin takip ettikleri çizgi hakkında benim almış olduğum ideolojik eleştiri notları. (4 parça).

Ek 34) Bir köylünün yazmış olduğu ve Daşar KARADAĞ'ın bana getirdiği şiirler.

Ek 35) Kızıldere olayı üzerine Doğu PERİNÇEK'in takınmamız gereken tavır hakkında bana anlattıklarından benim çıkardığım ve kendim muhafaza etmek üzere Fatma Gül BALTALI'ya dikte ettirerek kağıda geçirttiğim, F. Gül BALTALI'nın kendi el yazısı ile yazılı ideolojik not.

Ek 36) Bana ait olan ve içinde adresler yazılı bir cep defteri. Defterin sonunda yazılı olan adres ve parolaların izahı şudur;

a) Adnan ATABEK, 1. Berlin 18. Weimarer Str, 17 (Adres temas kurulması için Serhat HÜRKAN tarafından bana gönderilmiş).

b) Caner ÖZTAŞ'ın Balıkesir'in Orta Mandıra köyünde Hatay KORKMAZ ve Ziya KORKMAZ adında tanıdıkları vardı. Bunlarla «Beni EROL gönderdi» parolası ile temasa geçilecekti. Buna ilişkin yol tarifi ve bilgi.

c) Hasan GÖK, Dursunbey Orman İşletmesi Şefliği, Balıkesir. Parola: «Zafer BİLGİN'in selamı var.» Bu şahıslarla temas kurulmamıştır.

d) Engin ALÇORA, Önder Cad. 30/1 Bahçelievler-Ankara. Bize verilmiş olan bir mektuplaşma adresi.

e) Şahap GÜLERTEKİN'in adresi. Altıntaş Mahallesi 312. Sokak 8 Nazilli.

Ek. 37) Bana ait bir diğer not defteri. İçinde «Hayat denilen kavgaya girdik, Enternasyonal» marşlarının Türkçe sözleri ile benim çeşitli ideolojik konularda aldığım kısa notlar mevcuttur» dedi ve okuduğu ifadesinin tamamen beyanlarına uygun olduğunu, herhangi bir cebir ve şiddete dayanmadan ifadesini verdiğini söylemesi üzerine, işbu zabıt varakası birlikte imzalandı.

İfadeyi Alan İfadeyi Yazan İfade Sahibi
Ersin YILMAZ Abit TOKGÖZ Halil BERKTAY
Kom. Mv. İmza P. me. İMZA Sanık İMZA
İfadesinin fotokopisinden yazılmıştır.

Halil BERKTAY'ın görülen lüzum üzerine alınan ek ifadesinden:

SORULDU: Hangi tesirlerin altında kalarak Marksist-Leninist düşünceyi benimsedin?

Daha önce ifademde de anlattığım gibi, ben Marksizm-Leninizmi esas olarak okuyarak öğrendim. Babam devrimcidir (1951-1952 tevkifatında alınmış ve 2 sene ağır hapis, 5 sene sürgün cezası yemiştir). Evimizde daima devrimci bir hava olmuştur. Fakat babam benimle her konuda konuşmakla birlikte, kendi fikirlerini bana zorla telkine kalkışmamıştır. Ben liseye gittiğim yıllarda (1961-1964) Türkiye'de devrimci kitaplar yeni yeni yayınlanmaya başlıyordu. Bu kitapları okumaya başladım. Daha sonra Üniversite öğrenimi yaptığım Amerika'da Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Zedung'un eserlerini İngilizcelerinden serbest olarak okumak imkanını buldum. Bu teorik çalışma ile öğrendiklerimin ışığında Türkiye'ye dönünce edindiğim fikirlere en yakın bulduğum Proleter Devrimci AYDINLIK-İşçi-Köylü grubunda çalışmaya başladım.

SORULDU: Türkiye İhtilalci İşçi-Köylü Partisi'nin, yani Komünist Partisinin Türkiye içinde ve Türkiye dışındaki kuruluşu nasıldır ve her ünitede görev alan şahısların isim ve adresleri nelerdir?

Türkiye İhtilalci İşçi-Köylü Partisi Merkez Komitesi benim merkez komitesi üyeliğine getirildiğim Eylül 1971 tarihinde şu asil ve yedek üyelerden müteşekkildi.

Asil üyeler: Doğu Perinçek (Başkan), Ömer Özerturgut (Başkan Yardımcısı, Yurtdışında bulunuyordu),

-Hasan YALÇIN, Ferit İLSEVER. Bunlardan Doğu PERİNÇEK, ÖMER ÖZERTURGUT ve Hasan YALÇIN siyasi büro üyesiydiler. Yedek üyeler, ben - Bora GÖZEN - IBRAHİM KAYPAKKAYA. Partimiz Merkez Komitesinin altında şu kuruluşlar vardır: Ankara İl Komitesi, İstanbul İl Komitesi, Ege Bölge Komitesi, Doğu Anadolu Bölge Komitesi, Yurt Dışı Bürosu, Ankara İl Komitesi, ilkönce Hasan YALÇIN'ın sekreterliğinde Atıl ANT ve Halil BERKTAY üye olmak suretiyle teşekkül etti. Daha sonra Ankara İl Komitesi Sekreterliğine Nuri ÇOLAKOĞLU getirildi. Ege Bölge Komitesi BENIM sekreterliğimde, Abdurrahman TAŞÇI ve Halis OZKAN üye olmak suretiyle teşekkül etti. Daha sonra Halis ÖZKAN, Nuri ÇOLAKOĞLU'nun sekreterliğindeki Ankara İl Komitesine nakledildi. DOĞU ANADOLU BÖLGE KOMİTESİ: İBRAHİM KAYPAKKAYA'nın sekreterliğinde ve Muzaffer ORUÇOĞLU'nun üye olarak katılmasıyla teşekkül etmişti. Sonra Ferit İLSEVER'in sekreterliğindeki İstanbul İl Komitesinin üyesi olan Boran GOZEN Doğu Anadolu Bölge Komitesi Sekreterliğine getirildi. Ferit İLSEVER İSTANBUL İl Komitesinde tek başına kaldı. Daha sonra Ibrahim KAYPAKKAYA ve Muzaffer ORUÇOĞLU partiden atıldılar. Bora GÖZEN'in yanına Doğu Anadolu Bölge Komitesine Erçan ENÇ ve Halis ÖZKAN tayin edildiler, fakat gönderilemediler. Bölge Komitesi dışarı ise: Ömer ÖZERTURGUT ve Yıldırım DAĞYELİ'den müteşekkildi. Her il ve Bölge Komitesine bağlı olarak şu alt kuruluşların kurulması parti tüzük taslağında belirtilmiştir. İhtiyaca göre alt komiteler, İşçi-Köylü-Gençlik ve Ordu kesimlerinde çalışmakla görevli komite veya sorumlular, özel görev hücreleri yani, kimlik, Şafak basımı, Askeri Hücreler (benim bildiğim Ankara'da böyle bir hücre kurulduğudur) ve partinin

destek kuruluşları olarak İHTİLALCİ KÖYLÜ BİRLİKLERİ- İHTİLALCİ GENÇLİK BİRLİKLERİ kurulmuştur. Bu arada düşünülen İŞÇİ-KÖYLÜ silahlı kuvvetleri henüz teşekkül ettirilememiştir. Partimiz üyelerinden Şahin ALPAY Filistin'de bulunan kadroların başındadır.

SORULDU: Doğan AVCIOĞLU- Cemal MADANOĞLU grubu ile olan temas ve münasebetleriniz nelerdir?

D. AVCIOĞLU ve C. MADANOÇLU benim anlayışıma göre MARKSİST olmayan sol reformcu bir ideolojinin takipçisidirler. Kendisi ile fazla bir samimiyetim yoktur. PROLETER DEVRİMCİ AYDINLIK ve DEVRİM dergilerinin büroları karşı karşıya olduğu için, ben bazı yazıların hazırlanmasında DEVRİM dergisi arşivinden faydalandım. Devrim Dergisinde çalışan Hasan CEMAL ve Uluç GÜRKAN adlı şahısları tanırım. Kendileri ile münasebetim «Sert ideolojik tartışma» olarak tavsif edilebilir. Yine bu dergi çevresinden Günseli KIRKBİR'i de ifademde belirttiğim gibi gayri siyasi ilişkiler çerçevesinde kısa bir süre tanıdım. Nişanlım Fatma Gül BALTALI'nın üvey babası olan Cahit TANÖR'de Devrim Dergisinin sol reformcu ideolojisine yakın bir kimsedir. Cemal MADANOĞLU, Cahit TANÖR'ün yakın arkadaşıdır. Cahit TANÖR, Cemal MADANOĞLU'na beni damadım diye tanıttı. Ve kendileri ile bir veya iki defa Cahit TANÖR'lerin evinde sohbet ve tartışmalarım oldu. Cahit TANÖR ile de birçok defa tartışmalarım olmuştur. Ne onlar beni ikna ettiler ne de ben onlara kendi fikirlerimizi kabul ettirebildim. Bunun dışında bir siyasi ilişkimiz yoktu.

SORULDU: EL-FETİH'in örgütlerinden hangilerinde kimler bulunmaktadır?

Bizim hareketimizden Filistin'de FİLİSTİN DEMOKRATİK HALK KURTULUŞ CEPHESİ adlı örgütte şu şahısların bulunduğunu veya bulunmuş olduğunu biliyorum. Atıl ANT (geri döndü ve İstanbul'a gönderildi), Cengiz ÇANDAR, Şahin ALPAY, Kerim ÖZTÜRK, Ali MERCAN (Döndüğünü ve Doğu Anadolu bölgesinde görevlendirildiğini biliyorum), İsmet TUFAN YAZICI (geri döndüğünde yakalandığını duydum), Sabetay VAROL; bunlar dışında hareketimizin Filistin'de daha başka kadroları da olduğunu ve bunların bir kısmının Almanya'dan oraya gönderilmiş olduğunu biliyorum. Fakat isimlerini bilmiyorum. Doğu PERİNÇEK bana Filistin Demokratik Halk Kurtuluş Cephesinde olan kadroların EL-FETİH ile de temas aradıklarını ve belki EL-FETİH'de de eğitim göreceklerini, 1971-1972 kışında söylemişti. Bu temasın gerçekleşip gerçekleşmediğini bilmiyorum. İfademde de belirttiğim gibi sınırdan Suriye'ye geçiş işlerinin düzenlenmesi Doğu Anadolu Bölge Komitesi tarafından özel bir görev olarak yürütülürdü.

SORULDU: Avrupadaki KÜRTÇÜ teşekküllerle irtibat ve münasebetleriniz nasıldır?

Partimizin Avrupadaki Yurt Dışı Bürosu bütün ülkelerin ve halkların MARKSİST-LENİNİST olsun olmasın ilerici devrimci teşekküller*iyle* eşitlik ve birbirlerinin içişlerine karışmamak esasına dayanan ilişkiler kurmak görev ve selahiyetindedir.

Buna göre Avrupadaki Kürt Teşekkülleri ile de temasları olabilir. Bu konuda somut birşey bilmiyorum. Fakat Türkiye'ye biz HEVRA adlı KÜRT örgütünün RONAHY adlı yayın organının ilk dört-beş sayısını yolladılar. Bana bu gazeteleri Doğu PERİNÇEK gönderdi. Benim bu gazetelerdeki Türkçe yazıları in-

celeyerek kendimin çıkardığı sonuç: HEVRA'nın ideolojik bakımından mütecanis olmayan bir örgüt olduğu ve içinde reformcuların da, Mihri BELLİ düşüncesinde olanların da, TİP ideolojisinde olanların da, KÜRT Milliyetçilerinin de, MARKSİST-LENİNİST'lerinde bulunduğudur.

SORULDU: Erhan ERDOĞMUŞ ile ilişkileriniz nedir?

Erhan ERDOĞMUŞ ile bildiğim kadarı ile hiç bir ilişkimiz yoktur. Kendisinin Avrupa'da bulunduğunu, ben de gazetelerden öğrendim. Yurtsever Birleşik Cephe çerçevesinde kendisi ile ilişkilerimiz olabilir. Fakat bunu bilmiyorum.

SORULDU: Ömer ÖZERTURGUT ve Yıldırım DAĞYELİ halen nerededir?

Adı geçenlerin halen Almanya'da olduğunu sanıyorum. Çünkü bu iki şahıs Partimizin Yurt Dışı bürosu üyeleridir. Adreslerini bilmiyorum.

SORULDU: Almanya'da ŞAFAK nerede ve kimler tarafından basılmaktadır?

Almanya'da ŞAFAK'ın nerede ve kimler tarafından basıldığını bilmiyorum. Bunu ancak Yurt Dışı Büromuz bilebilir.

SORULDU: Mali kaynaklarınız nelerdir?

Partimizin yüzbin lirayı aşkın parası olduğunu, bu paranın devrimci halktan toplanarak sağlandığını, ayrıca partimizin ticari amaç ile çeşitli yatırımlara giriştiğini biliyorum. Fakat bu yatırımların neler olduğu konusunda daha öncede söylediğim gibi somut bilgim yoktur. Biz Ege bölgesinde... defa 6.500 TL. tutarında bal satın aldık ve bunu satılmak üzere Ankara Örgütüne devrettik. Ege Bölgesinde de ŞAFAK için

halktan bağış toplardık. Partimizin esas gelir kaynağı, partililerin ve sempatizanların aidat ve bağışlarıdır. Benim bildiğim Almanya'dan toplanarak gönderilen yardımlarla Almanya'dan gelen bir takım eşyaların satışından elde edilen gelirden başka partimizin herhangi bir dış kaynağı yoktur. Partimize ne MARKSİST-LENİNİST bir örgüt tarafından, ne de bir devletten para yardımı veya başka bir maddi yardım yapılmamaktadır. Böyle bir şey MARKSİST-LENİNİST partiler ve örgütler arasındaki proleter Enternasyonalizminin eşitlik ve birbirlerinin işlerine karışmama ilişkilerine aykırıdır. Her ülkede devrim o ülkenin eseri olacaktır.

SORULDU: Kurulmuş olan KOMÜNİST PARTİSİNİN yani, TÜRKİYE İHTİLALCİ İŞÇİ - KÖYLÜ PARTİSİNİN lider kadrosu üzerinde kimler vardı? Ve bu şahısla temasları kimler sağlamaktadır?

Partimizin Merkez Komitesinin üstünde hiç bir şahıs ve kuruluş yoktur ve olamaz.

SORULDU: Halen parti üyesi olan şahıslar kimlerdir?

Benim bildiğim Parti üyesi olan şahıslar şunlardır :

Doğu PERİNÇEK-Hasan YALÇIN-Ferit İLSEVER -Atıl ANT- Bora GÖZEN - Ömer KÖMÜRCÜOĞLU-Ercan ENÇ- Daşar KARADAĞ - Abdurrahman TAŞÇI Durmuş UYANIK- Ahmet UYANIK-Mehmet Ali ÖZTÜRK -Hüsnü OVACIK-Nergis SAVRAN-Kerim ÖZTÜRK -Doğan YURDAKUL- Caner- Cafer TOPÇU-Ali ERGUN- Şahin ALPAY-Cengiz ÇANDAR-Halis ÖZKAN-Gürkan ERTÜRK- Nejat BAYRAMOĞLU-Faysal

KARAÇALI- Ahmet KUMRULU -Şule ZALOĞLU- Ömer ÖZERTURGUT-Yıldırım DAĞYELİ ve Serhat HÜRKAN'dır dedi ve okuduğu bu ek ifadesinin aynen beyanlarına uygun olduğunu, herhangi bir cebir ve şiddet altında alınmadığını söylemesi üzerine işbu zabıt varakası birlikte imzalandı.

14 Haziran, 1972

İfadeyi alan	İfadeyi yazan	İfade sahibi
Ersin YILMAZ	Abit TOKGÖZ	Halil BERKTAY
Kom. Mv. İmza	P. Me. İMZA	Sanık İMZA

İfadesinin fotokopisinden yazılmıştır.

GÖZÜNÜ KAN BÜRÜMÜŞ SOSYAL FAŞİSTLERE DÖNÜŞEN AZILI REVİZYONİST ŞAFAK YÖNETİCİ KLİĞİNİN SİNSİ PLANLARINI AÇIĞA VURAN MEKTUP :

Halil Berktay'ın Doğu Perinçek'e İbrahim Kaypakkaya ve Muzaffer Oruçoğlunun partiden ayrılmalarıyle ilgili olarak Bora Gözen'le görüşmesi üzerine yazmış olduğu mektup.

«Yoldaşım

1. Musa (Muzaffer Oruçoğlu) ve Seyit (İbrahim Kaypakkaya) bayrak açmışlar, Tayland kararını kadroların önünde uydurma, revizyonizmi örtbas etmek için uydurulmuş diye aşağılıyor. Rüstem (Bora Gözen) aleyhinde dedikodulara girişiyor. Hareketin merkezi yönetimi için şerefsiz ve revizyonist tabirini kullanıyor. Daha vahimi şöyle bir ifşaat yapıyor. ÖÖ (Ömer Özerturgut) Almanya sorumlusudur. H.B. (Halil Berktay) Ege sorumlusudur. Bunlar ve Rüstem (Bora Gözen) revizyonist D.P. nin (Doğu Perinçek) revizyonist baş yardakçılarıdır. Bu ifşaat epey yayılıyor. Komiği şu iddiada bulunuyor. Almanya'yı da parçalıyacağız. Hasan Yalçın ve Gün Zileli de bizden. Filistin tüm bizden. Herifi tam bir megola manik hezeyan sarmış anlaşılan. Bunlara maalesef Ali Mercan, Ali Taşyapan da tamamen katılmış durumda. Eşyalara, teksir, daktilo, iki dürbün, 1300 TL. ya alınan bir tabancaya el ko-

yuyorlar. 1500 liraya alınan bir Brewning 7,65 Rüstem' de kalıyor. Malatya bölgesindeki üç partili mahalli kadro tamamen bizden. Bu heriflerin pozlarından nefret etmiş durumdalar. Kabil nerede belli değil...

2. Rüstem ile kararlaştırdığımız tedbirler a) Rüstem oraya varınca hiç bir şey olmamış gibi Merkezin fikir ve eleştirilerini dinlemek için kendilerini çağırdığını söyleyecek, allem kallem edip, bunları Ankara'ya yollamayı başaracak. Biz onları Ankara'dan buraya kılavuz ile getireceğiz. Burada tevkif edip gerekeni yapacağız. Burada tevkif ettikten üç dört gün sonra Rüstem'e bir iki sağlam kadro alacağız. Onları baştan inşa edecek. Ankaraya gelipte orada su koyarlarsa Hulusi Bey (Nuri Çolakoğlu) orada tevkif edip minibüsü istetecek, silahlı adamlarla yollayıp buraya aldıracağız. c) Hulusiye mektup yazıp böyle böyle dedim. Derhal Hapise haber sal dedim. Tecrit için gerekli bütün tedbirleri al dedim. Kadro okuluna teyit ettim. Halit'i ve buradan yolladığımız Hasan'ı Rüstem'in emrine verdim... d) Tahsin'i Sabahat'e yolladım, böyle böyle dedim. Hulusi'ye, Tayland yollamasını söyledim. Kemal'in tedavi için çok yakında geleceğini ilettim...e) Tahsin ile ilgili talimatı iletin (Necati Serhat Hürkan) f) Seyyar'i (Caner Öztaş) her an harekete hazır hale getirdim. g) Almanya'ya haber salmak lazım. Derhal Filistin'e de haber iletsinler. Sen yazma istersen ben yollıyayım. h) Muhip ve Kemal ile şahsen konuşup böyle böyle dedim. Kemal (Ercan Enç) idam edilmesi gerektiğini belirtti, şahsen bu fikre çok sempati duyuyorum. Rüstem'in bütün istediği bir ay mevkuf tutmamız. Bu mesele böyle, Rüstem'e 500 TL. verdim...

3. Hek (Yusuf Savaş Emek) göreve hazır ol-

duğunu söylüyor. Beni şıp diye tanıdı. Hemde sakalla ve karanlıkta. Uzun Uzun konuştum. Hulusi'nin raporunu da okumuştum. Bu arkadaşın yine de Ank. Şeh. Kom. için çok iyi olacağını düşündüm, şöyle yaptım. Kendisine kapalı olarak Ank. randevusunu verdim. 6'sına kadar haber gelmezse bu kağıdı aç ve ayın dokuzunda burada yazılı randevuya git dedim. Haber iletme imkanımız var, kararını bekliyorum... 5-Acele cevap bekliyorum. Moralimiz çok sağlam hiç merak etme. En büyük güçlük Avşar'da eylemi dizginlemek çok zorlaştı. Bir şeyler koymak gerekebilir, Hakim olamıyabiliriz.»

(Kl. 41. Bl. 31)»

(Türkiye İhtilalci İşçi Köylü Partisi, Esas hakkında mütaalası sayfa 114-115).

BU BELGEYE RAĞMEN TİKP-AYDINLIK HAİNLERİ PİŞKİNCE YALAN SÖYLEMEYE DEVAM EDİYORLAR; İŞTE ÖRNEĞİ:

H. Birliği'nin İftirası ve Gerçek (*)

H. Birliği dergisinin 25. sayısında yayınlanan bir yazıda proletarya hareketi «komploculukla» suçlandı. H. Birliği'nin iddiasına göre, proleter devrimciler 12 Mart'tan sonra İ. Kaypakkaya'yı tuzağa düşürerek öldürmeye kalkmışlar.

Proleter devrimcilerin şimdiye kadar komploculukla mücadele ettiği ve daima ideolojik mücadeleden yana olduğu herkes tarafından bilinmektedir. Proletarya hareketinin tarihi, aynı zamanda revizyonistlerin ve maceracıların komplolarına karşı mücadele tarihidir. Bu bakımdan tasfiyecilerin karalama çabaları boşunadır. Der-

gimiz, H. Birliği'nin ortaya attığı iddiayı araştırdı. Yanda geçek durumu okuyucularımıza sunuyoruz. Aşağıda ise, komploculuğun ne demek olduğunu gösteren bir yazı yayınlıyoruz.

Okuyucularımız, özellikle H. Birliği saflarında yer alan devrimciler bu yazıyı ibretle okumalıdırlar. Tasfiyecileri kimlerin yönettiği herkes tarafından görülmelidir.

H. Birliği'nde yayınlanan ve TİİKP Davasında okunan belge, bir devrimcinin tasfiyeci şeflerin ihanetine duyduğu tepkiyi dile getirmektedir. Proletarya hareketi hiç bir zaman böyle bir şey düşünemez. H. Birliği'nin yazdığı gibi bir olay kesinlikle yoktur.

İ. Kaypakkaya ve kafadarı, Söke'nin Beşparmak Dağlarına H. Birliği'nde yazılı olduğu gibi iple bağlanarak ve zorla getirilmemişler, tam tersine devrimci köylüler tarafından güvenlikleri sağlanarak ve kendi rızalarıyla gitmişlerdir. Aslında bu bile, tasfiyecilerin hiç bir komployla karşılaşmayacaklarından ne kadar emin olduklarını göstermektedir.

Tasfiyeci şefler, H. Birliği'nin iddiasının tam tersine proleter devrimcilerden en iyi muameleyi görmüşlerdir. Onların bütün ihtiyaçları karşılanmıştır. İ. Kaypakkaya ve kafadarı, paralarının olmadığını söyledikleri için Ankara'dan Söke'ye giderlerken ve Söke'den dönüşlerinde kendilerine para verilmiş, dönüşleri de gidişleri gibi yine devrimci köylülerin güvenliği altında olmuştur. Bunların beş parasız yola çıkmalarının sebebi de, proleter devrimcilere duydukları güvendir.

Proleter devrimciler komplo düzenlemek bir yana, en ağır suçları işlemiş olan bunlara dahi son ana kadar ikna yönetimini uyguladılar. Tasfiyeci şefler Beşparmak'ta bulundukları süre içinde bir daha eleştirildiler. Hatta bunlardan bir tanesi hareketten ayrılmayacağını söy-

lemiş, fakat daha sonra kafadarının aklına uyarak, kararından geri dönmüştür.

İşte gerçek budur. Proleter devrimci hareket, komploculuğu her zaman mahkûm etmiş ve daima açık ideolojik mücadele yolunu seçmiştir. Hareketimiz bu tutumuyla her türlü oportünist akımın sırtını yere getirdi. Bugün tasfiyeciliğin ipliğini pazara çıkaran da, proleter devrimcilerinin bu ilkelere bağlı tutumudur. Proleter devrimcilerin bu ilkelere bağlı tutumudur. Proleter cinayetleri işlemek veya arkadaşlarına karanlık köşelerde pusular kurmak gibi yöntemler yoktur. Bunlar sadece karşı-devrimcilerin yöntemleridir.

(*) Halkın Sesi sayı: 148, 1 Şubat 1978